DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Çarşaf

31 ARALIK 1975 250 KURUŞ SAYI:3

YILBAŞI ÖZEL SAYISI

Çarşaf piyangosu:

YENİ YILINIZI KUTLAYAN LİDERLERİ TANIYIN 5000 lira kazanın

GARİBANIN YILBAŞISI

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Çarşaf MÜZESİ

Üç buutlu karikatürler dizisi: 3

SEMİH BALCIOĞLU

3

76'dan bir dileğim var!..

ÇETİN EMEÇ

BEN, Süleyman Demirel'i sevmem... İnsanın karşısında şişinir gibi konuşması; her cümle, her sözcük arasında göğsünü körüğe takılmış bumbar gibi germesi, hiç hoşuma gitmez. Ayrık dişlerinin arasından "r"leri süzerek püskürten sesi de, kulaklarımı tırmalar.

Giyimine gelince: Amerika'da geçirdiği günlerde sinmiş bopstil zevkleri yansıtan kravatlarıyla, sırtını kamburlaştıran asık yüzlü ceketleri arasındaki uyumsuzlukta, gusto yoksulluğundan çok, alaturkalık bulurum. İran Şahı onuruna verilen resmi,kabulde, kıyafetiyle yaptığı protokol hatalarını da, hiç kusura bakmasın ama, başbakanım olarak bağışlayamam. Bir de, meydan kürsülerindeki konuşmalarından sonra; şapka mı,yoksa limon kabuğu mu olduğu tartışılan fötrlerini kavrayıp boşlukta yelpazelemesini, ne gizleyeyim, komik bulurum.

Ama, ben onun şişinmesinden hoşlanmıyormuşum... "Var" diyemeyip "vaaaa" demesinden rahatsız oluyormuşum... Zevkini yadırgayıp, fötrlerine gülüyormuşum diye, elbette ki devlet kuşu, onun parlak ve yusyuvarlak tepesine gelip konmamazlık etmeyecek. Nitekim etmediği içindir ki, zümrütü anka çatlatan ve renkleriyle gökkuşağına meydan okuyan devlet kuşu, yine o haşmetli kelleyi süslemekte berdevamdır. Hem de, bir ara kanatlanıp yıllar yılı ısıttığı muhteşem döşeği ayazda bırakmış olmasına rağmen...

Tipe madalya verselerdi ve gardrop içeriği kişinin gelecek yoluna ışık tutmada rehber olsaydı, elbette ki benim şu koyduğum ölçülerle Süleyman Demirel bugün değil koltuk, koltuğun kolluğunu bile kapamazdı. Ama o, talihin yoluna sıraladığı istikbal merdiveninin basamaklarını beşer, onar tırmanmış ve tam on üç yıldır, Türkiye'nin kaderini etkileyen sayın kişilerden biri oluvermiştir.

Ama iyi konuşamayan, iyi giyinemeyen, köylülüğünü yadsımadığı halde, garip bir gururun esiri olmaktan da kendini kurtaramayan Süleyman Demirel, çok daha ağır hatalar yapmıştır... Hayır! Birader beylerle, yeğen efendilerle kader birliği etmemiştir. Ammaaa, devlet adamlığıyla, söze sadakatsizliğin pekâlâ bağdaşabildiğini göstermiştir... Ya Başbakanlık koltuğunda oturup da, bugün "ak" dediğine, yarın "kara" diyebilmek kime vergidir? Elbette ki, ona... Pek yakınları da tanıktırlar ki, Süleyman Demirel, düşündüğünün tam aksini söyleyebilmekte ve "Ben, her zaman doğruyu söylemeye mecbur değilim" ilkesini, dilinde bayrak bayrak dalgalandırmaktadır.. Bir Genelbaşkan olarak, parti içinde hakem terazisini elinden bir an bırakmaması gerekirken, zaman zaman hop diye o terazinin bir kefesine sıçrayıp, hizip oyunlarında muhteşem ağırlığını sırtını sıvazladığı taraftan yana koyabilmek de, yine ona özgü bir davranıştır.

İşte; Süleyman Demirel'den,kişiliğinin mayasını oluşturan bu özellikler yüzünden hoşlanmam. Vurdumduymazlığı kendine simge edinmesini hep kınarım. Ama, hoşgörü hamuruyla yoğrulmuş vurdumduymazlığı değil. Eleştirilere kulak tıkamasını... Meclis sahnesinde tezgâhladığı "Dön baba dönelim"oyunu milleti bunca zaman kahrettiğihalde, onun hep bildiğini okumasını...

Evet ben; Süleyman Demirel'i, bu nedenler yüzünden sevmem...

BEN, Celâl Bayar'ı da sevmem... Ne garip, onun hançeresinden değil de, midesinden geliyormuşcasına boğuk ve süzüldüğü bütün o ışıksız âlemin loşluğunu taşıyan sesinden de nefret ederim. Hele vefasızlığını, hiç bağışlamam: Onun, bir zamanlar kendi safında siyasal kavganın en amansızını vermiş kader arkadaşlarına karşı tutumunu... Onlara, gözleriyle değil de, tepeden burun delikleriyle bakışını... Göğüs boşluğunda kalp yerine, mermer bir yumru taşımasını... Bir toplama mahkeme, tüm günahlarının kefaretini üç kişiye kellesiyle ödettiği halde, onun hâlâ politika arenalarında boy gösterip gerdan kırmasını hep kınarım. Ve, her zaman hayret ederim. Darağacına sürüklediklerinin bir yakınıyla karşılaştığı, onlar adına konuştuğu zaman; yüzü, o taş donukluğunu hâlâ nasıl koruyabiliyor;utancın ısısı, nasıl şakaklarına vurmayabiliyor diye...

Ama, bütün bu davranışlarına tanık olduğum kişinin, kantarda pek hafif çeken bir Bozbeyli'yi ayak oyununa getirip bağrına zoraki bastığı bir Süleyman Demirel'le çıkar nikâhı kıymasını, hiç yadırgamıyorum.

Evet; Süleyman Demirel o, Celâl Bayar da bu... Ve şimdi ikisi, omuz omza, kolkola... Bu siyasal flörtü, mutlak 76'da da sürdürmek isteyecekler.

Pekâlâ; bu garip ikili, ülke çıkarları aleyhine çalışmak için mi elele vermiştir? Katiyen... Ne, Süleyman Demirel bir Morrison bendesi, biraderlerine kanat germiş bir büyük birader ve Amerika'nın her "Şişşşt" deyişine "Lebbeyk" diye karşılık veren bir uydu-kişidir. Ne de Bayar, 27 Mayıs ertesinde iddia edildiği gibi, bankalara 103 milyon istiflemiş adam... Gerçek amaçları kimbilir ne? Ama en az sizin, benim kadar da, Türkiye'yi bir huzur limanına ulaştırmak hevesleri... Ne var ki, bilmiyor beceremiyor, ters ölçüler içinde kendilerini çelmeliyorlar. En az birer kez, gemileriyle bir buzula tosladıklarını da unutuyorlar.

Siz, faşistlerin pîri, ağababası Hitler'in ölçüsünü bilir misiniz? Devlet yönetimine deli bozukluk kadar, kendinden sonra çoook liderin benimsediği şaşmaz bazı temel ilkeler de getiren Hitler'in. Nice deniz kurdunu, savaşta gemilerini koruyamadıkları için kızağa almıştı Führer. Bir kez tekne kaybetmiş süvariyi, ikinci bir kez kaptan köprüsüne çıkarmamaya da ant içmişti... Oysa biz şimdi, iki büyük deniz kazasının iki kahramanını, yine dolap başında görüyoruz: Dümen dolabı...

76 GELDİ, kapıya dayandı." Bakıyorum, herkesin ondan bir dileği var. Benim de: Şu iki kaptan paşayı, politika okyanusundan, emeklilik kızağına oturtuvermesi...

Bayar ve Demirel'in emekliliği...İşte, tevekkülüyle sabır taşlarını çatlatan soylu bir ulusun, engin hoşgörüsünü ödüllendirebilecek en kutsal hizmet...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantev.org

Şapkacılıktan iyi para kazanınca, şimdi işi büyütüyor...

Çağlayangil, butik açıyor

Bir zamanlar CHP'li dostlarının başına türlü külâhlar giydiren Çağlayangil, geçenlerde Yunan Dışişleri Bakanı Bitsios'a da kendi yapımı bir şapka hediye etmek isteyince, yeniden moda dünyasının ilgisini çekmiştir.

Öteden beri dışişlerine ve dikişlerine tutkun olan Çağlayangil'in kreasyonları içinde en sevimlisi, geçen yıllardaki 25.000 liracıklık bir öğle yemeğinde levrek balığına giydirerek sunduğu "Ekose eteklik" olmuş ve "Ekose eteklikli levrek balığı" o günlerdeki gazetelerde boy, boy yer almıştı. Bu arada Çağlayangil de, bir moda salonu açması için sürekli teklif almıştı.

Şapka ticaretine giriştikten sonra teklifler artınca, Çağlayangil, Ankara'nın en güzel bir yerinde ve yalnızca kendi imalâtını satacağı, bir butik açmaya karar vermiştir.

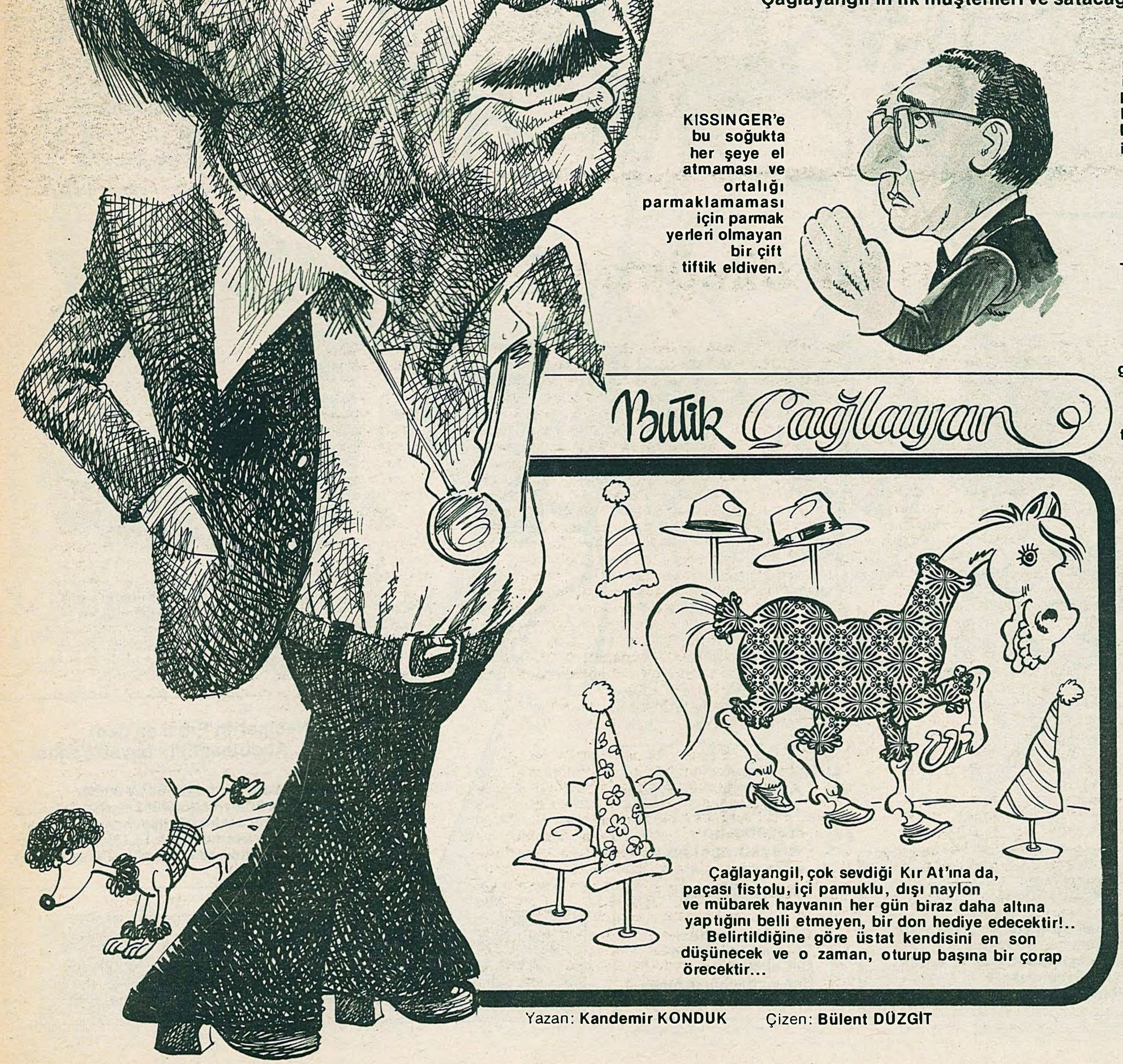
Çağlayangil'in ilk müşterileri ve satacağı giyim eşyaları şunlardır:

KISSINGER'e bu soğukta her şeye el atmaması ve ortalığı parmaklamaması için parmak yerleri olmayan bir çift tiftik eldiven.

NATO'ya, fıtık olmaması için bir kemer.
PARİS VE VİYANA POLİSİ'ne, büyükelçilerimizin katillerini hâlâ bulamadığı için üstü boncuk işlemeli birer semer!..

BAŞKAN FORD'a, Türkiye'deki A.B.D. üslerinin "KİRASINI" içine koyup göndermesi, ya da bunları bir güzel temizlemesi için sertçe bir kese...

Çağlayangil, çok sevdiği Kır At'ına da, paçası fistolu, içi pamuklu, dışı naylon ve mübarek hayvanın her gün biraz daha altına yaptığını belli etmeyen, bir don hediye edecektir!..
Belirtildiğine göre üstat kendisini en son düşünecek ve o zaman, oturup başına bir çorap örecektir...

MAKARİOS' a, içine Türk elyafı karıştığı için giyenin "Sırtının kaşınmasını" önleyen bir yün fanilâ.

Yazan: **Kandemir KONDUK** Çizen: **Bülent DÜZGİT**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TV'de yılbaşı özel programı

Sevgili Çarşaf okuyucuları, Yılbaşı gecesi TV' de yayınlanacak özel programın bir bölümünü sizlere sunuyoruz. Yılbaşı gecesi parti liderlerimiz, ilk defa ekran ve mikrofon karşısında alaturka bir konser vereceklerdir. Haber aldığımıza göre konser aynı saatlerde TRT 4, 5, 6 ve 7. radyo programlarında da yayınlanacaktır. Bu muhteşem konserde okunacak şarkı ve türküleri yayınlıyoruz

Biz iktidarın dört gülüyüz
Millet Meclisi'nin bülbülüyüz
Dillerde gezer söyleniriz
Milletle dalga geçer eğleniriz

Programın birinci bölümünde, Süleyman Demirel, Alpaslan Türkeş, Turhan Feyzioğlu ve Necmettin Erbakan'ın birlikte söyleyeceği bir Istanbul türküsü var.

Süleyman Demirel'den, Mıgırdıç Efendi'nin hüzzam şarkısı:

Ben Başbakan olduğum zaman neler olmaz, ah neler olmaz
Eminim memleketin durumu bundan beter olmaz
Mobilya ihracından daha mühim eser olmaz
Vatandaşlar haklısınız, olmaz efendim olmaz
Böyle Başbakan, böyle yeğen, böyle birader olmaz.

Alpaslan Türkeş'ten, Necabettin Aleykümselâm-oğlu'nun Azerî türküsü:

Gül ağacı değilem
Süleyman'a eğilem
Çek elini elimden
Ben yardımcın değilem.

Turhan Feyzioğlu'ndan, Avni Ağa merhumun nihavent şarkısı:

Biraz ilim, biraz irfan, o benim işte
Grupsuz lider Turhan o benim işte
Inanma sözlerime ben ben değilim
AP'ye girdiğim zaman o benim işte.

Necmettin Erbakan'dan, II. Abdülhamit'in bayatî şarkısı:

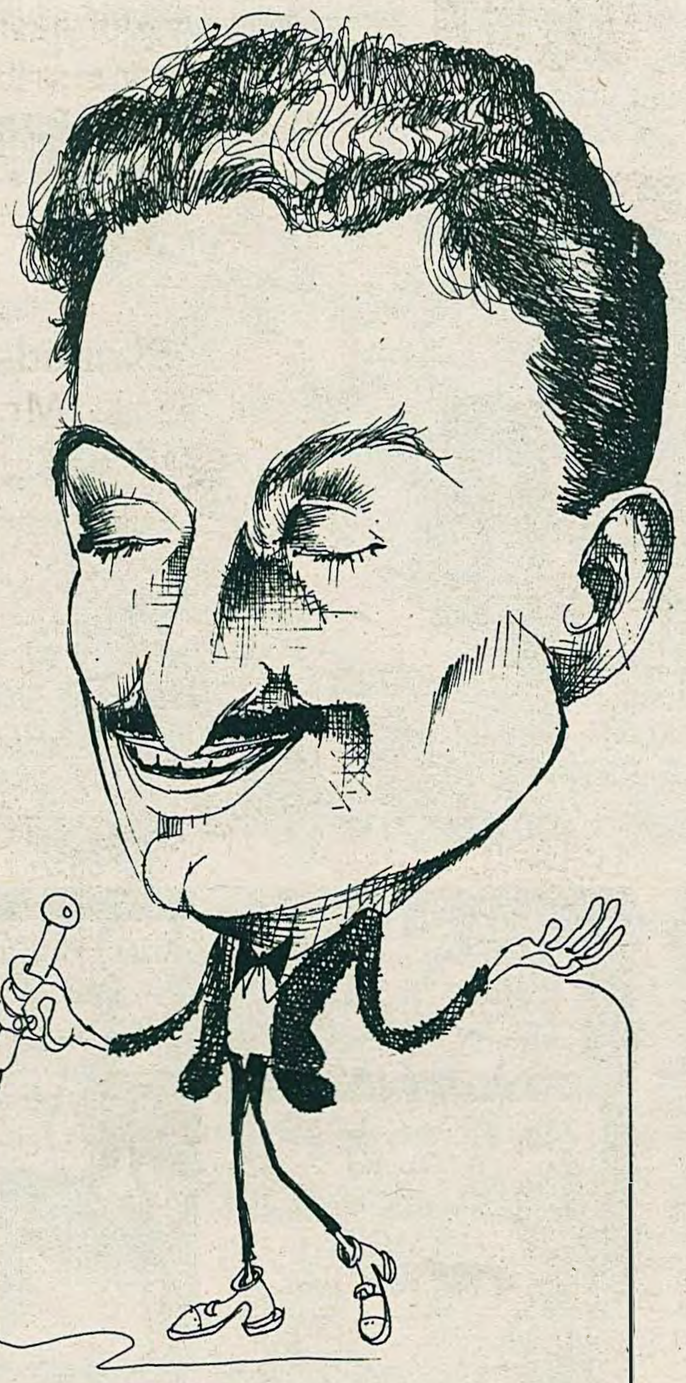
Senden bana bir faide yok ey iktidar
Gülyağını Süleyman sürünür çatlasa dostlar
Biz böyle mi sözleştik, hani namus, hani ar
Anladım ne basından, ne TRT'den hayır var
Gülyağını Süleyman sürünür çatlasa dostlar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ünlü bir halk türküsünü Ferruh Bozbeyli, hem söylüyor, hem oynuyor:

Çadırımın üstüne şıp diye damladı
AP'ye vere vere kalmadı, kalmadı
Allah şu lalanın canını almadı, almadı
Demeç verdim olmadı, nutuk çektim olmadı
AP'ye vere vere kalmadı, kalmadı.

Programın ikinci bölümü, Bülent Ecevit'in okuyacağı Molla Eflâki'nin şattaraban şarkısıyla başlıyor:

Nasıl geçti habersiz o güzelim iktidar
Erbakan olmasaydı, olacaktık bahtiyar
Nerde olasılıklar, ah nerde olanaklar
Şimdi gözlerimde yaş, yüzümdeyse tikler var .

Bağımsızlar adına Sadettin Bilgiç'ten, Tellâkzade Emin Ağa'nın kürdili hicazkâr şarkısı:

Süleyman, rakibi handan edersin
Biz bağımsızları giryan edersin
Ancak 49 turda insafa gelip
Kemal Güven Bey'i Başkan edersin

Bu ilginç program, milletin koro halinde, liderlere okuyacağı sepet havasıyla son buluyor:

Gönlümde açmadan solan bir güldün
Her zaman dertliyiz, her zaman üzgün
Birbirinize düştüğünüz yeter be
Bizi de hatırlayın senede bir gün

Mustafa Timisi de yine bir halk türküsüyle ekranlarımızda:

Timisi'yim, Timisi
Yoktur benden iyisi
Bir parti ve bir mebus
Var mı bizim gibisi.

Ey akl-ı selim!

Yazan: Hâdi BORAZAN

BİŞEYİ anlamak istemeyene, o şeyi anlatmak olanaksızdır.. Biz, onlara yaptıkları münasebetsizlikler karşısında "Biraz iz'an!" diyoruz. Ama onlar "Biraz iz'an!" sözümüzü "Biraz uzan!" diye anlayıp, neresini boş bulurlarsa hemen oraya uzanıp yatıyorlar.

"Biraz iz'an!" sözünü, işlerine geldiği gibi "Biraz uzan!" diye anlayanlar, mübarek "Sakal-ı şerif"e de sakallı Şerif diyor; ve onu, sakallı bir herif sanıyorlar.

Bunlar, şimdi de "Bize bir akıllı Selim lâzım!" diye tutturmuşlardır. Çünkü akl-ı selim'i, akıllı Selim sanarak, memlekette, kendilerine lâzım olan akıllı Selim avına çıkmışlardır. Ama boşuna aramaktadırlar; hiç bir zaman aradıklarını bulamayacaklardır, İster Selim ister gayri selim; ister selim ister habis, ilâç için bile bitek Selim bulunamaz. Çünkü, herhangi bir memlekette Ahmet'te, Sülüman'da, Mehmet'te, Turhan'da bulunmayan aklı; yalnız Selim'de var sanmak yanlıştır. Ve kimselerde akıl kalmayınca, yalnız Selim'de akıl var sanıp akıllı Selim aramak boşunadır.

ESKİDEN, Mısırçarşısı'nda, sinameki, amber, kantaron, katır tırnağı, kırk dükkân artığı, kuru eşek dili, ada çayı, kınakına, demirhindi, tarçın, zencefil gibi her türlü ilâç ve baharat satan bir aktar Faik Efendi vardı. Eğer aktar Faik Efendi sağ ise, olsa olsa belki onun dükkânında bir kutu içinde bir miktar akıllı Selim tozu da bulunabilir ki, uzun zamandan beri durmaktan, onun da bozulmuş olması çok olasıdır.

Kimileri de bulacakları umuduyla Sultanselim ve selimiye semtlerinde akıllı Selim'i aramaktadırlar. Boşunadır; bulamayacaklardır.

Kimileri de onu, tek umut olarak, gördüklerinden,

- Nerdesin, nerelerdesin ey akıllı Selim! Akıllı Seliiiiim! diye avazları çıktığı kadar bağırarak, seslerini akıllı Selim'e duyurmaya çalışıyorlar. Hayır; akıllı Selim saklandığı yerden çıkmayacaktır. Akıllı selim, ne kadar akılsız olmalıdır ki, "Nerdesin akıllı Selim?" diye bağıranlara,

- Hop dedik! diye cevap versin. Çünkü akıllı Selim, fellik fellik kendisini arayanların hep bir ağızdan şöyle bağırdıklarını da duymaktadır:

Geçerse elimize akıllı Selim
Hemen asıp keselim, asıp keselim!

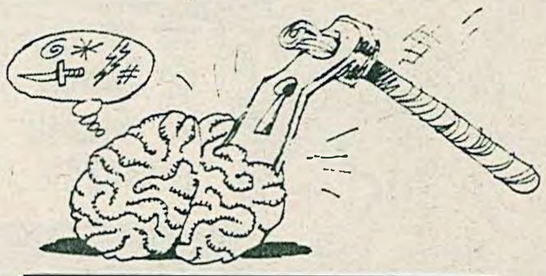
Elbette bu durumda, o akıllı Selim'de kele sürülecek akıl varsa, saklandığı yerden çıkmaz ve bu yüzden ne akıllı Selim ve ne de akl-ı selim bu memlekette bulunmaz.

İster akıllı Selim, ister akl-ı selim, hangisi olursa olsun, siz ne derseniz deyin, bizce çok haklı Selim...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Doktorlar

Dr. Ben Keser

BEYİN Cerrahı Dr. Ben Keser gündüz yine bir iki hastasını nacamatladıktan, bir ikisinin de parasempatik sinirlerini sekize katladıktan sonra, o gece yeni yılı hastanede kutlayan nöbetçi meslektaşlarının arasına gelmişti...

Yazan: **Kandemir KONDUK**
Çizen: **Bülent DÜZGİT**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEN SİZE YERİNİZDEN KALKMAYACAKSINIZ DEMEDİM Mİ ?

DEDİNİZ AMA, KALKTIM :.. ÇÜNKÜ, ÖLÜM BENİ ÇAĞIRIYORDU... BU YILBAŞI GECESİ, BUNALIMLARINDAN KURTUL DİYE BAĞIRIYORDU :..

BU DA BENİM GİBİ...

TEDAVİNİZ İÇİN SORUNLARINIZI AÇIKCA ANLATMALISINIZ...

AHH!.. AH.! ŞU YILBAŞI GECESİ, HERŞEYİ ALTÜST ETTİ :.. NE GİYECEĞİMİ ŞAŞIRMIŞTIM :.. BİNLERCE LİRALIK TUVALETLERİMİ Mİ, BUTİK JİJİ'DEN ALDIĞIMI MI, YOKSA AVRUPA'DAN GETİRDİKLERİMİ Mİ ?..

AYNEN BENİM GİBİ... BEN DE NE GİYECEĞİMİ ŞAŞIRMIŞTIM...

SONRA BU GECE KİMİNLE OLACAKTIM, ARMATÖR LÜTFÜ BEY'LE Mİ ? TÜCCAR HAYDAR BEY'LE Mİ ? MÜZİSYEN MUHSİN'LE Mİ ? KALECİ YASİN'LE Mİ ? YÜZLERCE HAYRANIMDAN BİRİNİ SEÇEMİYORDUM... BU YÜZDEN ÇILDIRACAK GİBİ OLUYORDUM :..

BEN DE KİMİNLE OLACAĞIMI BİLEMİYORDUM. BENİM GİBİ METELİKSİZ BİR HERİFE ŞİMDİYE DEK BİR TEK KIZ PAS VERMEMİŞTİ.. YUH ULAN BANA !..

SONRA... BU PROBLEMLERİMİ ÇÖZEMEDİĞİM İÇİN YILBAŞI GECESİ NEREDE OLACAĞIMI DA BİLEMİYORDUM. HİLTON'DA MI, EFES'DE Mİ, BARİKAN'DA MI, AVRUPA'DA MI, AMERİKA'DA MI ?: DÜŞÜNDÜKÇE ÇILDIRIYORDUM :..

ÇOK İLGİNÇ... DEVAM EDİN HANFENDİ...

BEN DE NEREDE OLACAĞIMI BİLEMİYORDUM :. TAHTAKALE'DE ŞARABA MI YATMALIYDIM ? İSPİRTOYA KESME ŞEKER Mİ KATMALIYDIM ? YOKSA ALEKO'DA İKİ KADEH Mİ ATMALIYDIM ?.. BÖYLE HAYATIN ANASINI SATİİM :..

SİZİ ANLIYORUM HANFENDİ. DURUMUNUZ VAHİM... HEP GELE ATMAKTAN, TAVLA ZARINIZ ZEDELENMİŞ. JENTİVERSİYONİK VE ALEFORTENFONİK BİR DURUM... AMELİYATA BUYRUN :..

HEY :.. SİZE GİDİN DEMEDİM BEYFENDİ... HANIMIN İŞİNİ BİTİREYİM SİZİNLE DE İLGİLENİCEM :..

LÜZUM YOK DOKTOR BEY ABİCİM. BETERİN BETERİ VARMIŞ... BAYANIN DURUMU BENDEN DAHA KÖTÜ... HADİ, ALLAH YARDIMCIN OLSUN... VE DE **1976** HEPİMİZE HAYIRLI OLSUN :.

son

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çarşaf'ın Yılbaşı Piyangosu

LİDERLERİ TANIYIN, 5.000 LİRA KAZANIN

Amerikalı karikatürcü Ranan Lurie'nin bu karikatüründe yer alan devlet adamlarını eksiksiz doğru teşhis edenler, 5000 liralık ikramiyemize hak kazanacaklardır

HER biri bir devleti yönetiyor... Her birininellerinde bir milletin kaderi... İşte, Valery Giscard d'Estaing bir köşede baş sallıyor... Brejnev, öbür yandan gerdan kırıyor... Bu yoğun kalabalık arasından Şah hazretleri, bir yerlerden sivri burnuyla "Ben buradayım" derken, Kralice Elizabeth sanki tebessümler diyarından gülücükler saçıyor... Gerald Ford, Makarios, Kissinger, Don Carlos, Schmidt, Rockefeller, Karamanlis hep **Ranan Lurie**'nin başarılı çizgileriyle bu geniş boyutlu karikatür çerçevesi içinde buluşmuşlar...

Hepsi, ama hepsi burada... Evet, hepsi burada da, nerede... İşte, bütün sorun da burada...

Okurlarımıza yardımcı olmak amacıyla sağ köşede, küçük ve numaralı bir şema sunuyoruz, gördüğünüz gibi.. Karikatürde yer alan her bir lidere, bu şemada bir numara verilmiştir.

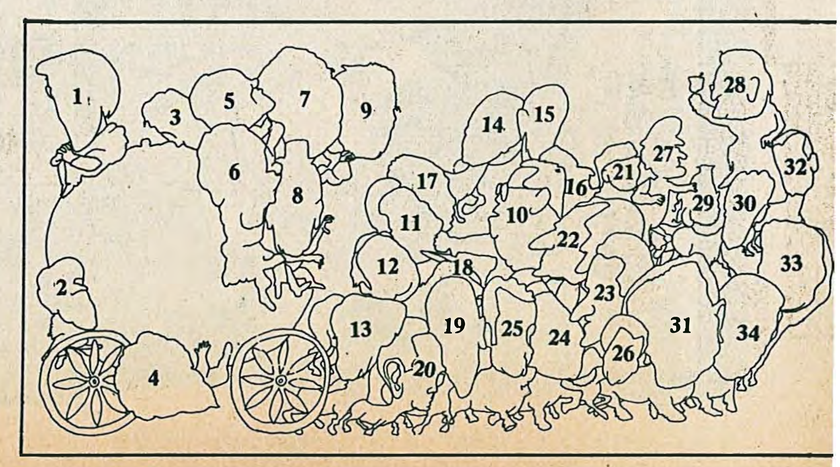
Siz de, karikatürcü Lurie'nin canlandırdığı bütün tipleri tanıyabilirseniz, şemadaki numara sırasına göre isimlerini bir kâğıda yazıp **15 ocak 1976 perşembe** gününe kadar bize gönderiniz.

ADRES : Çarşaf Dergisi "Liderler Bulmacası" Cağaloğlu Mollafenari Sokak No: 30-32 İstanbul'dur.

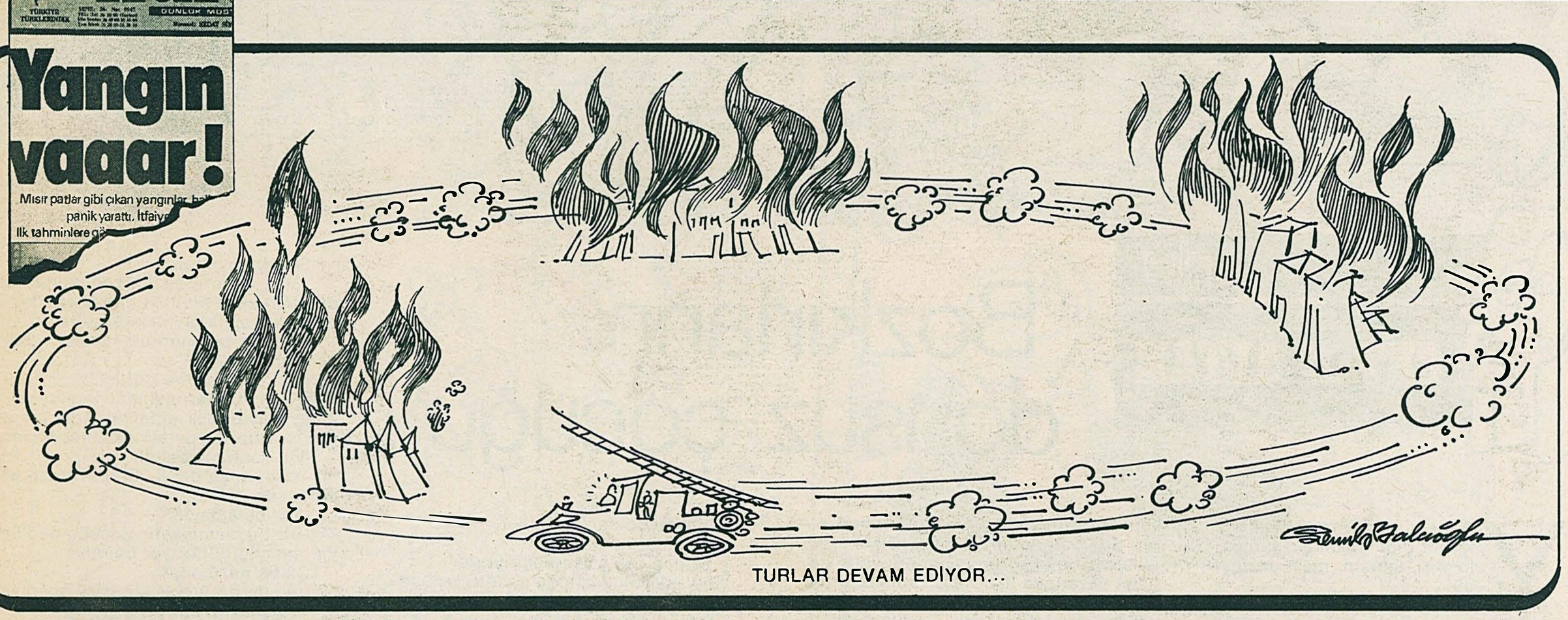
Bütün tipleri doğru teşhis edenler arasında çekilecek kur'a sonunda

1 okuyucu 5.000 liralık ikramiye kazanacaktır.

Çarşaf, "Liderler Bulmacası" için okurlarına iyi şanslar ve neşeli, bol kahkahalı, tüm üzüntülerden uzak bir yeni yıl diler.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

1976'da TRT Genel Müdürü kimler olacak?..

ÖZELLİKLE TV izleyicileri, bu günlerde programlardan çok, TRT genel müdürlerinin yeni yılda nasıl bir program sırası izleyerek, bu yaldızlı makama gelip gideceklerini tartışmaktadırlar.

Bir kısım vatandaş, 1976 sonuna kadar Karataş'tan başka en az 6 kişinin daha, TRT Genel Müdürlüğü yapacağını ileri sürerken, bazı vatandaşlar da **"Bu yıl havalar çok güzel gitti, ürün verimli olacak... TRT koltuğuna her ay bir taneden, tam 12 genel müdür oturacak,"** diyerek duygularını dile getirmişlerdir.

İşin içinden çıkamadığımız için kendisine kafa vurduğumuz MUHİTTİN konu ile ilgili olarak şu açıklamayı yapmıştır:

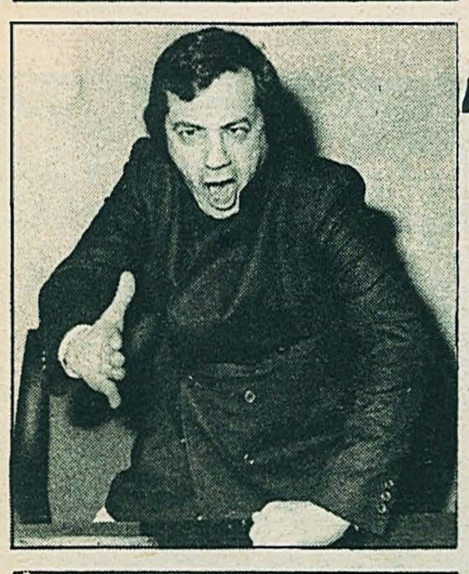
"1976'da, karınca kararınca ve de kendi şahsi kanımca, Karataş'ın dışında tam 5 kişi TRT Genel Müdürü olacaktır. Bunlar, şunlardır:

1 - BEKİR BEYAZBEYGİR: At Pazarında Eşek Okutmauzmanıdır.Yıllardır beygir tıcareti yapmış ve bu yüzden stabilize yollara sapmıştır. Bu işten başka palavra yapımcılığı ve mobilya ihracatçılığı da yapar. Amerika ile ilişkilerini ister açar, ister kapar.

TV'DE YAPACAĞI PROGRAMLAR ŞUNLARDIR: 1-Beygirin yaşaması için yararlı bilgiler. 2 - Yok olsun ortaklar ve muhalifler. 3 - Yaşasın kardeşler ve yeğenler (belgesel dizi).

Bu genel müdür, yaklaşık Mart'ın 12'sine doğru işten uzaklaştırılacak, yerine Turan Yozkurt atanacaktır.

2 - TURAN YOZKURT: O hayvan terbiyecisidir. Özellikle kurtları iyi eğitir. Hırlama, uluma, ısırma, yutma ve **"Vatan - Millet"** diyerek halkı uyutma dersleri verir.

TV'DE YAPACAĞI PROGRAMLAR ŞUNLARDIR: 1 - Judo, karate, tek-wando ve komando numaraları, 2 - "Emperyalizme hayır diyeceğiz, dünyayı zaptedeceğiz, aydınları, gençleri nasıl yutup yiyeceğiz" adlı bir dizi film. 3 - "Özgürlüğe Karşı Silâh ve Uluyanlara Maşallah" adlı bir belgesel yayın...

Mübarek Ramazan ayının başlamasına yakın, yeni bir değişiklik olacak ve Abdüldümbül -El Sümbül TRT'ye Genel Müdür yapılacaktır.

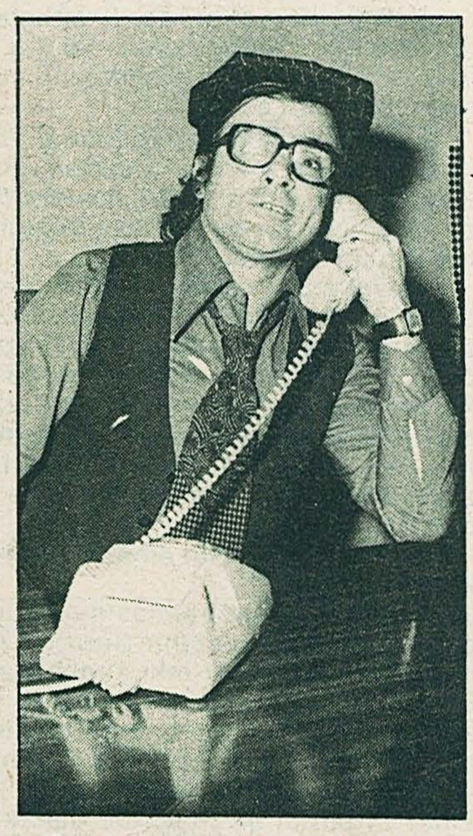
3 - ABDÜLDÜMBÜL EL SÜMBÜL: İlim ve Kilim Yayma ve de Uygarlığa Karşı Koyma Cemiyeti Başkanıdır. Halen dört karısı, beşinciye de niyeti vardır.

TV'DE YAPACAĞI PROGRAMLAR ŞUNLARDIR: 1- Allah'ın izni ile tank fabrikası nasıl kurulur?.. 2- Cenabetlikten nasıl kurtulunur? (sular kesilmezse yayınlanacak...) 3- İrticanın ilticası nereden temin edilir? 4- İman, ahlâk adına niye yemin edilir? 5- Kalkınma devrindeki bir ulus, işte böyle geriletilir...

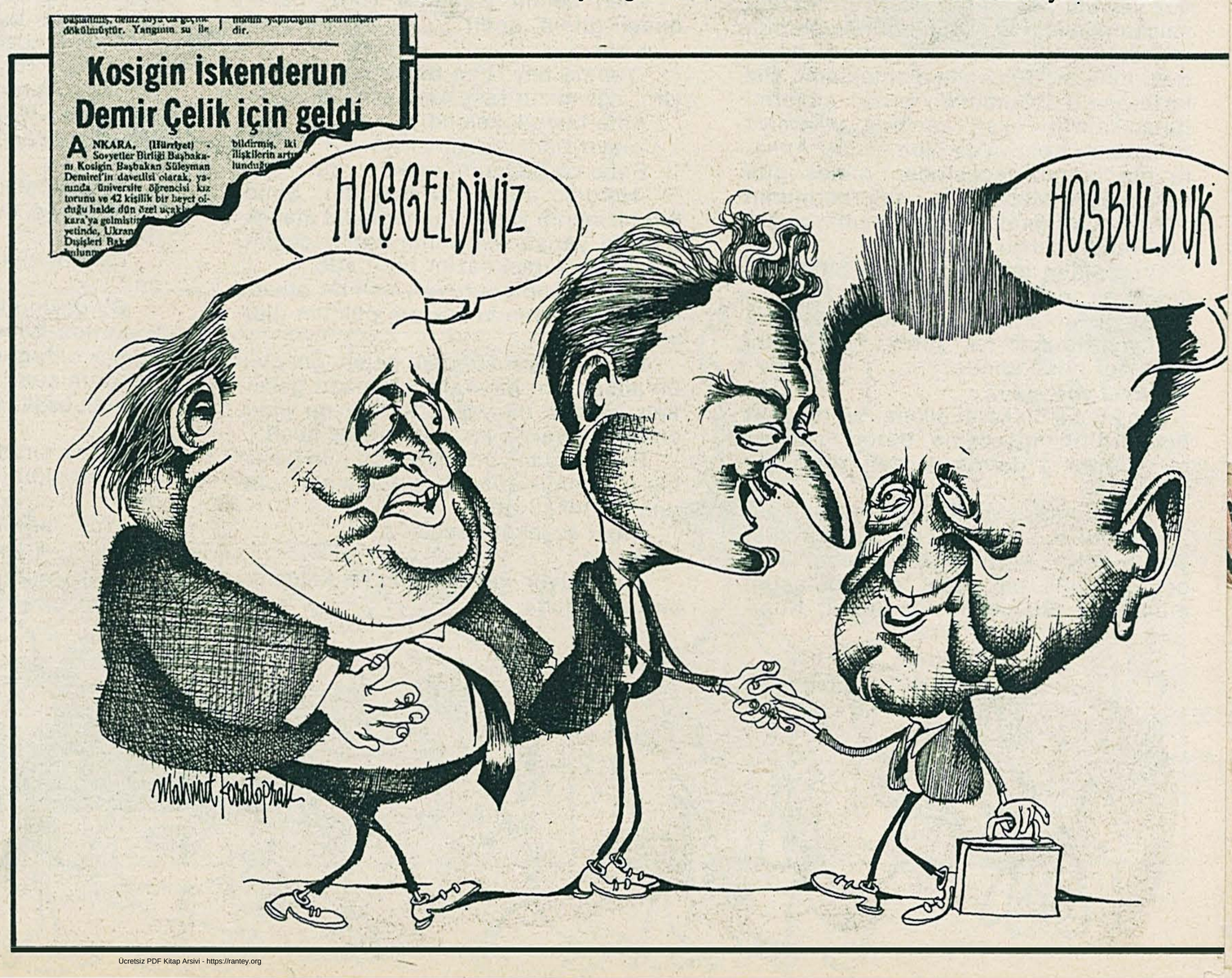
Abdüldümbül, Ramazan-ı Şerifi müteakip yerinden kaydırılacak ve yerine hatırı kalmasın diye Demirhindizade Feyzi Şerbetçi getirilecektir.

4 - FEYZİ ŞERBETÇİOĞLU: Tüm ortakların nabzına göre şerbet dağıtan filimlerle ortalığı sulandıracak; sulandırırken de seçim ayına (pardon!) ekim ayına gelinecek veee...

5 - ÖZGÜR KARAOĞLAN: Evet; veeee... Ekim ayının sonunda, aydın fikirli Özgür Karaoğlan TRT Genel Müdürlüğüne atanacak, herhalde kurum hesabına iyi olacaktır...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

tipler

ÇETİN ALTAN

"Bozkırların donsuz çocuğu"

YAŞLI hanımların "Maşallah, levent gibi" dedikleri türden, iri yarı, sarışın, mavi gözlüydü.

Düzenli olarak her akşam rakı içerdi. Bazen öğleleri de içerdi. Uzun ve kendince süslü cümlelerle konuşurdu. Duygulu, derin ve kafalı bir insan olduğu kanısındaydı. Bunu özellikle rakı içerken karşısındakine yansıtmıya çalışırdı.

Anason kokan, buğulanmış, beyaz kadehten bir yudum aldıktan sonra, elindeki çatalın ucunda, havada kalmış bir siyah zeytin; bir noktaya diktiği gözlerini hafif kısarak:

-Beyefendi, derdi; cenubi garbinin çorak bozkırlarında donsuz gezmiye alışmış olan Anadolu çocuğu, kozmopolit Istanbul'un fuhuş rokan yan sokaklarında randevuevi bekçiliği ederse, mavi Marmara'nın aguşunda laterna çalan palikaryalar da harimi ismetimizin zirvesine Fatih'in yıktığı istavrozu yeniden dikmiye kalkarlar.

Cümleler tam olur ama, anlamı biraz karışık olurdu.

Türkiye'nin geri kalmasının nedenleri de, nasıl kalkınacağının formülleri de, dudağına kaldırdığı rakı kadehiyle elindeki çatalın ucunda saplı duran siyah zeytin arasındaki görünmez iplikte, çiroz hevenkleri gibi yanyana sallanırdı:

-Beyefendi, fesin yerini alan şapka sınai-yi garbın bir mahsulü olarak, melali, şarkın donsuz çocuğuna medeniyet bayrağı yapıldığı zaman, mavi Marmara'nın semalarında çınlıyan ezan, Haliç'in mezarlıklarına bakarak mahzun olur. Anadolu bozkırının ceylan bakışlı donsuz yavrusu, garbı muhteşemin lezzetli salçasından mide bozukluğuna uğradığı içindir ki, şarkın örümceği altında hayatı elimine bir gölgegah aramaktadır. Biz kozmopolit Istanbul'un süslü çirkefini Çanakkale'de akan kanlarla yıkamıya kalkarsak, Kosova'da ölen ecdat, Ankara burçlarının tepesinden güneş gibi doğamaz. Medeniyet seferberliğinin mihmandarlığından kaçmamamız şarttır beyefendi, şarttır..

Ve çatalın ucunda nutkun bitmesini bekleyen zeytini atardı ağzına...

Böyle anlarda karşısında kendisini dinliyene düşen tek görev, hep başını sallayıp, huşu içinde:

-Evet, demekti.

En küçük bir karşı çıkma, bir dinamit fıçısını fitillemişcesine, bütün masanın bir yumrukta darma duman olmasına yolaçardı.

-Beyefendi, şimali şarkinin tezek yuğuran donsuz çocuğu, şimali garbinin yosun kokan kozmopolit Istanbul'unda gömülmemiş bir ceset gibi dolaştığı müddetçe, Büyükada'nın Rumu, Kumkapı'nın Ermenisiyle, Galata Yahudi'sinin düğününde göbek atar. Bizler yedi sülalemizin uçkurunu Cumhuriyetin cehalet pazarında ihaleye çıkarırsak, Anadolu Bozkırının donsuz çocuğu ense kökümüzde boza pişirir. Garbın medeniyeti muhteşemini anlıyamadığımız zaman mahvolmıya mahkûmuz.

Batıdan yana mı, Batıya karşı mı, Anadolu'nun "Donsuz" çocuğunu batırmak mı istiyor, yüceltmek mi istiyor, bir türlü kavrayamazdım.

Onun için de sadece dinler dinler:

-Evet, efendim, derdim.

Bir seferinde:

-Şapka giymemiz kötü mü oldu, dedim.

Bir gök gürlemesi koptu:

-Ne? Ne demek kötü mü oldu?

Kekeledim:

-Yani iyi oldu, şey iyi yani...

Bir gök gürlemesi daha ve masaya inen yumruk:

-Ne? Ne demek iyi mi oldu?

Dilimi yuttum sustum. Alt tarafı babam yaşındaydı ve akrabamdı.

O devam etti:

-Beyefendi, şapka, kıçında donu olmıyan Anadolu çocuğunun mazi-i siyahı ve ati-i ferahıdır. Şapka kafamızın içine girmedikçe biz adam olmayız.

Ufacık bir sesle:

-Evet efendim, dedim.

BIR gün karısıyla birlikte gelip beni okuldan aldılar. Beyoğlu'nda gezmiye çıkardılar. Onun ayaklarında kilot pantolonla getr, sırtında avcı ceketi, başında da yana yatık büyük bir kasket vardı. Beni elimden tuttu:

-Sen benim yanımda yürü, hanım önden gitsin, dedi.

Karısı:

-Yapma bey, ben de sizinle yürüyeyim, ağzımızın tadı kaçmasın, diyordu.

Ama buyruk kesindi:

-Hayır; önden gideceksin.

Bana da nedenini açıklıyordu:

-Hergele doldu bu Beyoğlu. Şimdi biri bizimkini yalnız zannedip laf atacak. Ben de yetişip ensesine patlatacağım. Mücadele etmek lâzım bu itlerle.

Hanım önde yürüyor, ben de arkada kocasının yanında süklüm püklüm gidiyordum.

Derken ters yönden gelen gençten bir adam, tam hanımın yanından geçerken, kasden mi yaptı, kazara mı oldu, omuzunu sürttü kadına ve öyle geçti.

Biz arkadan yürüdüğümüz için burun buruna geldik adamla. Ve adamın suratına bir tokat indi:

-Seni eşşekoğlu eşek seni...

Adam:

-Ne oluyor yahu, demeye kalmadı, bir tokat daha...

Sağdan soldan yetiştiler.

Karısı geri dönmüş:

-Yapma bey, diye bağırıyordu.

Bey ise soluk soluğa patlatıyordu tokatları:

-Seni namussuz it seni...

O arada kasketi de yere düşmüştü.

Neyse ortalık yatıştı. Adamı alıp götürdüler. Bizimki kasketini yerden almış hâlâ söyleniyordu:

-Böyle yapacaksın bunlara. Aşşağalık köpekler.

Sonra karısına:

-Haydi bakalım, dedi, sen yine önden yürü...Biz arkadan geliyoruz.

ARADAN yıllar geçti. Bir gün Ankara'da misafirliğe geldi bana. Azıcık yaşlanmıştı. Ama yine kilot pantolon giyiyor, yine yerleri güm güm sarsarak yürüyordu.

-Beni çalgılı bir gazinoya götür, dedi.

yapacak bir şey yoktu. Kalktık gittik, bir çalgılı gazinoya. Mezeler, rakılar geldi. Ve tabii nutuk da başladı:

-Beyefendi, bakın görüyor musunuz şu masaları, cenubi şarkinin donsuz çocuğu, garbın medeniyetiyle meczolmanın neşesini bozkırdaki Cumhuriyetin gazinosunda çıkarıyor. Vaktaki biz şapkayı giydik, Marmara'nın aguşundaki laternacı palikaryanın harımi ismetimize istavroz dikmesi babındaki gayretini, şu karşıdaki esmer kemancıyla önledik.

Ben yine:

-Evet, diyordum.

Bir ara nasıl oldu anlıyamadım, ben sağa sola bakınır, rakıları tazelemesi için garson bulmıya uğraşırken, o arka cebinden koca bir tabanca çıkarmış, gazinonun ampullerine, kimseye çaktırmadan nişan almıya koyulmuştu.

Can havliyle ayağa fırladım:

-Rica ederim, yapmayın, rezil oluruz, dedim.

O sarhoşlamış gülüyor:

-Korkma, korkma; patlatmıyacağım, diyordu.

Zar zor sokturdum tabancasını cebine.

Bir gazinoda tabanca çekmiye hevesli şarhoş bir akraba ile oturmanın ne demek olduğunu, bilenler bilir. Ter içinde kalmıştım. Bir an önce kalkıp gitmekten başka düşündüğüm bir şey yoktu.

Arada sırada saate bakıp:

-Geç oldu, isterseniz gidelim, diyordum.

-Yok canım daha erken, bak herkes oturuyor, diyordu. Ve ekliyordu:

-Bak şurda gördüğün ampullerin hepsini vurabilirim.

Son çare olarak:

-Şey, dedim, şapka konusunda öteden beri sizin fikrinizi merak ederim. İyi mi oldu şapka giymek sizce, kötü mü?

Masaya bir yumruk inmesini bekliyordum.

O ise yayvan bir gülüşle:

-Rezalet çıkartmamdan korkuyorsun, dedi. Haydi kalk gidelim. Ama bir şartım var. Bana operayı gezdireceksin.

-Bu saatte kapalıdır.

-Yok kapalı değil. Garbın musikisini dinlemek istiyorum.

-Yer bulamayız.

-Biz bu memleketin çocuğu değil miyiz, mecburdurlar yer bulmıya.

Çıktık gazinodan...

-İlle de götüreceksin beni operaya..

-Yapmayın, etmeyin; geç oldu...

-Hayır, götüreceksin...

Operanın kapalı olması için canı gönülden dualar ederek geldik operaya..

Ne çare ki açıktı. İçerde temsil vardı. Kapıdaki görevliler bilet sordular. Olmadığını anlayınca da:

-Yer yok efendim, dediler.

-Ne demek yer yok. Anadolu bozkırının garbın medeniyetiyle kucaklaşan donsuz çocuğu, şimali garbın yosunlarından, bozkırın cumhuriyetine şapkası altında gelerek musikinin derununa kendisini atmak ister de, ona nasıl mani olunur; Çanakkale'de ölenler bunun için mi öldüler? Sakarya'da ölenler bunun için mi öldüler? Dumlupınar'da, Kosova'da, Mohaç'ta ölenler...

Uzadı da uzadı nutuk...

Görevliler:

-Elimizden bir şey gelmez, dedikçe;

O:

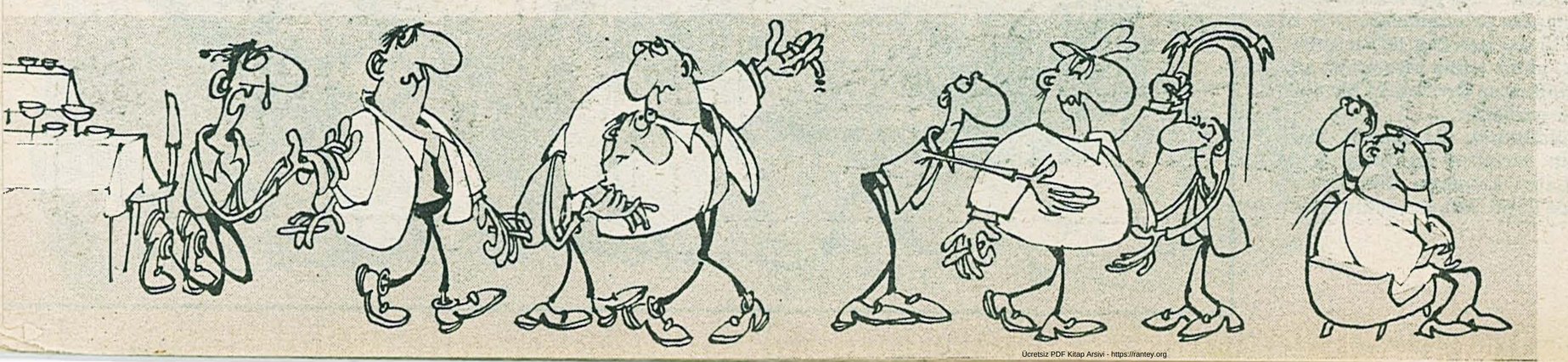
-Gelir gelir, sizler ki bu vatanı kurtardınız, operalar kurdunuz, sizler ki bozkırın donsuz çocukları, sizler ki mucizeler yaratan kahramanlar, diyordu...

Sonunda salona şöyle uzaktan bir bakıp çıkma izni verdiler.

Salona girdik.

O, arkada boş iki yer gördü. Beni de eimden tutup çekerek, oturdu boş yerlerden birine. Ben de yanına oturdum çaresiz..

Sessiz sedasız bir süre dinledi operayı. Sonra başı önüne düştü ve uyudu.

Çetin Altan 'Okul anılarınızı' bekliyor

Renkli bir okul anınızı anlatın, 150 lira kazanın

ARKADAŞIMIZ ÇETİN ALTAN her hafta kaleme alacağı "Tipler" dizisine bir okul anısı ve öğrencilik yıllarında tanımış olduğu bir "tip-öğretmen" ile başladı. Sizin de, öğrencilik yıllarına ait unutamadığınız anılar vardır mutlak. Lütfen bize yazınız, o günlere ait bir de fotoğrafınız varsa, ekleyiniz. Ekleyiniz ki, anlattığınız anıyı, o fotoğrafın da ilhamıyla karikatürcü arkadaşımıza resimletebilelim. Anılarını yazıp yollayan okurlarımız, isim, adres, soyadı, okul numarası, varsa lakap, ayrıca hikâyede sözü edilen kişilerin de isim ve lakaplarıyla okulların da adını yazmalıdırlar.

ÇETİN ALTAN'ın basılabilir nitelikte bulacağı anılar "Çarşaf"ta yayımlanacak ve yayımlanan her anının sahibine 150 TL TELİF HAKKI ÖDENECEKTİR.

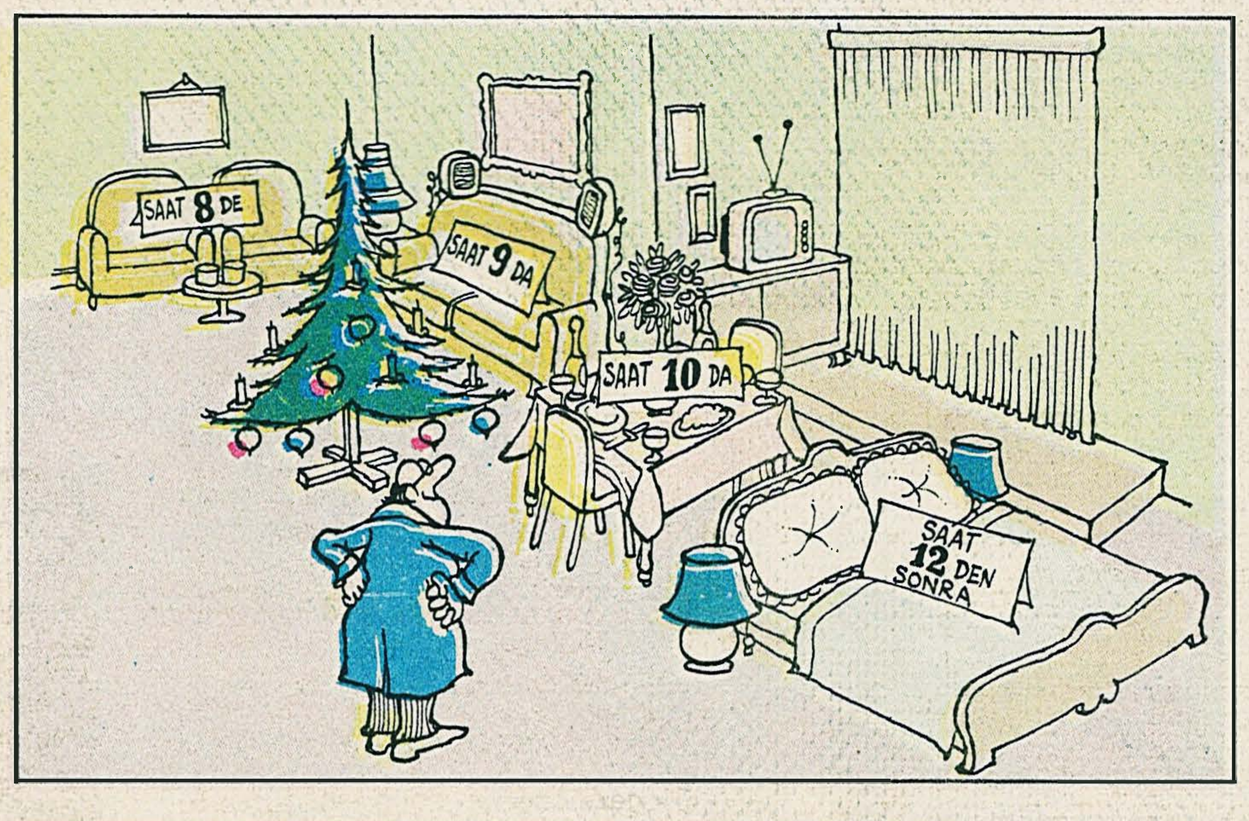
ADRES: ÇETİN ALTAN
-"Çarşaf Dergisi Öğrenci Anıları"
Cağaloğlu Mollafenari Sokak No: 30-32
ISTANBUL

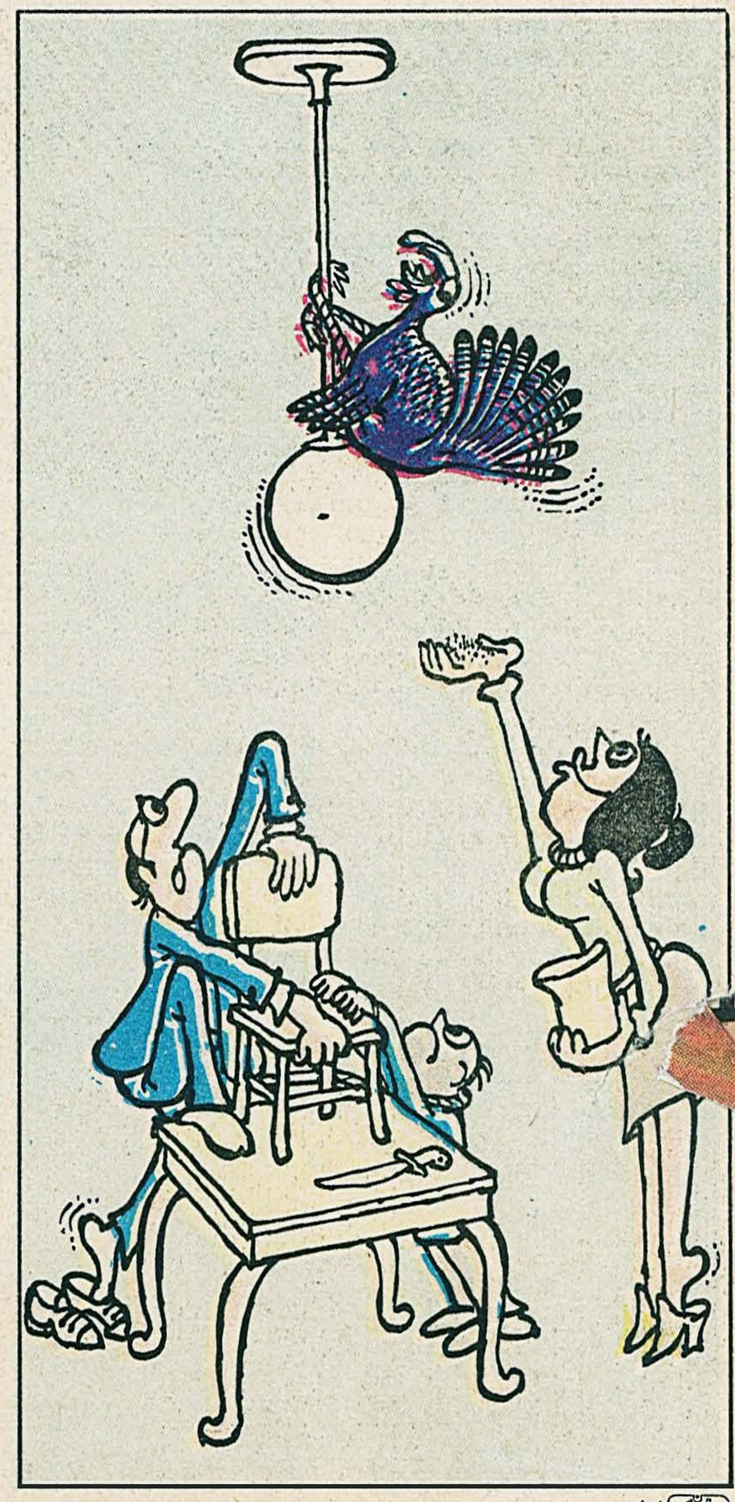
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Nehar TÜBLEK

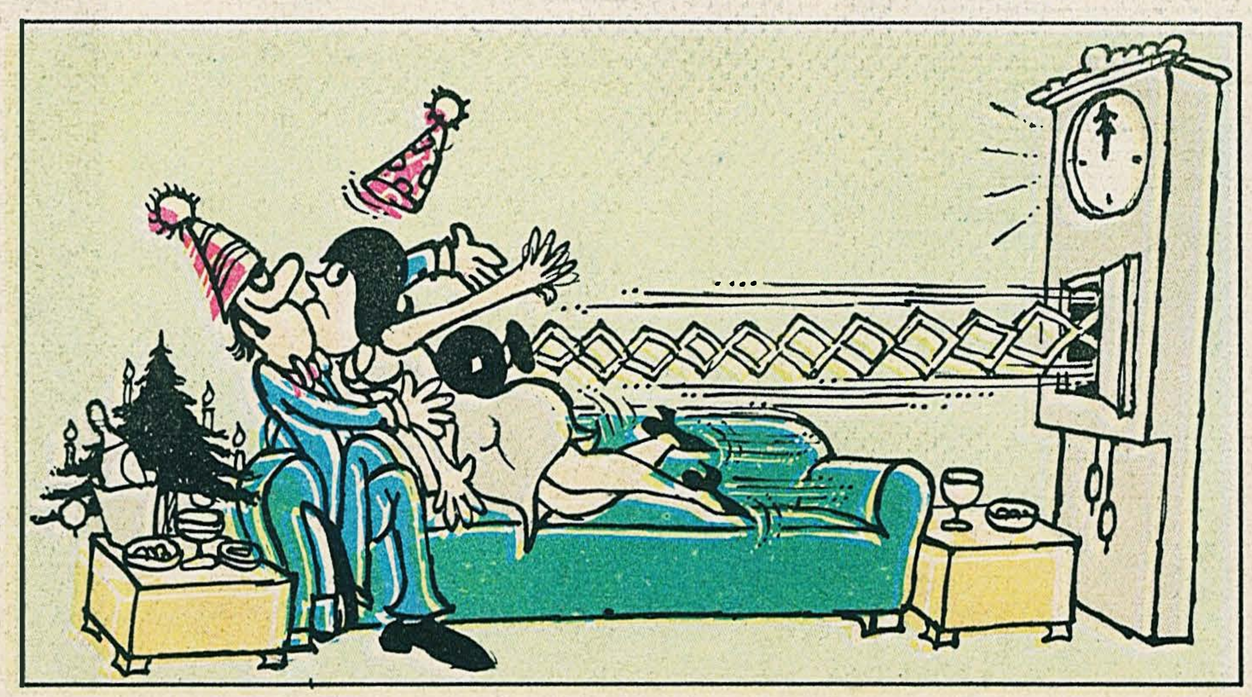
Her konuda, her türde ve de karikatürde

YILBAŞI

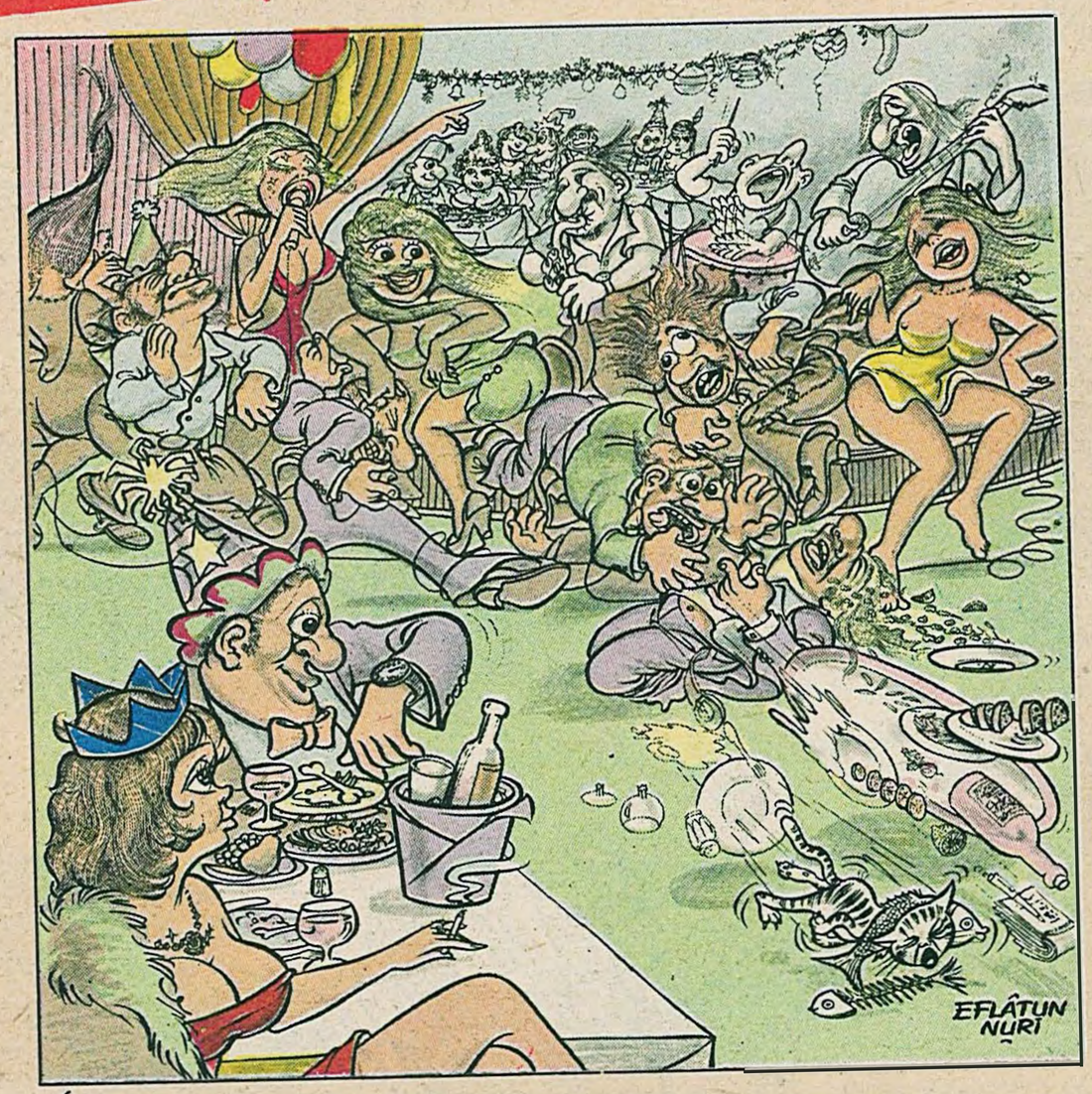

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

EKSTRA Çarşaf

HELE ŞÜKÜR!.. KAZASIZ BELÂSIZ YENİ YILA GİRDİK...

YILBAŞI GECESİ

Bir gazete:

Memlekette işsizlik var.

- Lütfen biraz havyar...

Bir kadın:

Çoluk çocuk 3 gündür açız.

- Biraz da istakoz alır mısınız?

Bir politikacı:

Süleyman Bey ne dedi?

- Çok jantisiniz beyefendi.

Bir memur:

Maaş bin, beşyüzü kira...

- Banko! Elli bin lira!

Bir çocuk:

Veremden öldü annem!

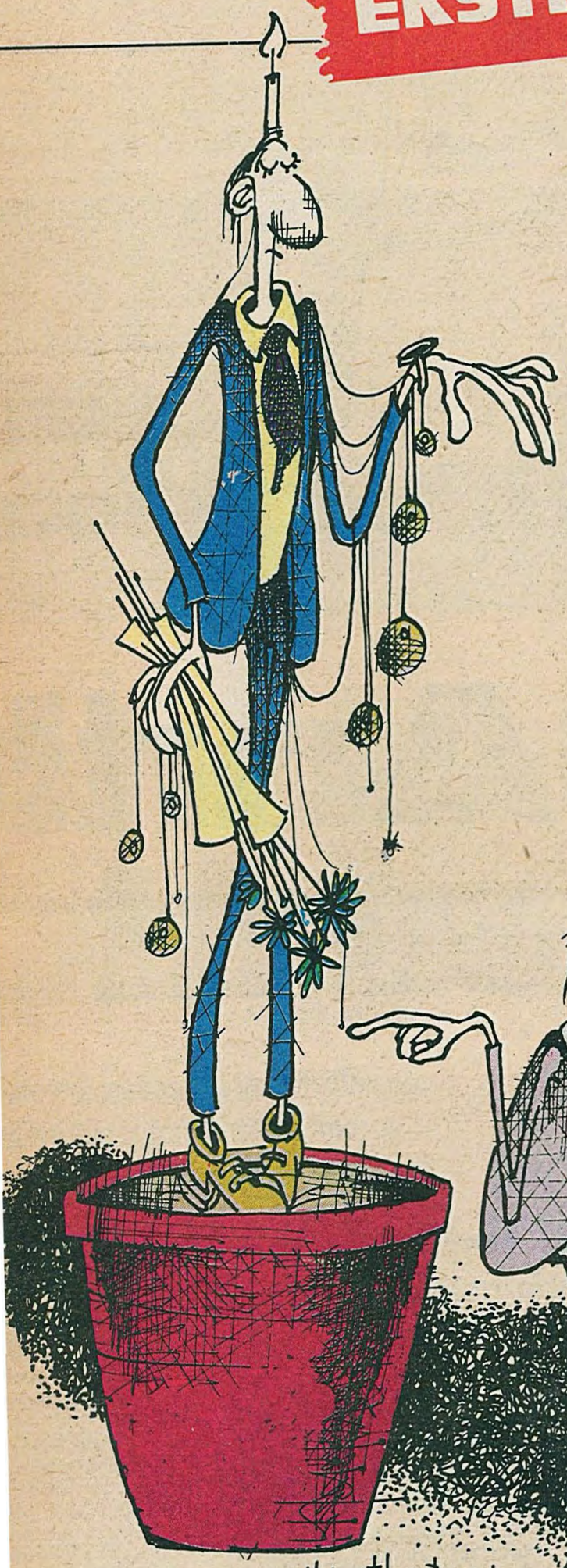
- Şerefe nonoşum, şerefe bir tanem!

Bir öğrenci:

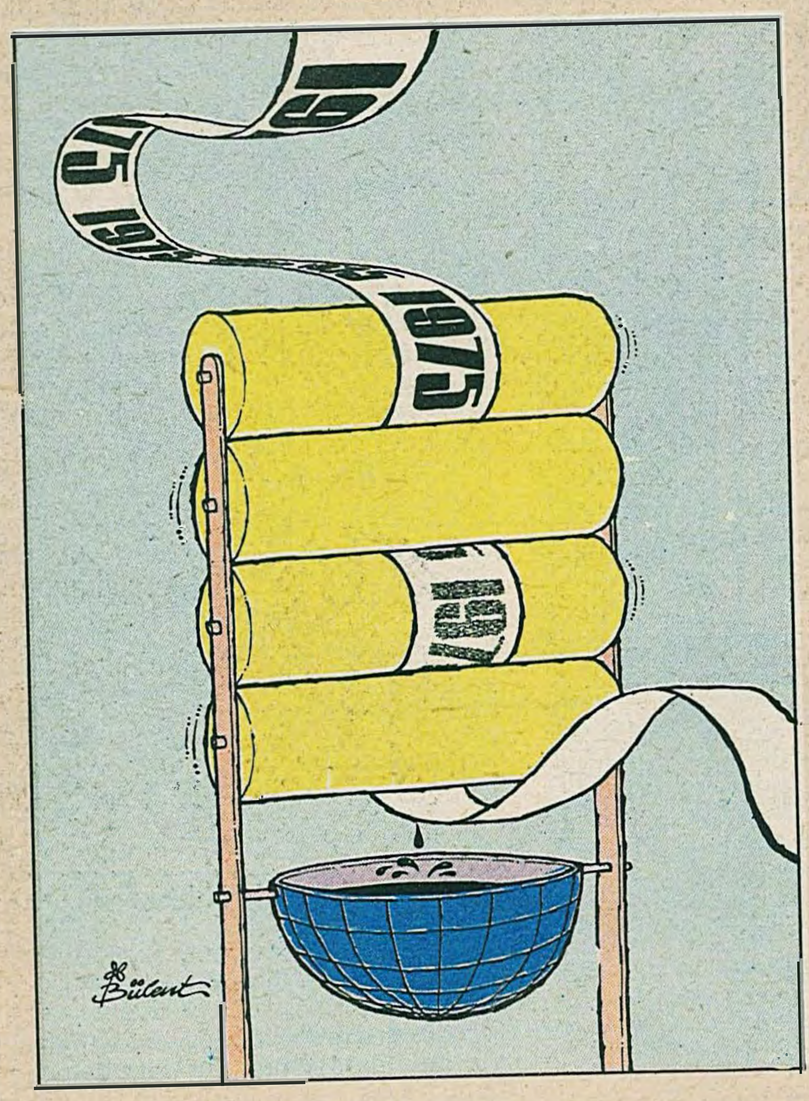
Bizi öldürüyorlar!

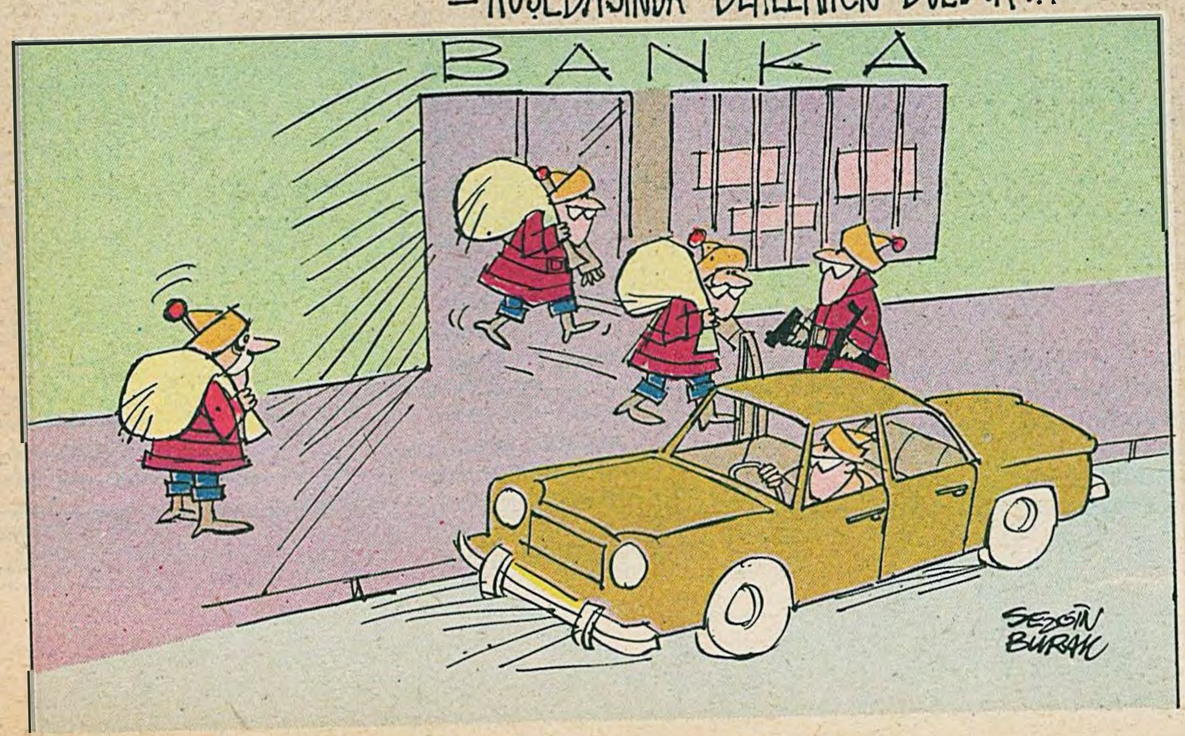
- Ayol, yapma! Görüyorlar...

ÜMİT YAŞAR OĞUZCAN

Herşeyimiz eski yılımız yeni

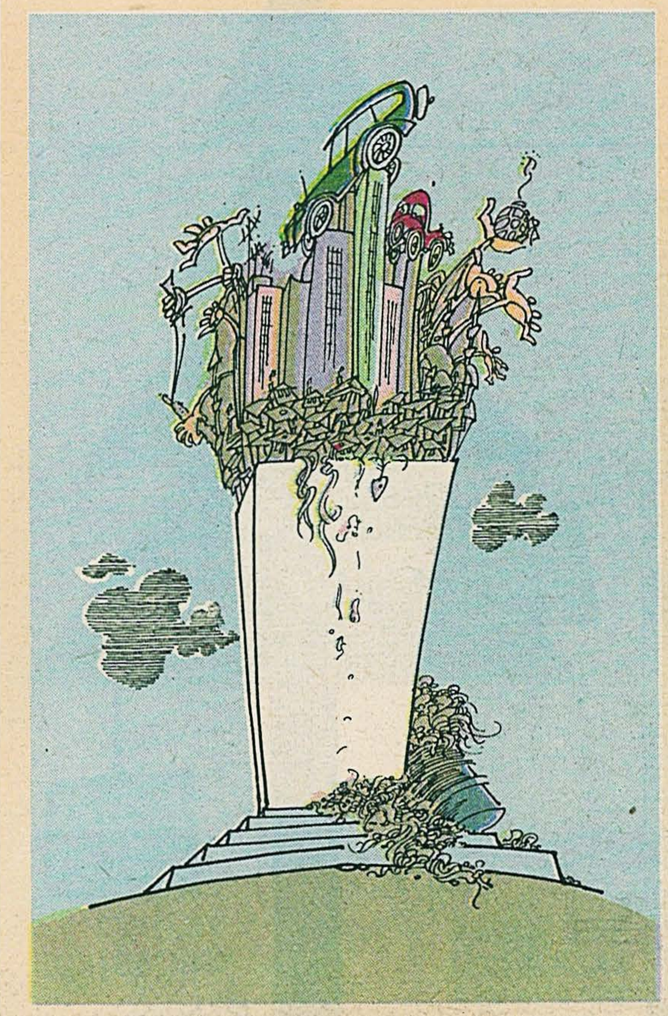
— KÖŞEBAŞINDA BEKLERKEN BULDUK...

Bozok

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

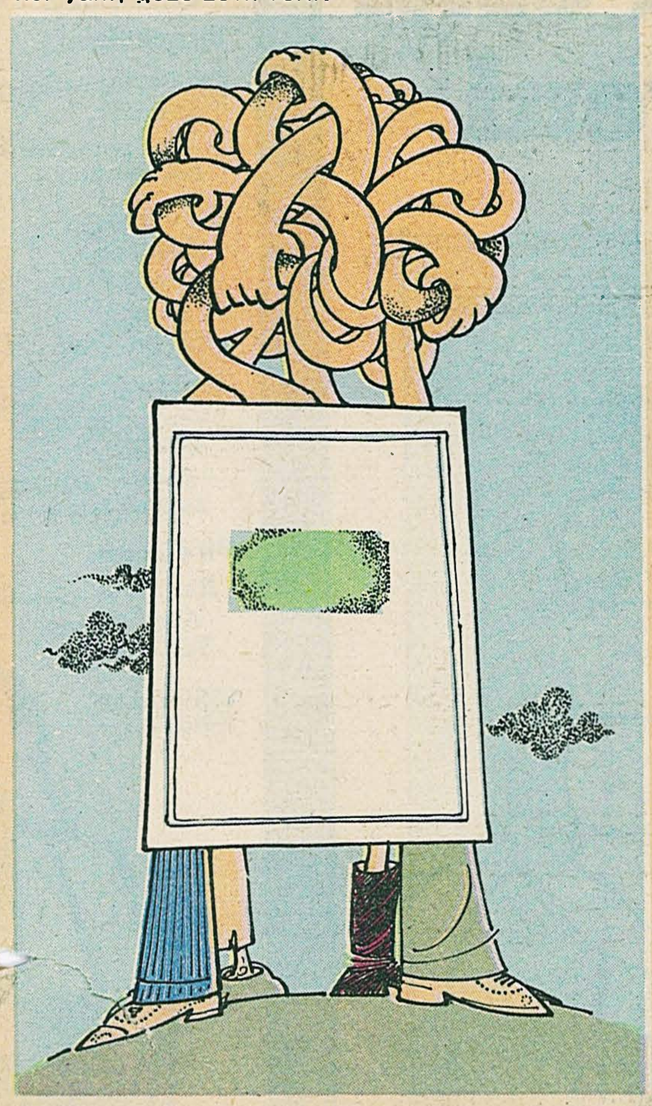
Anıtla
anıt bo

Gözünüzden kaçmış, kitaplara girmemiş ,
anıtları sunuyoruz sizlere bu hafta... İsted
S

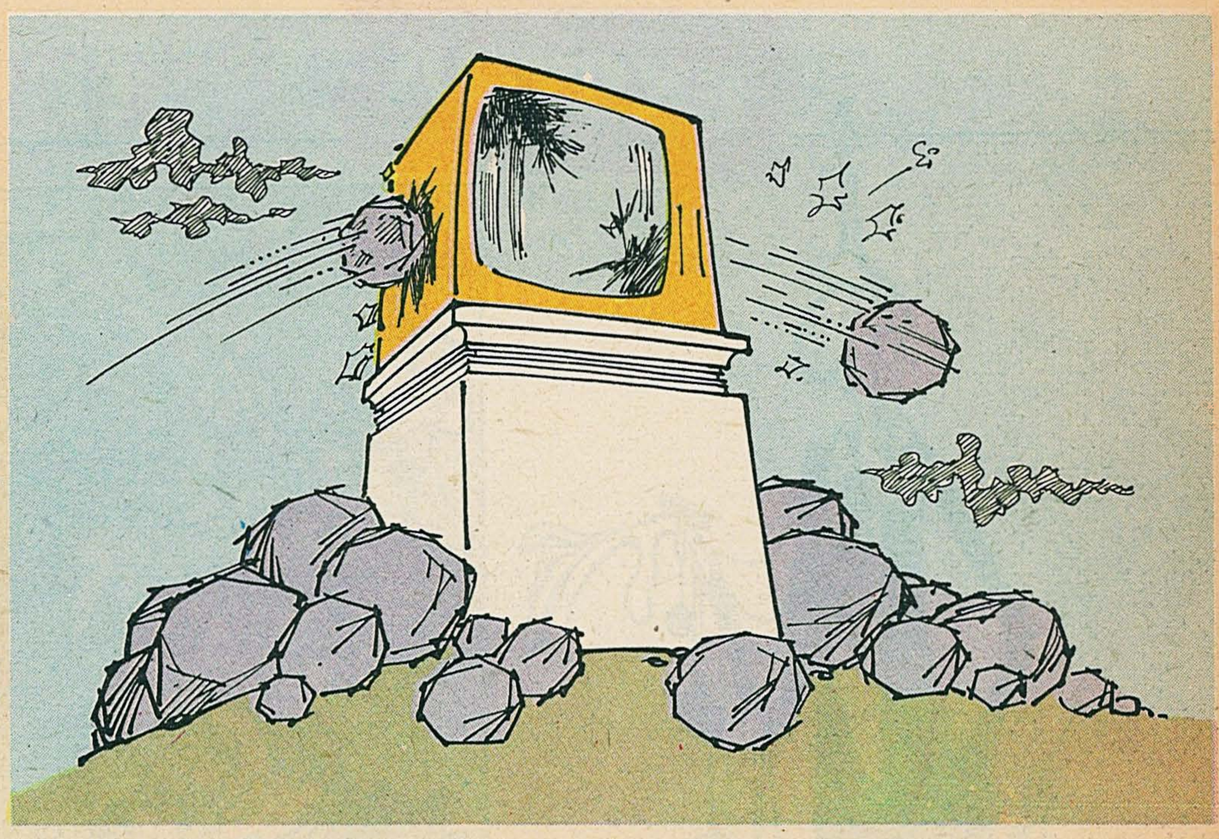
Güzel Istanbul Anıtı:

Tarih, üçkâğıtçılık, esrar,beyaz kadın, sigara ve her türlü kaçakçılık, cinayet, başıbozukluk, pislik, öğrenci olayları, trafik ve bunun gibi daha nicesini kapsayan muhteşembir anıttır. Çok dikkatli bakınca insana kendisini kaybettirebilir. Üzerine şiirler, romanlar, hikâyeler, öyküler yazılıp çizilmiştir. Ama fazla yaklaşınca da, "Hususi kokulu" oluşu yüzünden burnumuzun direğini kırabilir. Yine de her yanı, göze zevk verir.

Görkemli M.C. Anıtı:

Alel acele dikilen bu dört ayaklı anıtın ayakta duruşuna hayret edilmektedir. Ayakların birbirlerine çelme takması Ecevit fırtınasının işini kolaylaştırmıştır. Her ne kadar dıştan güçlü görünüyorsa da dökümdeki hatalar yüzünden "Maden"lerin birbiriyle uyuşamaması büyük bir gümbürtüyü getirecektir.

TV Anıtı:

Herkesin eline geçirdiği taşı ata ata kuşa dönen bir anıttır. Bir zamanlar "ATA"nın heykeline taş atan eller, bugün kendi diktikleri anıtı taşlamaktadırlar. Bu nedenle bir uyum olması için de başına "Yalçıntaş" ve "Karataş" getirilmiştir.

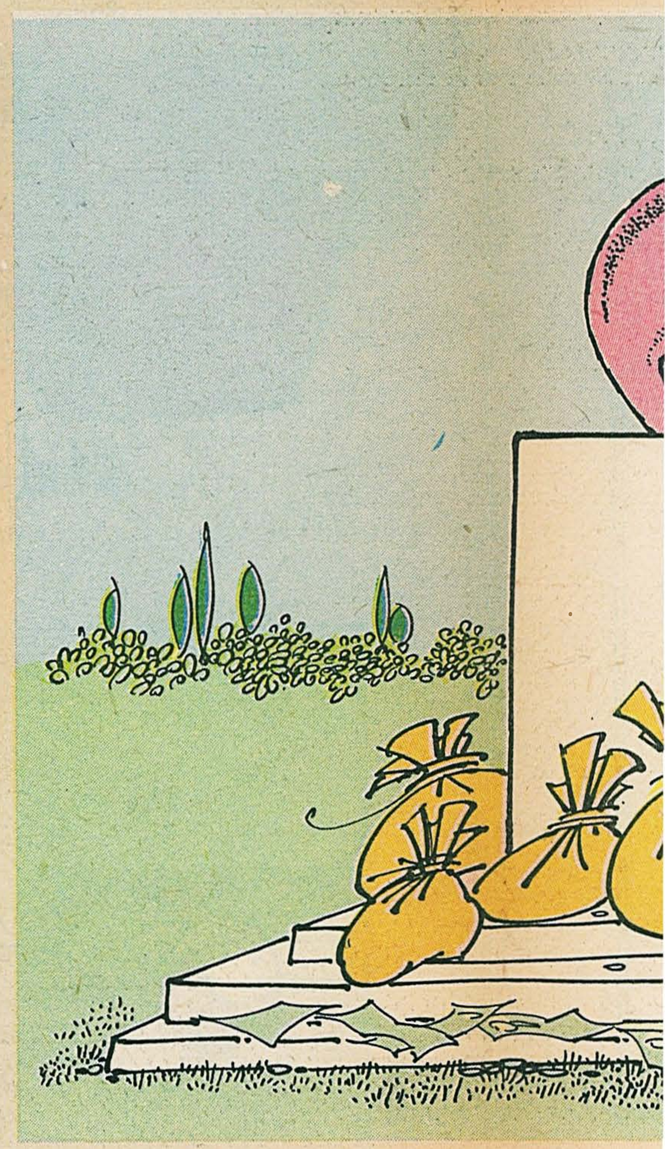

Erbakan Anıtı:

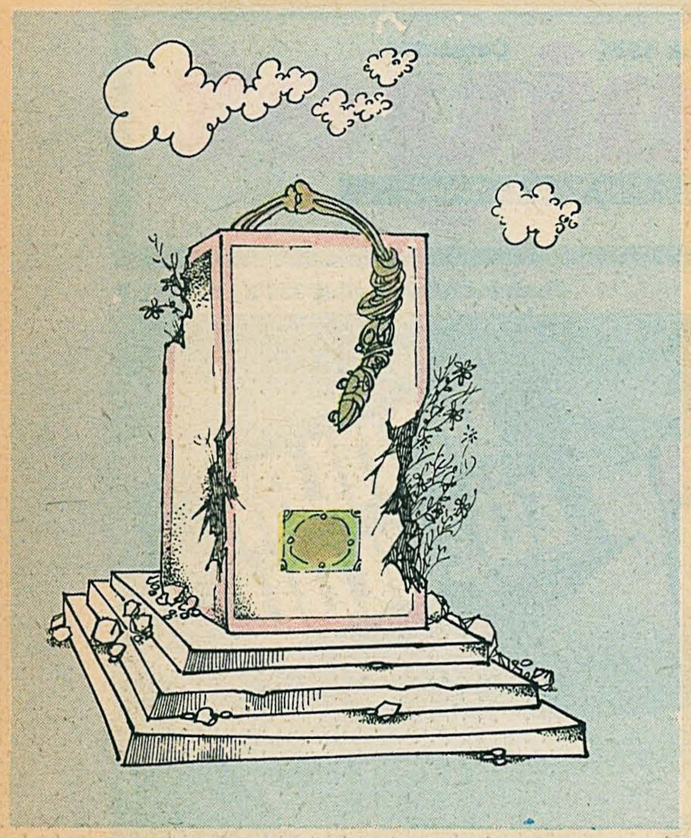
Her şeyden önce kaidesi tehlikeli olan bu anıt, sağlam bir zemine oturmadığından her gün biraz daha geriye kaymaktadır. Kimisi bunu heykeltraşın, kimisi de üstadın şakacılığına yormaktadır. Devrilince, yanıbaşındaki diğer anıtlara zararı dokunmaması için yatırlara mum adanmaktadır. Her ne kadar dua ederken görülüyorsa da, heykelin Kıbleye arkası dönüktür.

Meçhul Parlamenter Anıtı:

Anıtın adında "Meçhul" kelimesi bulunduğundan, ve madde olarak devamlı bir parlamenter bulunmadığından sağda görüldüğü gibi zarif bir şekilde sembolize edilmiştir. Parlamento hayatımızın önemli günlerinde ve bayramlarda kaidesine çelenk yerine para konur. Hastalar, devlet kapısında işi olanlar, ya da issizler bu dileklerinin olması için buraya para atarak işlerinin olacağına inanmışlardır. Büyük "Atatürk Koşusu", etrafında 48-50 tur atılarak yapılır. Taşı yapışkandır. Elinizi verdiniz mi, kolunuzu alamazsınız.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

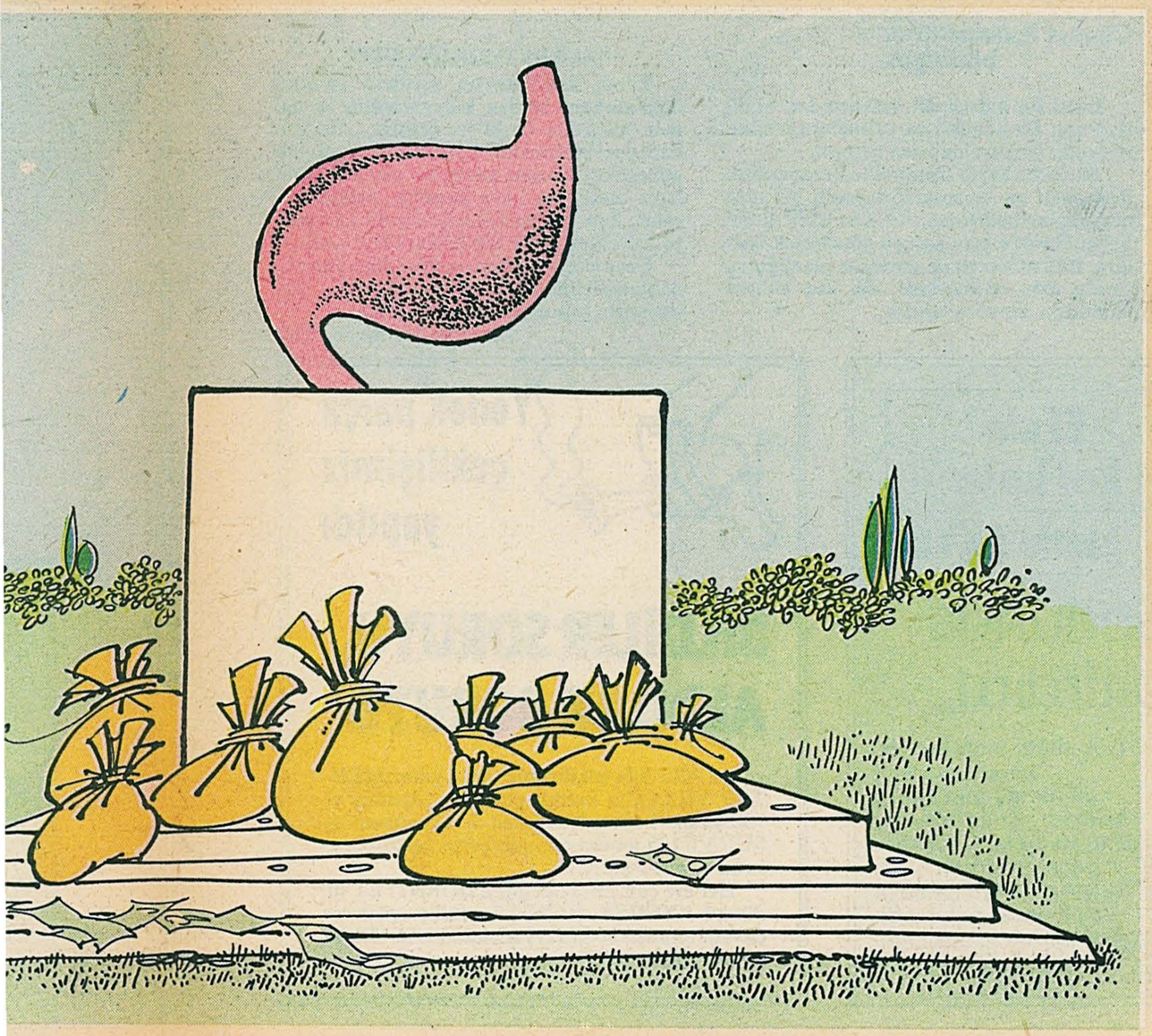
Türk Sporu Anıtı:

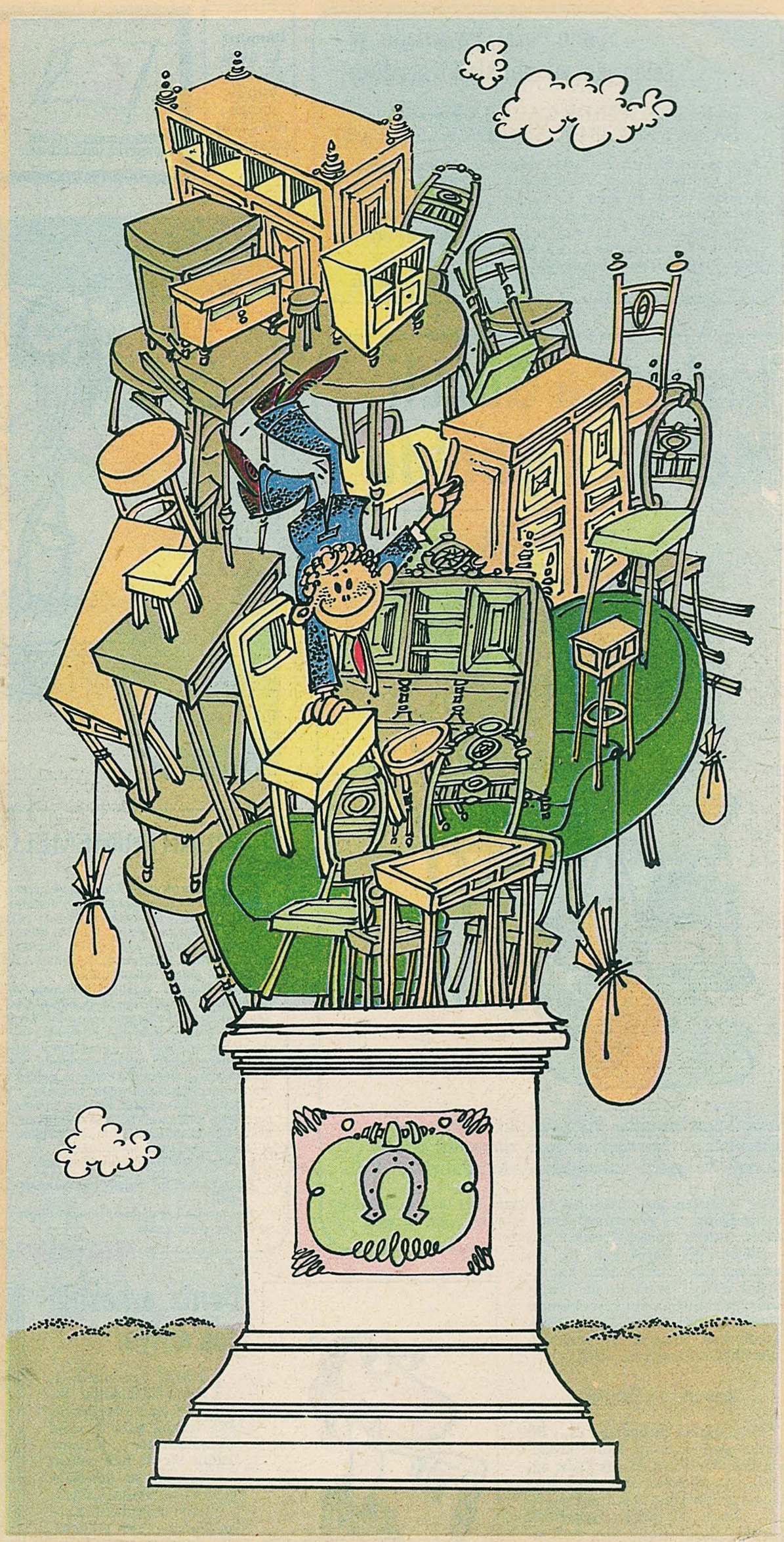
Bir zamanlar dimdik duran bu anıt; giderek dağılıp yok olduğundan ve yenisinin çamuru da henüz yoğrulmadığından ne şekilde ayakta duracağı bilinememektedir. Üzerinde kala, kala beş para etmez, eti ve derisi dökülmüş sözüm ona "Milyonluk ayak" kalmıştır.

tlardan t beğen!

ış, kitaplara girmemiş , kartpostalları yapılmamış
sizlere bu hafta... İstediğinizi taşlayabilirsiniz...

Semih BALCIOĞLU

Mobilya Anıtı:

Tüm mimarî okullarının, gülyağı ile ilgili atölye ve dükkânların, halıcıların, AP Genel merkezinin, Maliye Bakanlığı ve gümrüklerimizin ve de Başbakanlığın önüne dikilecek olan bu anıt, ülke heykel sanatına büyük bir aşama getirmiştir. Bütün ince işlemelerine rağmen hayalî bir görünümü vardır.
Bu anıtın taşları muhalefetin, mobilya kısmı da İtalyan gümrüğünün armağanıdır. Ülkede hiç bir anıttan bu kadar söz edilmemiştir. Bir ara,seçim süresince tüm meydan konuşmacıları ve basın bu "Aile boyu" "Muhteşem" anıtı öve öve bitirememişlerdir.
Türk heykel sanatına "Rönesans" olarak giren bu anıt, sanat tarihi ve mahkeme dosyalarına geçmiştir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yarın başlıyoruz.

Çetin Poker, Paşa Dede'ye gelen yeni yıl tebriklerini açıklıyor

ZARFLAR İÇİNDE KALAN SIRLAR, DAMAT BEY İSTERSE ORTAYA FIRLAR!

"İrili, ufaklı, birbirinden farklı, manzaralı, bahçeli, parklı... Güllü, yapraklı, çiçekli; kiminde çizme resmi ekli... Hüzünlü, neşeli, yuvarlak, köşeli, düz, renkli, el yazılı, sinemaskop, ya da hazırlop, politika ile ilgili, üstü 40 tilkili.. Zarflı, kartlı, hatta Demirkırat'lı binlerce tebrik, dün gece tarafımdan iyice incelendi. Ve, yine tarafımdan, bir tarihi gerçek daha belgelendi!..."

ÇETİN POKER

İlânımız az olduğundan bugün ancak 100 sayfa çıkabildik.

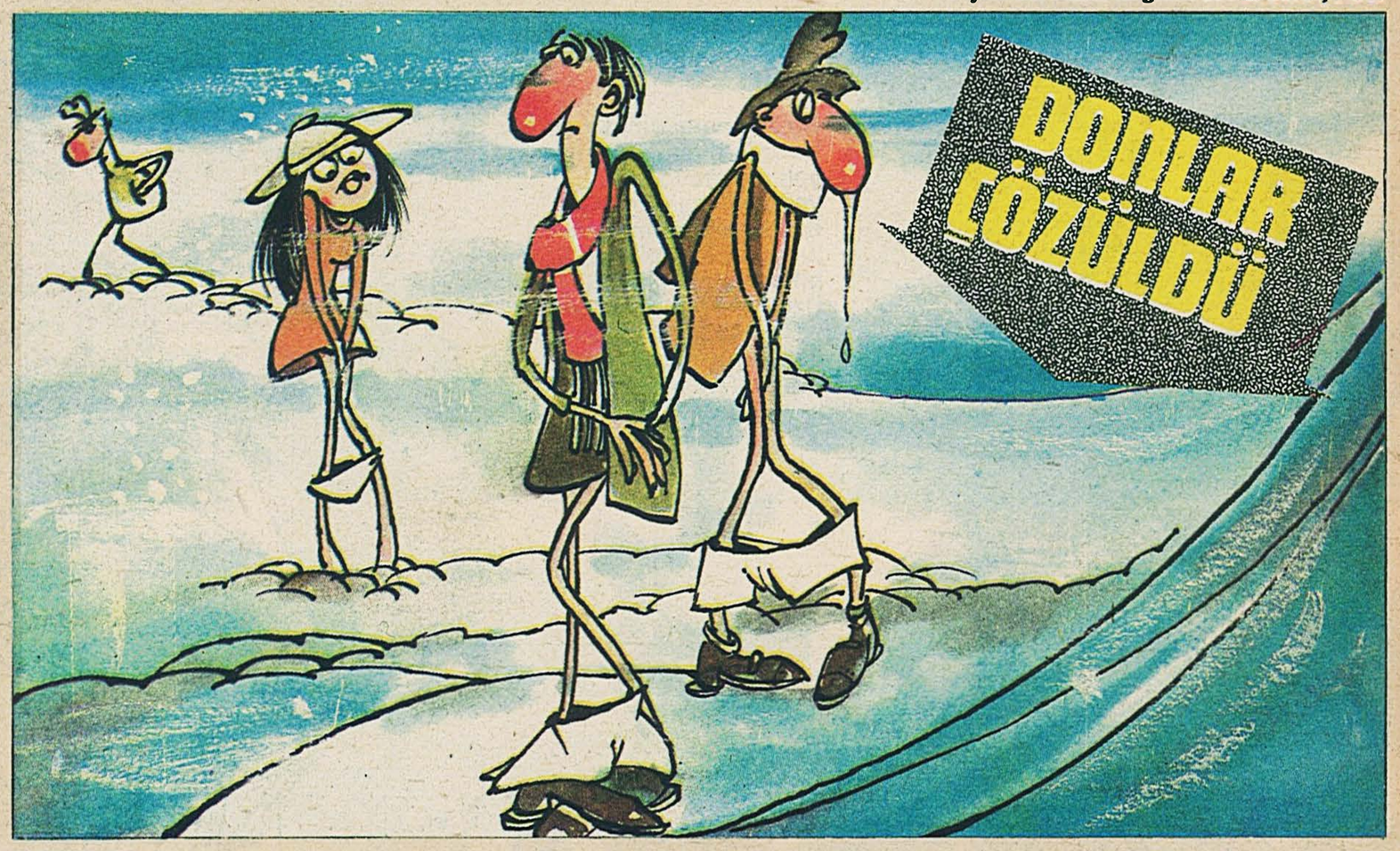
"TÜRKİYE BİZLERİNDİR HÜRNİYET HERKESİNDİR"

Hürniyet

31 Aralık 1975 Çarşamba

GÜNCEL BAĞIMSIZ İKİ ODALI DAİRE

Fiyatı her Allah'ın günü 150 KURUŞTUR

KARLAR ERİYOR...

Cüneyt Kazmakürek bildiriyor

Evet! Bu haberi de, Ankara'dan bildiriyorum. Bir yandan da pabuçlarımı sildiriyorum: Ankara'da hava berbat...

Az önce, Sayın Demirel'le beraberdim. Başbakan bu konuda söyleyecek bir sözü olmadığını belirtince, bu kez CHP lideri Sayın Ecevit'e aynı soruyu yöneltmek istedim. Bülent Ecevit ile görüşme olanağını o sırada elde edemeyince, bu kez aklıma bambaşka bir soru takıldı...

"ACABA ORDU NASIL?"

Kendi kendime bu sorunun yanıtını düşünürken, birden karar verdim ve hemen telefonla Ordu'yu aradım. Aldığım haber sevindirici idi. Ordu'da hava günlük güneşlikti. Rüzgar kuzeyden saatte 30 km. hızla esecek ve hava sıcaklığı değişmeyecekti. Samsun ve Giresun'da da kar yoktu... Demek ki bir tek Ankara berbattı!...

Gece yağan kardan sonra çıkan güneşle donlar çözülüyor ve karlar eriyordu... Pabuçlarım çamur içinde kalmıştı ve...

(Devamı Sa. 98, Sü. 5'te)

KARLAR ERİMEMELİ

Bu gün artık gerek Amerika ve gerekse Rusya sempatizanlarının durumu ortadadır. Gerçi ortalıkta küçük rakı pek bulunmamaktadır. Ama, bunun dünya sulhunu etkilemesi söz konusu olamaz. Bu bile ortalığı karıştırmak isteyenler için ne gibi bir anlam taşımaktadır?

Orta Doğu'da, ortalığın karışması ve her iki bloka mensup önder durumundaki ülkelerin uzay alanlarında yarışması, Kızıl Çin'i ve insanın içini bulundırmakta ise de, doğudan doğan bir güneş şimdi yerdeki karları giderek sulandırmaktadır. İlk bakışta bunun önemini kavramak gerçekten zordur. Niğde'den sonra, Bor'dur...

Fakat ne olursa olsun, karların erimesi, parçaların kirlenmesi herkesi üzüyordur.. Biz de bunu kamuoyuna sunuyor ve elimizi şakağımıza koyup soruyoruz:

1 Karlar erimeli mi, erimemeli mi?

2 Feri Cansel mi, Figen Han mı iri memeli?

Her tarafta kar varken, bunları düşünmekte de yarar vardır...

Hürniyet

Taşlıtarla Güzeli Meliha kayboldu

Genç kızın annesi, iki gözü iki çeşme ağlayarak, "Yavrum en kısa zamanda ortaya çıkmalı ve gelip çamaşırları sıkmalıdır!.. " dedi.

Her koybolan kızı muhitinin en güzel kızı olarak bildirme alışkanlığımızdan vazgeçmediğimiz için bu sefer de aynı numaraya yatıyor ve yine desteksiz kalıyoruz...

Olayla ilgili olarak polis bir şey dememiş, yalnız bekçi biraz konuşmuştur. Görgü tanıkları da, Taşlıtarla Güzeli Meliha'nın kaybolmasını göremediklerini, çünkü genç kızın kaybolurken kimseye görünmeden kaybolduğunu belirtmişlerdir.

ANNESİ NE DİYOR?

Taşlıtarla'da küçücük bir ev... Bu evdeki gözü yaşlı bir kadın kronometreye göre 8 saat 45 dakikadır ağlıyor... Anne olmak kolay mı? İşte, daha dün annesinin kollarında yaşarken, çiçekli bahçemizin yollarında koşarken şimdi okullu olan, yani ortadan yok olan yavrusu nerede Hayriye Hanımın?

Dertli anne, bir yandan göz yaşı dökerken bir yandan da odadakilere kolanya döküyor ve şunları söylüyor: **"Sabahtan çamaşıra kalkmıştık. Tam renklileri yıkarken sular kesildi. 'Git kızım, çeşmeden doldur şu kovaları,' dedim. Gitti, o gidiş... Halbuki bu saate kadar gelmesi lazımdı. Çamaşırlar ortada kaldı, kızımı bulsunlar da şunları beraber sıkalım... Ayıp valla..."**

Resimde, erkeklerin bir numaralı düşmanı DENİZ.
(Foto: Rüştü Denizedüştü)

Deniz, erkekliği yok ediyor

ÜNLÜ hekimlerimizden Nizamettin Vizite ve Ruşen Pansuman, dün sabaha karşı Taksim işkembecisinde tuzlama üstüne bir de fikir atmışlar, konuşmaları ile ortalığı birbirine katmışlardır...

Bu iki ünlü doktora göre, denize giren erkeklerin çıktıktan sonra tansiyonunun arttığı, süspansiyonunun azaldığı belirlenmiştir... İki doktor **"Deniz'den çıktıktan sonra bizim bile erkekliğimiz mahvoldu!"** demişlerdir.

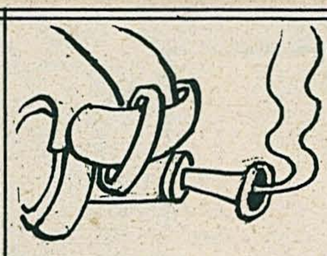
Hürniyet'in dün kaç yüzbin tane basıldığını nazar değmesin diye açıklamıyoruz!.

El ele kol kola

Metin AKYOL

"Sonunda bitirdim"

Çok şükür memlekette, konuşup halini anlatmadığım kimse kalmadı. Şimdi Zeynep Kâmil Hastanesi'ndeyim. Dün gece, 5 doğum oldu. Bu yavrular konuşmaya başlayınca, onlarla da görüşüp dertlerini yazıcam. Şimdilik hoşça kalın...

Yedek parça çekilişimiz yapıldı

BİLDİLER SORUYU, ALDILAR BORUYU

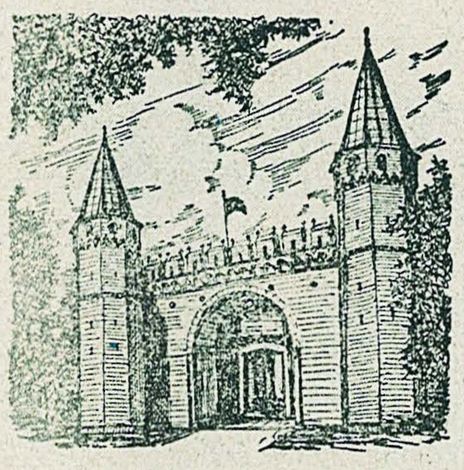
Bu yılki 365. çekilişimiz, ünlü yıldız MEHTAP YILDIZ'ın kremli elleri ile yapılmış ve 750 gram kupon biriktiren 5 okuyucumuz, SURAT 125 marka otomobillerin egzos borusunu kazanmıştır!...

Her eve çaktırmadan giren HÜRNİYET'in dünkü **"YEDEK PARÇA"** çekilişi yüzlerce davetli önünde ve kurayı kazananların **(Devamı Sa. 75 Sü. 1'de)**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

MÜZELİK MÜZELER

T.C. Başbakanlık Kültür Müsteşarlığı
Topkapı Sarayı Müzesi Müdürlüğü

2996 Sayılı Kanun Gereğince Maliye B.
Damga Matbaasında Basılmıştır.

750 Kuruş

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

BU HAFTA DA TOPKAPI MÜZESİNİ BİR GEZEYİM DEDİM.

NİYE YALAN SÖYLİİM; AKLIMDA ÖNCE TUĞRALARI, "ÇOK GENÇ OSMAN'I" GÖRECEĞİM DİYE BİR HEVES VARDI.

GİRER GİRMEZ, PADİŞAH KAFTANLARINI GÖRDÜM DE "O ZAMAN DA KOALİSYON VARMIŞ AMA, BU KAFTANLARI BİR KİŞİ GİYERMİŞ. İKTİDAR KOLTUKLARI DA TEK KİŞİLİK MİŞ..." DİYE DÜŞÜNDÜM.

SONRA; ÇOK ESKİ BİR HALIYA RASTLADIM. GEREK İŞÇİLİK, GEREKSE İŞLEMELERDEN O DEVRİN USTALIĞININ, ZAMANIMIZDA NASIL ARAÇ HALİNE GETİRİLDİĞİNİ DE GÖRDÜM.

SİLAHLARIMIZ DA DEĞİŞMİŞ. YÜZLERCE SENE ÖNCESİNİN HANCERİNE BAKIP,

SONRA DA ŞİMDİKİ LASTİKLERİ GÖRÜNCE, İNSANIN "VAY BAŞIMIZA GELENLER," DİYESİ GELİYOR.

BU KADAR YORGUNLUKTAN SONRA, MÜZENİN LOKANTASINA OTURDUM.

BANA BİR HÜNKÂR BEĞENDİ VE VEZİR PARMAĞI LÜTFEN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AZİZ NESİN'in posta kutusuna takılan mektuplar

Tüccar Bay Rıza Altmışaltı'dan, eski Sıkıyönetim Komutanı ve eski Istanbul senatör adayı General Faik Türün'e mektup:

Muhterem Paşam Efendim

Sıkıyönetimin ilân edildiğini bana "Sıkı mı yotun" diye müjdeleyen komşum Yahudi tüccar, doğan çocuğunun adını "Sıkı mı yotun" koymak istiyordu da, ben engel oldum...

BENDENİZİ tanımazsınız... Zatıâlinizi ise, bütün memleket ve bilhassa bütün Istanbul'da yaşayanlar gibi biz de çok iyi tanımaktayız... Ve hatta, zatıalinizin bütün dünyada tanınmasına kıl kalmışken, kadr-i kıymetinizi, Sıkıyönetim Komutanlığınız zamanındaki idare ve dirayetinizi, memleketi az kalsın kurtarmak için gösterdiğiniz gayretinizi, bu bakımdan halisane niyetinizi ve daha bin türlü meziyetinizi maalesef Istanbul seçmenleri takdir edemeyerek, seçimlerin fiyaskoyla sonuçlanması ve iki millî partimizin birden sizi aday göstererek çiftdesteklerine rağmen (tabirimi mazur görünüz) zatıalinizin bozum olması, itimat buyurunuz ki, her vatansever memleket evlâdı gibi, bizleri de son derece müteessir etmiştir.

Zatıaliniz, elinizden geleni yaparak ve elinizden geleni ardınıza koymayarak, "Babanın adı Hıdır, elinden gelen budur!" dedikleri gibi, bütün hakikâtleri halka anlatmaya çalıştınız ve zatıalinizi seçmedikleri takdirde seçmenlerin başına gelecek olan büyük tehlike ve belâları anlattınızsa da, maalesef halk cahil olduğundan sizi anlayamadı.

Üzülmeyiniz paşam efendim. Her kurtarıcının başına böyle şeyler gelebilir. Ve, esasen bendeniz de, bu mektubu bu münasebetle yazmaktayım. Mektubumla sizi rahatsız etmekten ve emekli bulunduğunuz şu rahat günlerinizde pek kıymetli olan boş zamanınızı almaktan maksadım, seçimden eli boş çıktınız diye zatıalinizi (haddim olmayaraktan) teselli etmeye kalkmak değil, bilakis size olan teşekkür borcumu yerine getirmektir.

Müsaade buyurursanız, evvelâ kendimi takdim edeyim. "....."li, Altmışaltı oğullarından Faik bendeniz... Ata-baba mesleği olarak çok eski tarihten beri ticaretle uğraştığımızdan ve işimizi genişletmemiz sebebi ile ve bulunduğumuz yerin zamanla ticaretimize dar gelmesinden ve gerekse ailemizin sosyal seviyesiyle mütenasip olmamasından dolayı, bundan takriben otuz sene evvel Istanbul'a gelip yerleşerek işimizi ve ticaretimizi büyütüp, hamdolsun memleketin kalkınmasına da naçizane hizmet etmekteyiz.

Zatıalinizin memlekete sayılamayacak kadar çok sayıda ve çok büyük hizmetleriniz olduğunu bilen bir vatandaşınız olarak, müsaade buyurursanız şunu arzetmek isterim ki, zatıalinizin Istanbullulara en büyük iyiliğiniz, nüfusumuzun artmasında gösterdiğiniz fevkâlade muvaffakiyettir. Nüfusumuzun artmasına, bizzat zatıalinizin de gayret göstererek katkıda bulunmanızı söylemek istemiyorum. Zatıaliniz, bizzat nüfusu artırmakla kalmayıp bu hususta otoritenizi kullanıp bütün Istanbulluları da zorlayıp nüfusun artmasında en büyük âmil oldunuz. Sağolunuz!

Son nüfus sayımında görüldü ki, Istanbul'un nüfusu 3 milyondan, 4 milyona fırlamıştır. Bu fırlama nerden oldu?

Istanbul nüfusunu ne yapıp da artırdığınızın (affınıza mağruren söylüyorum) belki zatıaliniz bile farkında değilsinizdir. Sizin Sıkıyönetim Komutanlığınız zamanındaki yüksek icraatınız olmasaydı, Istanbul nüfusu bugün hâlâ ancak iki buçuk, üç milyon nüfuslu bir şehir olarak kalacaktı.

Nüfus fırlamasının hakiki âmilinin zatıaliniz olduğunu bilmeyenler, Istanbul'daki nüfus artışını, bu şehirde endüstrinin gelişmesi, topraksız ve işsiz köylülerin canlarını büyük şehire atmaları, Istanbul'un avantajlarından yararlanmak isteyenlerin akını vesaire gibi, tamamiyle solcuların uydurdukları kıvır zıvır sebeplerle izah etmektedirler. Halbuki, hakiki sebep zatıâlinizsiniz! Istanbullu olarak bu iyiliğinizi unutmayacağız.

Emin olunuz ki, tarihe, Istanbul nüfusunu artırmış olmakla geçeceksiniz. Ama birtakım solcular, işkence edebiyatı yaparak tırnak söktürmek (yok yani bunlara manikür mü yaptıracaktınız!) ve solcuları elektriğe tutmak vesaire gibi gayriinsani muamelelerin faili olarak zatıalinizi gösterip (meyveli ağaca taş atıyorlar) hakikatleri örtbas etmek istiyorlar.

Solcuları elektriğe tutmak mı? Paşam efendim, Istanbul'da elektrik olsa, ne diye solcuları elektrikleyeceknişsiniz. Oturur, televizyon seyredersiniz. Evinde elektrik olan her Istanbullu bilir ki, Istanbul'daki elektrik cereyanı varla yok arası bir şeydir. Bendeniz, Türkiye'de ilk elektrikli traş makinesini kullanmışolmakla iftihar ederim. Lâkin, böyle elektrikli hiç bir alet ve cihaz kullanılamadığı gibi, elektrikli traş makinesi de kullanılamaz olmuştur. Tıpkı varlığıyla yokluğu arasında fark olmayan elektrik cereyanıyla nasıl olur da işkence yapılabilir! İddianın yalan olduğu meydandadır.

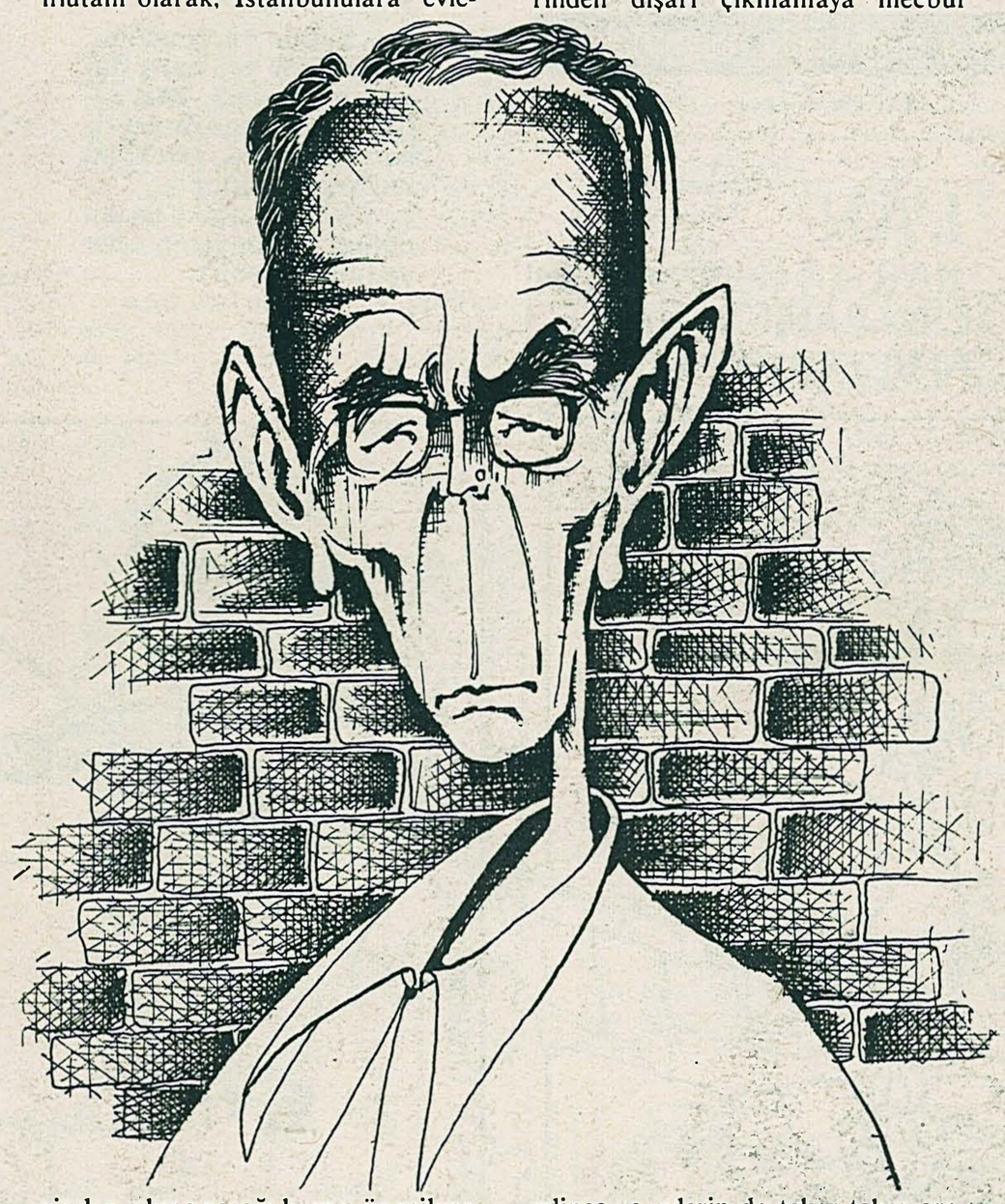
Ben, sizin asıl nüfus artmasındaki rolünüzü izah etmek istiyorum.

Bir sabah, yazıhanemin bulunduğu hana geldiğimde, sizden iyi olmasın gayetle iyi bir komşum olan tüccar bir Yahudi, yazıhaneme koşup gelerek bendenize "Sıkı mı yotun" deyince tepem attı.

Yahudi tüccar korku içinde titreyerek "Sıkı mı yotun!" diye tekrarlayıp duruyordu. Neden sonra, Yahudi komşunun Türkçesi birazcık bozuk olduğundan "Sıkıyönetim" demek istediğini anlayarak hiddetim geçti ve gülmeye başladım. İşte, sıkıyönetim ilân edildiği ve zatıalinizin sıkıyönetimin başına geçtiğiniz müjdesini o Yahudi tüccar komşumdan böylece öğrenmiş oldum.

Solcular, sizin Sıkıyönetim Komutanı olarak, Istanbullulara evlerinden çıkma yasağı koyup üç milyon Istanbulluyu evlerine hapsettiğinizi, koskoca Istanbul şehrini hapishaneye çevirdiğinizi, üç-beş delikanlıyı aramak için, bu yaptığınızın başka hiç bir ülkede yapılmadığını ve tarihte görülmediğini söylüyorlar ki, solcuların söylediği tek doğru söz işte budur. Ne var ki, evlerimize tıktınız da kötülük mü yaptınız? "Zaten bu insanlara iyilik yapılmaz" diyen, ne doğru demiş. Sıkıyönetim komutanlığınız zamanında birer, ikişer günden üç kere koyduğunuz evden çıkma yasağı yüzünden, Istanbul'un nüfusu 3 milyondan birden 4 milyona fırlanıştır. Iki, üç kere daha evden çıkma yasağı koysaydınız, hiç şüphesiz bugün Istanbul'un nüfusu belki on milyon olacaktı.

Ey serdar, Istanbul sana minnettardır!...

Kendimden misal vermek istiyorum. Allah'ın bildiğini, siz Sıkıyönetim Komutanımdan saklayacak değilim. Bendeniz, her ne kadar tüccarsam da sosyal adalete inanmış bir kimseyim. Her işçinin zamanı gelince emekli olması, kadınların ise -doğum vesair sebeplerden erken yıpranmaları sebebiyle- daha erken yaşta çürüğe ayrılmaları haklarıdır. Bendeniz, nikâhlı karımla otuz beş yıldan beri evli bulunduğumdan ve yalnız nikâhlı karımdan yedi çocuğum bulunduğundan, insan haklarına riayet etmek için beş senedenberi karımın dinlenmesi için (çok affedersiniz) medeni nikâhsız bir vaziyette başka bir hanımla hayatımı birleştirmiş bulunuyorum.

Zatıaliniz Sıkıyönetim Komutanı olaraktan bütün Istanbulluları evlerinden dışarı çıkmamaya mecbur edince ve evlerin de teker teker aranacağını bildirince, bendeniz de çocuklarımın da bulunduğu ve nikâhlı karımın yaşadığı evimegitmekmecburiyetinde kaldım. Polisler ve askerlerin baskın verdiklerinde, metresimin evinde bulunmanın itibarımı sarsacağını düşündüm. Bundan başka, metresimin kocası da, "Herkes kendi evinde bulunacak!" diye emriniz gereğince evine gelmek zorundaydı. İşte böylece, Istanbulluları evlerine hapsettirdiğiniz o gün, ben de karımla evimde başbaşa kaldım. Vakit geçirmek için banyoya girip yıkanmak istedimse de, evlere kapatıldığınız yetmiyormuş gibi, o gün sular da kesilmiş olduğundan yıkanamadım.

Elbet, suların kesilmesi sizin emriniz değildi. Meşgul olabilmek için mutfağa girip yemek pişirmek istedimse de, havagazı da kesilmiş olduğundan, yemek de pişiremedim.

Zamanı öldürmek için hiç olmazsa radyo dinleyeyim dedim, ama maalesef dinleyemedim. Radyo da, istasyondaki teknik arıza yüzünden çalışmıyordu.

Muhterem paşam, efendim! Elektrikler kesik, havagazı kesik, radyo kesik, telefon kesik, bu durumda yerinizde siz olsanız ne yapardınız? Karımla kavga etmeye başladık. Başladı dırdıra:

"Sen bana ihanet ediyorsun..." Alttan alıp "Etmiyorum..." dedim. Başka ne diyeyim, "Seni çürüğe çıkarıp emekliye ayırdım..." denilmez ya!... "Ediyorsun!" dedi. Nezaketle, "Etmiyorum ulan!" diye bağırdım. Her ailede, her evde olduğu gibi kavga başladı. Karım darıldı. O dargın, ben dargın... Bir evin içinde bir karı-koca yirmi dört saat dargın nasıl durabilir? İster istemez barışmamız gerekiyordu. Hem vallahi hem billahi, içimde hiç bir kötü niyet yoktu. Biraz saçını, yanağını okşıyayım, biraz öpüp seveyim de gönlünü alıp barışayım, dedim... Evet, işte böyle başladı ve böyle oldu. Yirmi dört saat, insanın karı-koca hapis yatması kolay geçmiyor. O hapislik günümüzde üç, dört kere karımla kavga, edip, darıldık ve yine barışmaya mecbur olduk.

Sizin, Istanbul'u hapisane yaptığınız o gün, karım sekizinci çocuğunuza gebe kaldı. Bu sebeple karım size minnettardır muhterem paşam efendim. Üstelik karım, çocuğun adını kız doğurursa Faika, oğlan olursa Faik koyacağını söyledi.

Şimdi bizim Faik üç yaşındadır. Bir gün elinizi öpmeye getireceğim efendim.

Sıkıyönetimin ilân edildiğini bana "Sıkı mı yotun" diye müjdeleyen komşum olan Yahudi tüccar, ilk eve hapsedildiğinde tutturamamış. Ama ikinci eve hapsedilişimizde onun da karısı gebe kalmış.

Bana dediğine göre, karısının leblebi gibi yuttuğu nüfus kontrol hapı bile işe yaramamış. Yahudi komşum çok okumuş ve kültürlü biri olduğundan Maltız kanunu diye bir kanun olduğunu, Maltız kanununa göre nüfusun artıp dünyaya sığmayacağını filan bana anlattı. Herhalde, çok doğuran Maltız keçileri de, kanun yapan Maltız adlı adamın keçileri olacak... Yahudi komşum, suları elektrikleri, havagazını, telefonu, radyoyu kesip, insanı evine hapsedip, zorla çocuk yaptırdıklarını söylüyor ve yanlış söylediğini de bilmediğinden çocuğunun adını "Sıkı mı yotun" koymak istiyordu da, ben engel oldum.

Sıkıyönetim Komutanlığınız sırasında, iki, üç delikanlıyı aramak için Istanbulluları üç kere evlerine hapsettirmeniz sebebiyle Istanbul'un nüfusu birdenbire bir milyon daha fırlayarak dört milyona yükselmiştir. İlk hapisliğinde tutturamayanlar, ikincisinde, üçüncüsünde tutturarak çocuk sahibi olmuşlardır. Bu iyiliğiniz hiç bir zaman unutulmayacaktır.

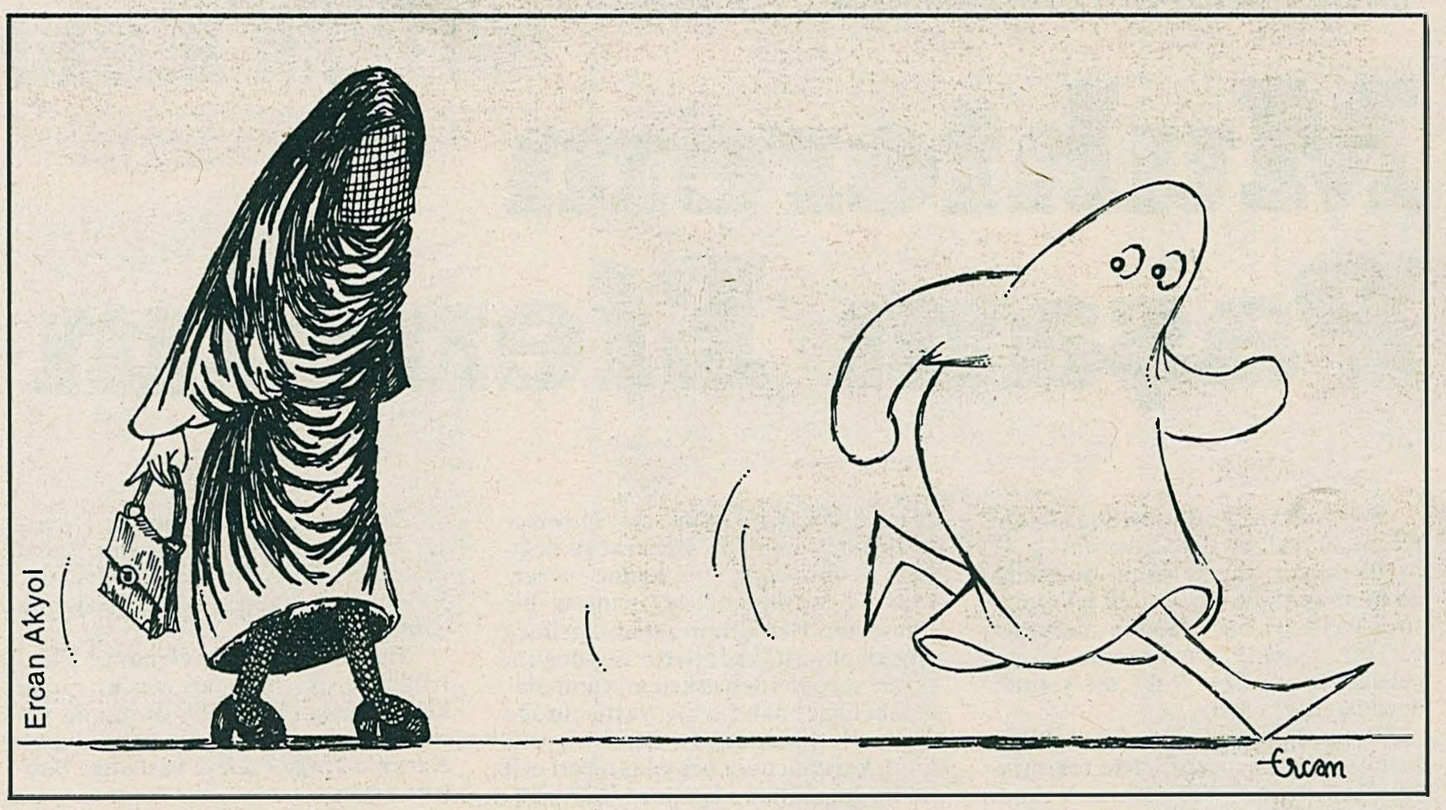
Ey serdar, Istanbullular sana minnettar!

En derin hürmetlerimi takdim ederim paşam efendim.

Rıza ALTMIŞALTI
Bahçekapı Keser Han. 3. Kat
No: 97'de İthalat-İhracat
Temsilcilik ve Komisyon İşleri

19

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

serbest kürsü

HERKESE BİR HAK

söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

HAZIRLAYAN: BİZİM HAKKI

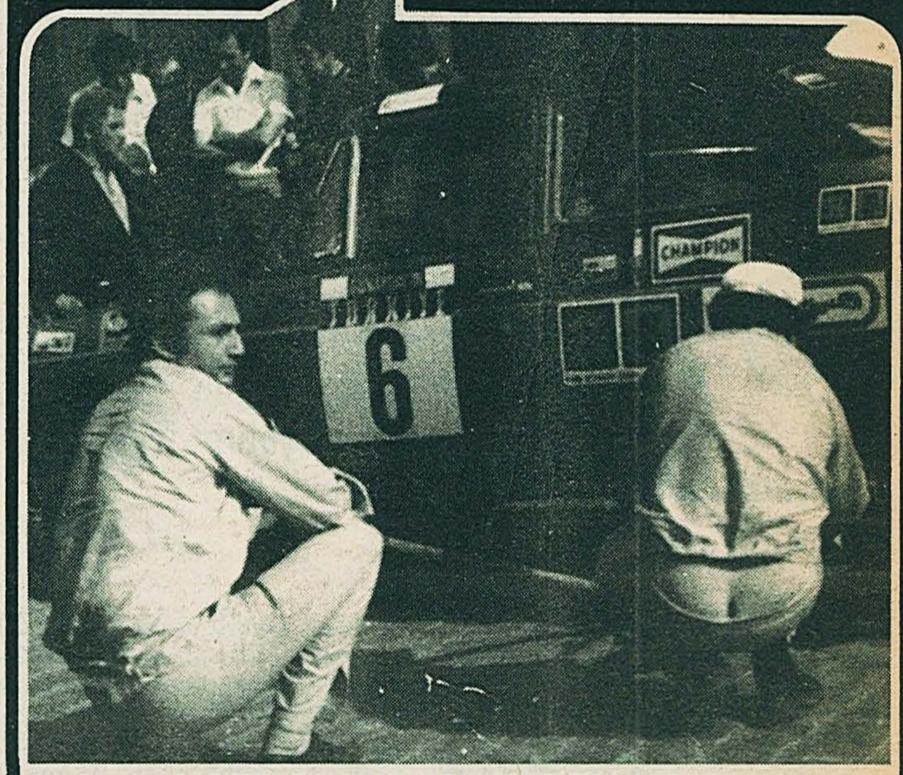
GENEL KURAL

KÜÇÜK Ömer okul dönüşü babasına koştu:

- Bugün öğretmen bize yeni bir şey daha öğretti baba, dedi. Bazı Afrika ülkelerinde bir erkek, karısını ancak evlendikten sonra tanırmış.

- Yalnız Afrika'da mı oğlum? Dünyanın her yerinde öyledir!..

sip-şak

BİR ETAP KALDI, RALLİCİ FİTİLİ ALDI...

NADİR YERLİKAYA Kapkirli Mah. Ketmenli Sok.No:2 Akçakoca-BOLU

APTALLIK REKORU

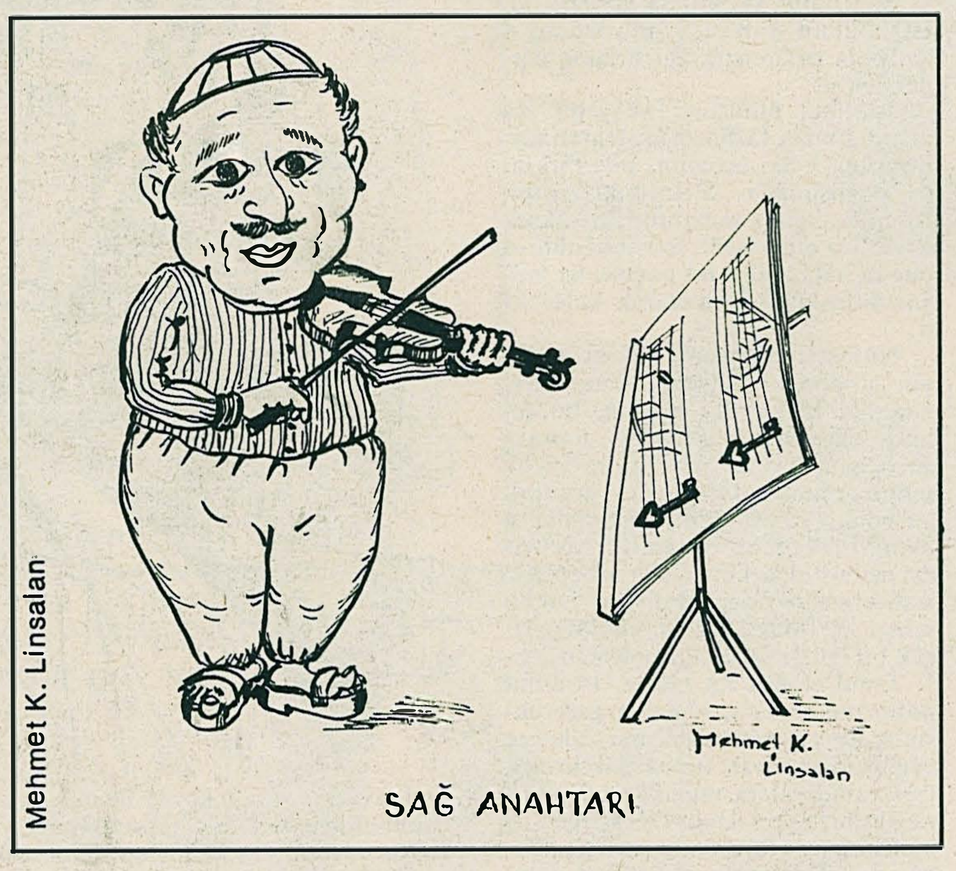
İKİ yıldır evliydiler. Erkek çapkınlıktan vazgeçemediği için bazı geceler eve geç gelir ve yalanlarla karısını kandırırdı. Bir gece yine sabaha karşı döndü. Genç kadının sabrı tükenmişti:

- Bu yalanları yutturman için benden daha budala bir kadınla evlenmeliydin.

Kocası boynunu büktü:

- Vallahi karıcığım, çok aradım ama bulamadım!..

TABANCA VE ÖTESİ

KABADAYININ biri, ilkokulun son sınıfındaki oğluna bir tabanca armağan etti. Ertesi gün çocuk, tabancasını bir arkadaşının altın kol saatiyle değiştirdi. Akşam eve döndüğünde babası, oğlunun yaptığı işi anladı ve fena halde öfkelendi:

- Ulan! Kol saatini ne yapacaksın? Birisi sana sövdüğü zaman, ona saatin kaç olduğunu mu söyleyeceksin?..

KİŞİYİ NASIL BİLİRSİN...

SAĞMALCILAR Cezaevinde gardiyan, iki mahkûmla konuşuyordu; bir aralık:

- Yarın buraya Adalet Bakanı gelecek, dedi.

Bunun üzerine mahkûmlardan biri merakla sordu:

- Ya! Ne suç işlemiş?..

ÖZGÜRLÜK UĞRUNA

BİR köpek, Demirperde gerisinden kaçarak Batı Berlin'e iltica etti. Yolda bir arkadaşına rastlayınca içini dökmek ihtiyacını duydu.

- Orada yaşantımız mükemmeldi. Herşey düzenli, herşey örgütlüydü. Bir de biliyor musun, orada ne zengin, ne de yoksul var...

Batılı köpek sordu:

- Peki öyleyse, neden Batıya iltica ettin?

Doğulu köpek alçak sesle cevap verdi:

- Ara sıra canım havlamak istiyor da...

Haftanın tebriği

Sayın Çarşaf Dergisi

Derginizi okuduk, Başarılarınızı tebrikederiz

Hürmetlerimizle

ÇARŞAFÇILAR ÇARŞISI
Şerafettin Sak - Turgut Ars
Yatak — Yorgan Çarşafları, % 100 ipek çarşaflar, Modern Emprime Çarşaflar, Lâle, Gül Çarşafları, Karyola - Masa Pike Örtüleri, Divan Takımları, İşlemeli Çeyiz Takımları, Servis Takımları, Düz ve Kadife Havlular, Hamam Takımı ve Bornuzlar. Viskon, İpek, Emprime, Manifatura
BAHÇEKAPI YALI KÖŞKÜ CAD. NO. 1/A
(Yeni Emniyet Ambarı Civarı) İSTANBUL
Tel. : 27 46 27

GEREKÇE

BİR otomobil hırsızı, çaldığı otomobille yakalanmıştı. Komiser sordu:

- Bu otomobili neden çaldın?

Hırsız cevap verdi:

- Çalmadım komiser bey, bu otomobil bir mezarlığın yolu üzerinde bomboş duruyordu. Ne bileyim, sahibi ölmüş zannettim !..

Bu sayfa sizin sayfanızdır. Karikatür, fıkra ve esprili fotoğraflarınızı bekliyoruz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YAŞAR NE YAŞAR NE YAŞAMAZ ③

Birinci koğuşun zibidi misafiri

"Şuncacık çocuğa nüfuskâğıdı ne gerek" dedi babam, müdüre. "Benim nüfuskâğıdımı versem idare etmez mi ki?.."

Yazan: AZİZ NESİN

KOĞUŞTAKİLER hemen kapının ağzında dikilip duran ürkek delikanlıya bakıp söylenmeye başladılar:

-Tüüü... Ulan Yarımporsiyon, vere vere bu zibidiyi mi verdiy bizim koğuşa be...

-Baksana, herifin yatağı yorganı bile yok...

- Böylesini beyler koğuşuna verecek değillerdi ya...

- Suratna bile bakan yok garibin...

- İyi birini ver bizim koğuşa dedik ya, Yarımporsiyon inat olsun diye bu zibidiyi bizim koğuşa verdi...

- Çağıralım şu garibi be...

- Heeeeey, delikanlı. Gel bakalım, gel buraya...

Yeni gelen, ürke, korka yaklaştı onlara.

- Geçmiş olsun...

Cevap vermeyince bir başkası yüksek sesle,

- Geçmiş olsun arkadaş! diye bağırdı.

Delikanlı fısıldarcasına,

- Sağolun! dedi.

- Otur hele şöyle...

Gösterilen yere ilişti.

Birisi, cıgara paketini açıp dolaştırdı. Yeni gelen de kendisine uzatılan paketten bir cıgara aldı. Kibriti, çakmağı olmadığı için, öbürlerinin cıgaralarını yakmalarını bekledi, yanındakinin yanan cıgarasından yaktı cıgarasını.

- Yatağın yorganın yok mu senin?

- Yok...

- Kimi kimsen?

- Yok...

- Suçun ne?

İçlerinden biri,

- Suçu da yoktur... dedi.

Arkadan delikanlı,

- Suçum mu? Suçum? Hiç... deyince gülüştüler.

- Nasıl, ben demedim mi size suçu da yoktur diye...

Birisi,

- Camiden alıp getirmişlerdir zavallıyı... diye alay edince bir daha gülüştüler.

- Yahu, bunca yıldır hapisteyim, bugüne kadar bir Allahın kulu da çıkıp suçum şudur demedi be...

- Ayıp değil arkadaşım, yiğit olanın başına her bir hal gelir. Adın ne?

- Yaşar!

- Soyadın?

Ağzını açmayınca karşısındaki,

- Yoksa, soyadın da mı yok? diye alay etti.

- Var; var ama.

- Varsa söylesene yahu...

- Yaşamaz.

- Ne?

- Yaşamaz.

- Ben Yaşamaz... Soyadım Yaşamaz.

- Demek soyadın Yaşamaz?..

- Evet, Yaşamaz.

- Yaşar Yaşamaz, öyle mi?

- Evet.

- Hay sen çok yaşa Yaşar Yaşamaz!

Koğuşta, bir kahkaha patladı. Yaşar Yaşamaz, kahkahalarla gülenlere saf saf bakıyordu. Yaşar, karşısındakine,

- Doğrusunu istersen ben yaşamıyorum ki... dedi.

Karşısındaki de,

- Kim yaşıyor ki Yaşar Yaşamaz! Hangimiz yaşıyoruz sanki... dedi.

Bu söze katılanlar oldu:

- Bu da yaşamak mı be!

- Öyle deme arkadaş, bizden beterleri de var. Hani herif idama götürülürken, ordan biri "Üzülme arkadaş, beterin beteri var!" demiş de, idama giden "Ulan bundan beteri olur mu?" deyince öbürü "Olur" demiş, "seni asmaya götürüyorlar yine, senden önce birini kazığa oturtmuşlardı." Beterin beteri vardır.

- Orası öyle, buna da şükretmeli.

- Çok şükür.

- Herşeyin başı sağlık arkadaş, sağ-sağlıklısın ya, sen ona bak...

Yaşar Yaşamaz, onlara durumunu açıklamak zorunda kaldı:

- Yok ağabey, öyle değil... Benimki sizinki gibi değil.

- Ya seninki nasıl?

- Siz gene iyi kötü yaşıyorsunuz az buçuk... Ben hiç yaşamıyorum, hepten yokum...

Yaşar'ın çevresinde toplananlar birbirlerine baktılar, gülüştüler. Kimisi anlamlı anlamlı göz kırptı.

- Yani sen şimdi yaşamıyor musun?

- Nasıl anlatayım, bilmem ki... Siz şimdi beni karşınızda böyle canlı görüyorsunuz ya...

- Eee?

- Görünüşe aldanmayın, gerçekte ben yokum.

Birisi yanındakinin kulağına,

- Tozutmuş ulan bu, herif saçmalıyor... diye fısıldadı.

- Kafayı üşütmüş.

- Demek, sen şimdi burda yoksun?

- Yokum ya... Yani yok sayılıyorum.

Bu kez içlerinden biri Yaşar'ın da duyacağı gibi,

- Keçileri kaçırmış yahu... dedi.

Hükümlülerden biri,

- Yarımporsiyon'a söylemeli de bunu tımarhaneye kaldırsınlar... diye fısıldadı.

Yaşar,

- Anlatsam, dedi, siz de yaşamadığımı anlardınız.

- E anlat bakalım.

- Yaşamadığımı ilkin on iki yaşımdayken anladım.

- Nasıl anladın?

- Bizim kasabada o zamana kadar hükümet okulu yoktu. Yalnız Davut Hoca'nın eski yazı okulu vardı. Yeni yazının çıktığının devrisi yıl, bizim orda da hükümet ilkokul açtı. Kasabanın ileri gelenleri, çocuklarını hükümet okuluna vermeye başladılar. Babam rahmetli de, kasabamızın ileri gelenlerinden olduğundan, beni hükümet okuluna yazdırmak istedi. Elimden tuttu, beni hükümet okuluna götürdü. Çıktık müdürün karşısına...

Sekiz eski hükümlü, Yaşar Yaşamaz'ın çevresini almışlardı. Ötekiler de biraz daha uzaktan Yaşar'ın anlattıklarını dinliyorlardı. Yaşar Yaşamaz adlı o sümsük sünepenin anlattıkları önemli değildi. Ama, anlatışı çok ilgi çekiciydi. Anlattıklarını merakla dinletebiliyordu. Bunun ayırdına varan bir hükümlü,

- Yahu, amma da tatlı anlatıyor... dedi.

Yaşar Yaşamaz, bu iltifatı duymamışcasına konuşmasını sürdürdü:

- Müdür de bizim oralı olduğundan, babamın tanışı. Merhabalaştılar. Babam "Benim oğlanı senin hükümet okuluna yazdırmaya getirdim Müdür Bey," dedi. Müdür de "Çok iyi yaptın... Baksana koca delikanlı olmuş. Geç bile kalmışsın. Ver bakalım nüfuskâğıdını..." dedi. Müdür böyle deyince babam duraladı. "Nüfus mu? Demek nüfus, öyle mi? Nüfus mu gerekli... Nüfus... Allah Allah..." falan filan diye lafı gevelemeye başladı. Müdür "Evet. Nüfus ya... Ver oğlanın nüfusunu!" diye serteldi. Babam gene anlamazdan gelip "Benim nüfuskâğıdımı mı istiyorsun?" diye kendi nüfusunu çıkarmak için cebine davrandı. Müdür "Yok canım, çocuğunkini..." dedi. Babam "O'nun nüfuskâğıdı da neye gerek, şuncacık çocuğun..." dedi.

- Nüfuskâğıtsız okula giremez ki...

Babam üzünçlü bir "Yaaa!" çekip anlattı: "Oğlanın nüfusunu yitirmişiz. Bitürlü elim değip de oğlana bir yeni nüfuskâğıdı çıkartamadım Müdür Bey. Ha bugün, ha yarın derken, geciktik işte... Benim nüfuskâğıdımı versem olmaz mı ki..."

Müdür çok bir kızıp "Hiç olur mu canım... Sen mi okula yazılıyorsun, oğlun mu? Olmaz!" diye kestirip attı.

Babam, alışverişte çok bir pazarlıkçı olduğundan bu işi de pazarlığa döküp "Olmazı var mı bunun Müdür Bey" dedi. "Benim herbişeyim nasıl olsa oğlumun değil mi? Tarlam tapanım oğlumun oluyor da, bir nüfuskâğıdım mı oğlumun olmuyor?"

Müdür gene "Olmaz... Olsa..." diye olmazlanınca, babamın ceket eteğinden çekip "Baba, bizim mahallede Davut Hoca'nın okulu var ya..." dedim.

Babam "Doğru, Davut Hoca'nın okulunda nüfuskâğıdı ne gerekmez" dedi.

"Hükümet okulunda gerekiyor" dedi Müdür.

Babam "Ee, ne yapacağız öyleyse?" diye sordu.

Müdür "Kolay canım... Bir zorluğu yok ki bunun." dedi.

"Aman nedir?" diye sordu babam.

"Bir dilekçe yazdır... Git Kurşunlu Camiye... Cami avlusunun kaymakamlığa bakan kapısında dilekçeci var, yazdır ona bir dilekçe, götür nüfus dairesine ver..."

Babam, gene elimden tuttu. Gittik dilekçeciye... Dilekçeci, babamı dinledikten sonra, çöktü yazı makinesinin başına, tıkır da tıkır yazdı dilekçeyi. Sonra babamın başparmağını eliyle tutup, mürekkepli beze bastırdı; sonra da babamın o mürekkepli parmağını hohlayıp, dilekçenin altına bastırttı.

Aldık dilekçeyi, doğru nüfus müdürlüğüne gittik, içerisi anababa günü. Babam "Bre oğlum, bu iş bunca kolaymış da neden şimdiye dek sana bir nüfuskâğıdı çıkarmadık!" diye söylenip duruyordu. Dilekçeyi gösterip ona buna, babam kime başvuracağımızı soruyordu.

Bizim işimize bakacak memuru bulduk. Aradan bunca yıl geçti, o memur hep gözümün önündedir. Ben böyle bir adam daha görmedim. Adam dediysem, adam değil de, adamın zarı... Öyle zayıf, öyle kuru ki, adamın salt zarı kalmış, zar gibi bir adam. Hani kışları açlıktan tahtakurusunun içi boşalır da salt bir zarı kalır, işte o memur da öyle... Bu adam zarının önünde epiy bir zaman beklediysek de, ben merakla adama bakıp durduğumdan zamanın nasıl geçtiğini hiç anlayamadım. Babama, bu adamın içi mi boşalmış diye fısıldayarak sorduğumda, babam da "Yerini bulamamış da ondan oğlum," dedi. Neden sonra o zar gibi adam, ancak bir devden çıkabilecek kalın bir sesle "Ne istiyorsunuz?" diye sordu.

"Bir dilekçemiz var da memur bey... Buyur! Oğlana nüfuskâğıdı çıkaracağız da..."

Memur dilekçemizi alıp, silinmiş eski bir fotoğraftaki yüzleri tanımaya çalışır gibi, gözüne uzaklaştırıp yaklaştırarak bir zaman dilekçemizi seyrettikten sonra epiy bir zaman da "Hmmnınım...." diye hımın sesleri çıkarıp "Peki, senin nüfuskâğıdın nerde?" diye babama sordu. Babam "O da burda, buyur Bey..." diyerek kafakâğıdını verdi. Babamın nüfuskâğıdına bakan memur bikaç hmmm daha çektikten sonra, arkasındaki kara perdeyi kaldırdı. O kara perdenin ardında tahta raflarda kalın kalın kara kaplı büyüüük defterler vardı. Bu zar adam, o kalın defterleri raflardan indirmeye kaldırmaya başladı. Her defter, memurdan daha kalın ve de daha büyük olduğundan, memur defteri omzuna alınca sendeliyor, ha düştü ha düşecek... Derken derken, nasıl oldu bilemedim, memur kendini mi yitirdi nedir, o koca koca kara defterlerle kavga etmeye başladı. Artık kavga mı, güreş mi,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yaşar, ne yaşar, ne yaşamaz

belli değil... Zavallı zar adam, defterlerle altalta üstüste boğuşup duruyor. Her defteri raftan alıp gene yerine koyunca, zavallıdan "hıh" diye bir ses çıkıyor ki, duysanız, zavallı son soluğunu veriyor sanırsınız. Yürekler acısı bir görüntü... Memur, kanter içinde kaldı. Benim artık yüreğim götürmedi de "Baba, memurun zoru ne ki defterlere böyle girişti? Biz de zavallıya yardıma koşsak mı? Bitek adam bunca defterle başedemez..." dedim. Babam "Kaydımızı arıyor kütükte; biz okuryazar değiliz ki imdadına koşsak oğlum..." dedi.

Bir zaman dişe diş, göze göz defterlerle boğuştuktan sonra, içlerinden üç defteri güçlükle masasına taşıdı. Defterin yapraklarını açmaya başladı. Her yaprağı açıp öte yana devirdikçe, defterin içinde bir toz bulutu ortalığa yayılıyordu ki, odanın içine sis bombası atılmışa dönüyordu. Defterlerden çıkan tozdan boğulacağız. Onca tozun arasından memurun işaretparmağını, defter yaprağı üzerinde aşağı doğru kayarken görüyorum. Birden parmağı kakılıp kaldı "Hah, bulduk sonunda çok şükür... Senin adın Reşit mi?" diye sordu. Babam da "İyi bildin, evet Reşit..." dedi.

"Doğum tarihin de 1897."

"Evet, o da doğru..."

"Değirmentepe mahallesi, Tavusbağı sokak, hane numarası atik 51, cedit 28... 1911'de Hacer'le evlenmişsin."

"İyi bildin."

"Bir oğlun olmuş, adı da Yaşar, öyle mi?"

"Evet, öyle... Bundan önce doğan çocuklarımız öldü de, yaşasın diye bunun adını Yaşar koyduk. Allah ömür verdi, Yaşar'ımız yaşadı."

O, zar gibi adamın herbişeyi nasıl da bildiğine pek şaştığımdan "Baba, bu adam herbişeyi biliyor. Nerden bildi baba?" diye eteğini çekerek babama fısıldadım.

"Sus oğlum, devletin koskoca bir memuru, hiç bilmez olur mu? Kütükte yazılı hepsi... Adamın karnındakini bile bilir."

O zar gibi adam babama gözlük camlarının üstünden bakarak "Evet?" diye sordu.

Babam "Evet'i şu ki" dedi, "şimdi biz, o önündeki defterin de yazdığı oğlum Yaşar'a nüfuskâğıdı çıkartacağız da... Okula girmesi için gerekliymiş de..."

Memur, iyice tepeden bakıp, "Ağa, sen bana baksana!" dedi.

Babam da, "Buyur Bey!" dedi.

"Sen kime nüfuskâğıdı istiyorsun yahu?"

"İşte buna! Oğlum Yaşar'a!"

Zar adam cıkcık sesleri çıkarıp başını da sağa sola sallayarak "Allah Allah... Allah Allah!.." deyip durdu.

Babam da "Ne olmuş ki... Ne Allah Allahı?" diye sordu.

"Ölüye nüfuskâğıdı çıkar mı yahu? Nerde görülmüş ölüye nüfus verildiği? Senin oğlun ölmüş..."

Ben bunu duyunca ağlamaya başladım.

Babam "Aman o nasıl söz memur bey? Benim oğlum işte bu, yanımda..." dedi.

Ben "Babaaa, ben ölmüşüm... ölmüşüm, diyor" diye ağlıyorum.

Babam "Sus oğlum, senin öldüğünü o ne bilsin?" diyor.

"Sen, herbişeyi bilir o, dedin ya... Devletin koskoca bir memuru, hiç bilmez mi?"

Babam, tuttuğu elimi silkeleyip "Sus! Şimdi çarparım!" diye azarladıysa da kendimi tutamıyorum ki, boyuna ağlıyorum.

Memur, babama "Bak!" dedi, "Defterden künyeni, kaydını bir daha okuyorum. Adın Reşit mi?"

"Evet, Reşit..."

"Babanın adı da Mehmet mi?"

"Evet, Mehmet."

"1897 de doğmuşsun, 1911'de Hacer'le evlenmişsin..."

"O da doğru..."

"Yaşar adında bir oğlun olmuş.."

"Doğruuuu... Hepsi doğru."

Memur birden parlayıp, "Peki, bu defter herbişeyi doğru yazıyor da, yalnız Yaşar'ın öldüğüne gelince mi doğru yazmıyor!" diye bağırdı.

Ben artık iyice yaygarayı basıp "Babaaa, ben ölmüşüm..." diye zırıl zırıl ağlıyorum.

Babam "Sus oğlum, sus! Bir de seninle uğraşmayayım..." diyorsa da, susmak elimde mi! Benim yerimde kim olsa ağlar.

Memur "İşinize gelince doğru, işinize gelmeyince yanlış, öyle mi?" dedi.

Babam da "Bunun işimize gelip gelmemesi de ne, memur bey? Biz oğlanı hükümet okuluna yazdıracağımızdan nüfuskâğıdı gerekti, işte bu..." dedi.

Memur, yumruğunu deftere indirip ve defterden bir tozbulutu daha kaldırıp "İşte kayıt burda! Kayıtta oğlun ölü gözüküyor. Biz ölüye nüfus veremeyiz!" diye bağırdı.

Ben de "Ben ölmüşüm baba, neden bana hiç demediniz?" diye ağlıyordum.

"Sus hele oğlum, sus! Defterin ölü yazmasıyla adam ölmez, sus!"

Memur "Defter yalan söylemez!" dedi, "Burda nasıl yazılıysa öyledir. Yok, sizin başka bir hesabınız varsa, ben onu bilmem."

"Bizim başka ne hesabımız olacakmış ki..."

"Ne bileyim ben! Siz çarıklı kurmaylar, sizde hesaplar çoktur. Bilir miyim ben? Muhtarla birlik olur, ölüyü diri, diriyi de ölü gösterirsiniz. Ne hesaplar vardır sizdeeee!.."

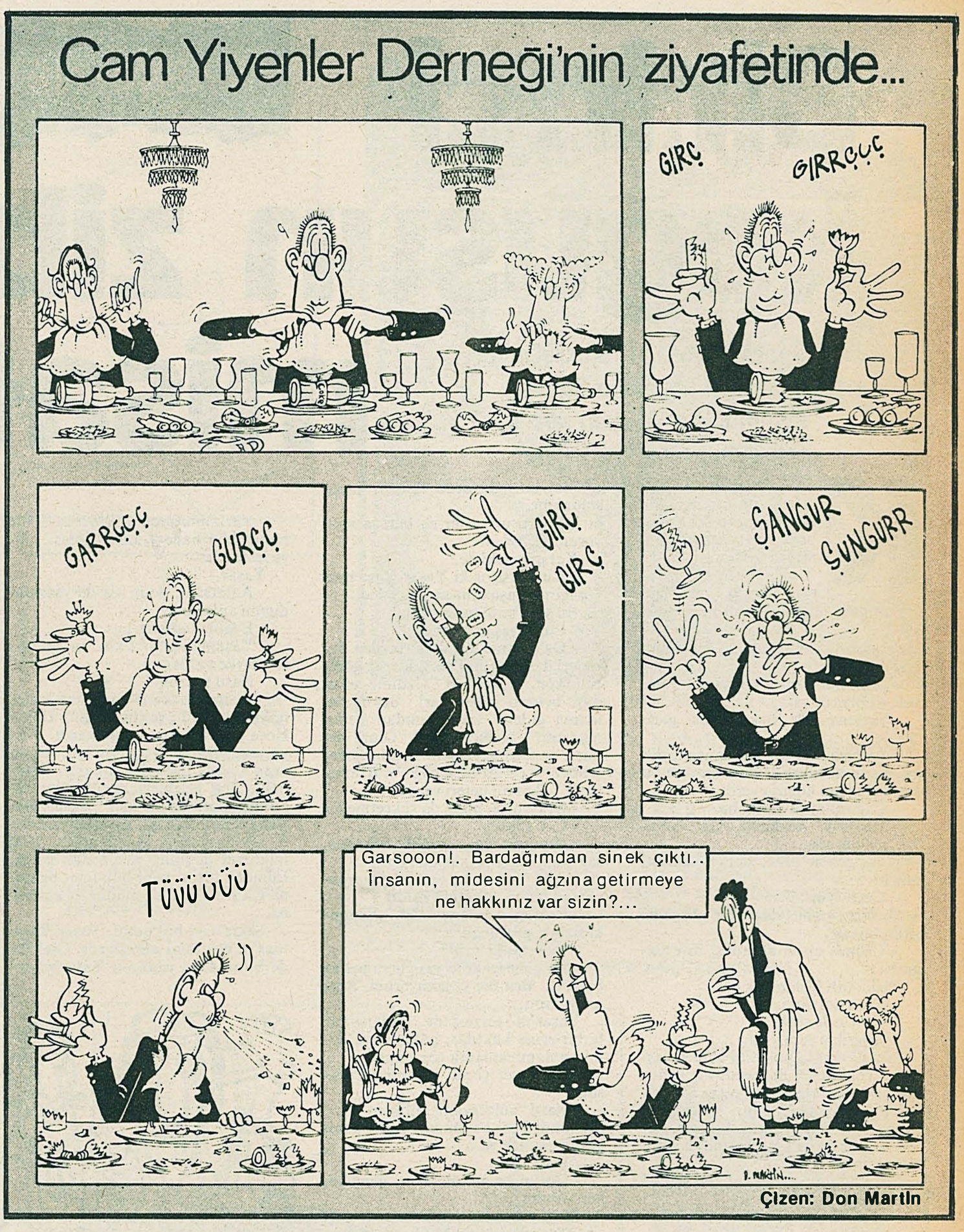
"Memur bey, madem senin defterin herbişeyi doğru yazıyor, bak bakalım defterine, bizim oğlan ne zaman ölmüş?"

Memur "Bakalım" deyip defteri gene karıştırdı: "Efendiiiim... İşte! Birinci Dünya Savaşı'nda askere alınmış."

Babam "Kim?" diye gözleri dışarı uğrayıp bağırdı.

Memur "Oğlun Yaşar..." dedi.

"Eeee. sonra ne olmuş?"

"1915'te Çanakkale Savaşı'nda şehit düşmüş."

"Daha sonra n'olmuş?"

"Hiç, n'olacakmış! Askerlik şubesinin üç yüz otuz bire seksen beş sayılı yazısıyla kaydı silinip nüfustan düşürülmüş."

Artık babamın da tepesi atmıştı. "Efendi!" dedi, "Bak, o senin defterine. Ben, 1911'de Hacer'le evlenmiş miyim?"

"Evet. Defterde öyle yazıyor."

"Yahuuu, evlendiğim gün çocuğum doğmuş olsa 1915'te dört yaşında olur. Dört yaşında bir bebe, ne zaman büyüdü, ne zaman askere gitti de 1915'te şehit düştü?"

Biz nüfus memuruyla mecelleşirken, başkaları da arkamıza birikmiş, sabırsızlanıyorlardı. Ama babamın bu sorusu üzerine onlar da dayanamayıp güldüler. Bu gülmelere bozulan memur, "Ben orasını bilmem? İşte defter ortada! İnanmazsan kendin bak!" dedi.

Babam bu kez yalvarıyordu: "Aman bey, olamaz... Sen bir daha bak şu defterine, kurban olayım..."

Memur aklına bişey gelmiş gibi "Haaa... Şimdi anlaşıldı." dedi.

Yüzü gülen babam da "Elbet anlaşılır canım..." dedi.

"Doğru yahu, yanılmışız."

"Zarar yok. Yanlış hesap Bağdat'tan döner demişler. Tek yanlışlık anlaşılsın da..."

"Evet, anlaşıldı."

"Aman söyle, anlaşılan ne?"

"Senin oğlun Yaşar 1896'da doğmuş. Demek, 1915'te şehit düştüğünde on dokuz yaşındaymış."

Babam gözleri yuvarlarından uğrayarak "Neee!" diye bağırdı, "Oğlum, 1896 da mı doğmuş! Tövbeee! Ya ben kaçta doğmuşum, bir daha bakıver gözünü seveyim."

"Sen, 1897'de doğmuşsun..."

"Aman efendi etme! Ben, benim oğlandan bir yıl sonra mı doğmuşum?"

Babam, gerimizde birikinlere dönüp "Ey ahali! İçinizde, oğlundan bir yıl sonra doğmuş baba var mı?" diye sordu.

Ordaki herkes gülüştü. Sıra kendilerine gelsin diye acele ederlerken, bizim işin sonu nereye varacak diye merak ettiklerinden göz-kulak kesilmisler. bizi dinliyorlardı.

KALPAZAN KAYA

GELECEK HAFTA:

Hem şehit, hem asker kaçağı

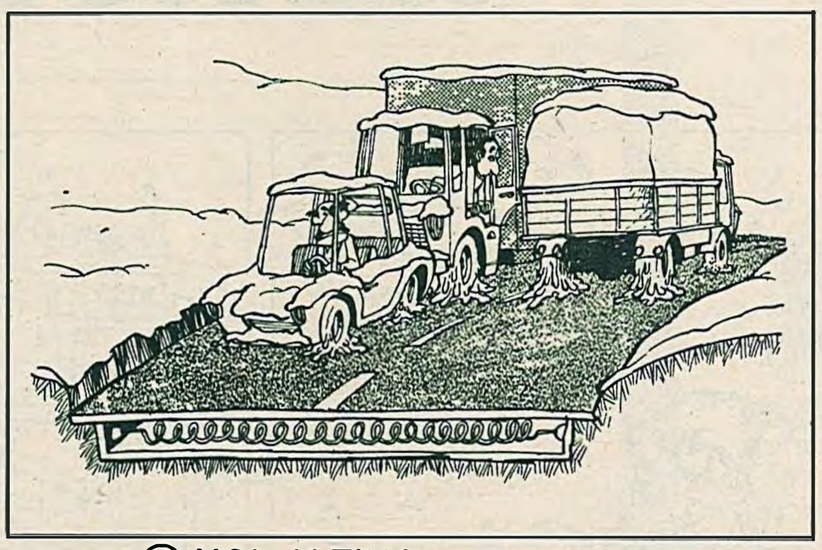
Dört derste "Kar eritme"

① ATEŞLİ KİMSELERDEN YARARLANABİLİRSİNİZ.

② TUZ SERPİN.

③ YOL ALTINA ISITICILAR KONABİLİR.

④ DİĞER BİR YÖNTEM DE ATEŞ YAKMAKTIR.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

O LİDER SENİN, BU LİDER BENİM

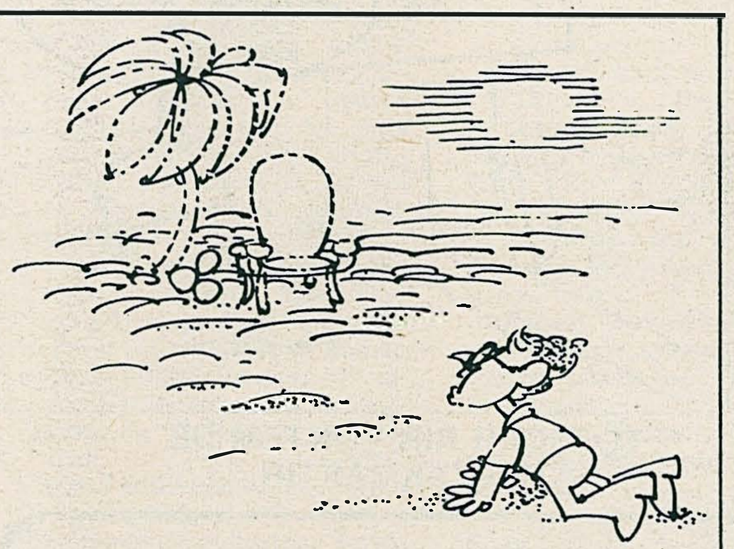
Derginiz ÇARŞAF, ülkenin içinde bulunduğu durumu liderlerle görüşmeye devam ediyor. Yepyeni bir anlayışla ve "Çizgi-Röportaj" türünde sunmakta olduğumuz dizinin ilk iki konuğu, Sayın Alpaslan Türkeş ve Sayın Bülent Ecevit'ti. Bu hafta da sıra DP Başkanı Sayın Ferruh Bozbeyli'de...

3

"Evimde hâlâ bir Kırat tablosu bulunur"

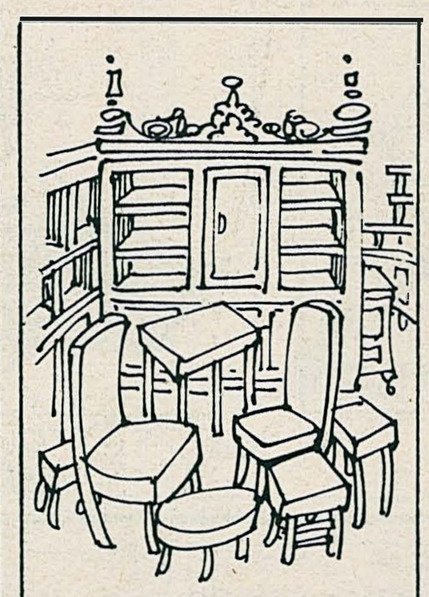
Semih BALCIOĞLU konuştu ve çizdi

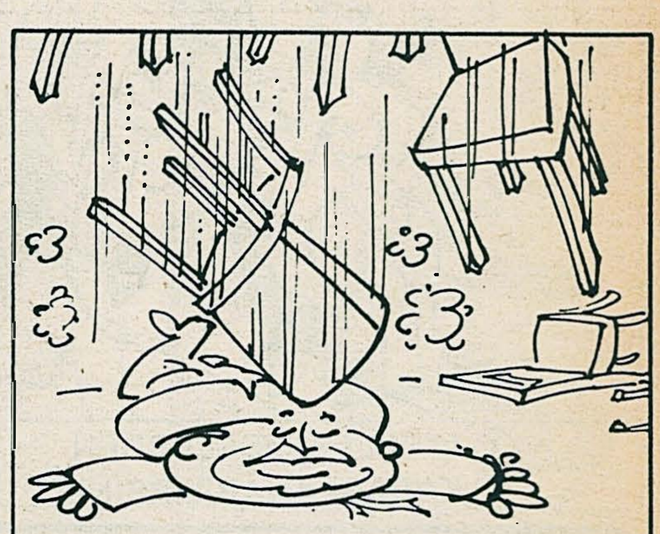
SORU_ Demokrasi edebiyatımıza hergün yeni bir kelime ilâve ediliyor. "HAYALÎ" kelimesi size neyi hatırlatıyor?.

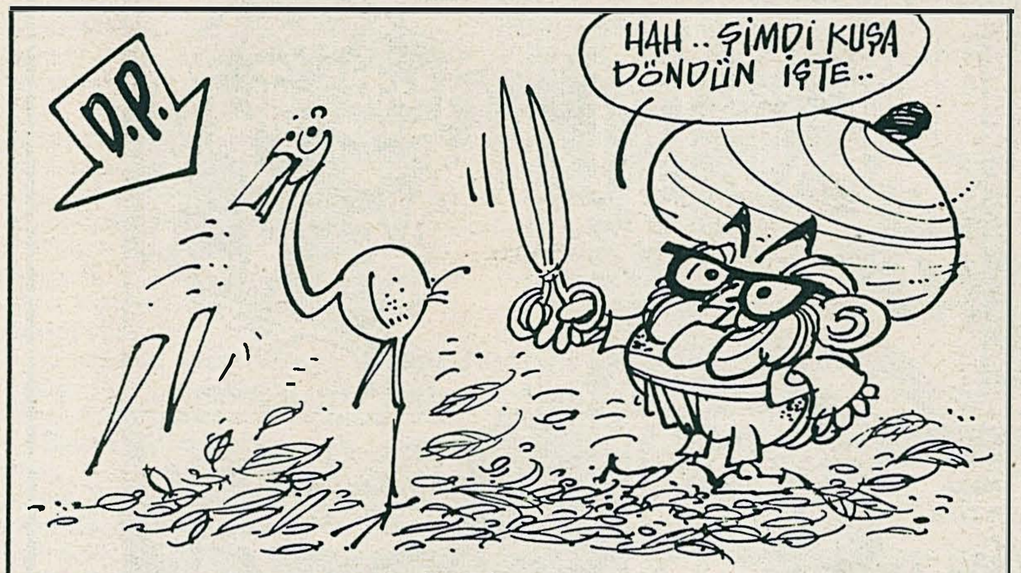
CEVAP_ Hayalî kelimesi mi? Hiç birşey hatırlatmıyor.

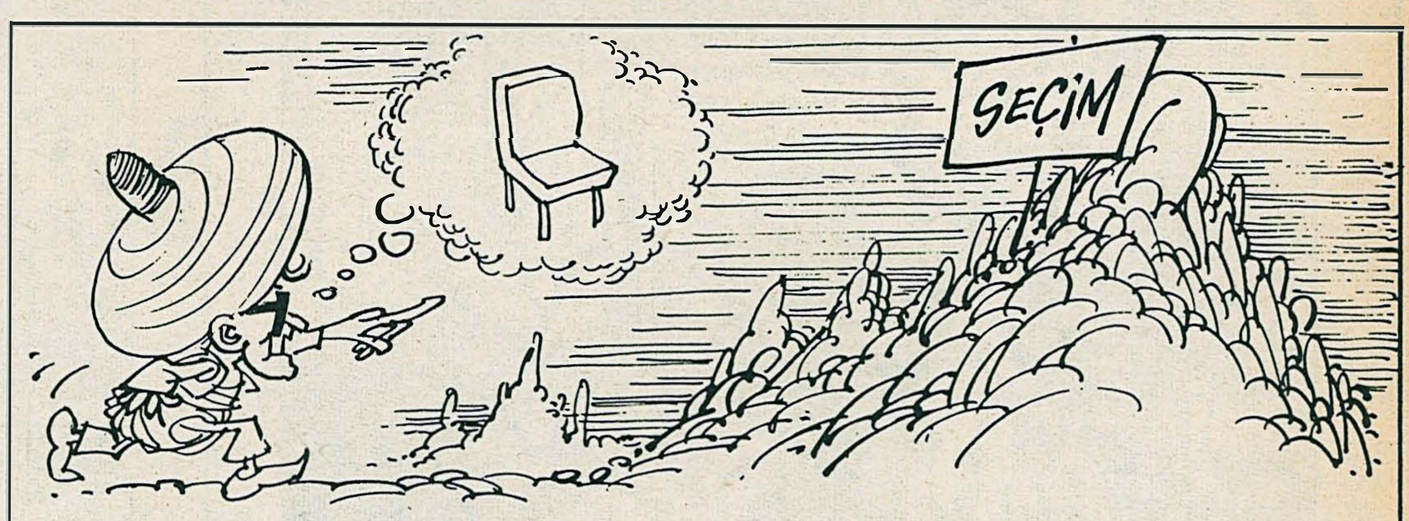
SORU_ Peki, mobilya kelimesi?..

CEVAP_ Bir Başbakan yeğeninin sui istimali ile ilgili birşeyi hatırlatıyor, mobilya kelimesi bana.

SORU_ Bir Nasreddin Hoca fıkrasını günümüze uygular mısınız?

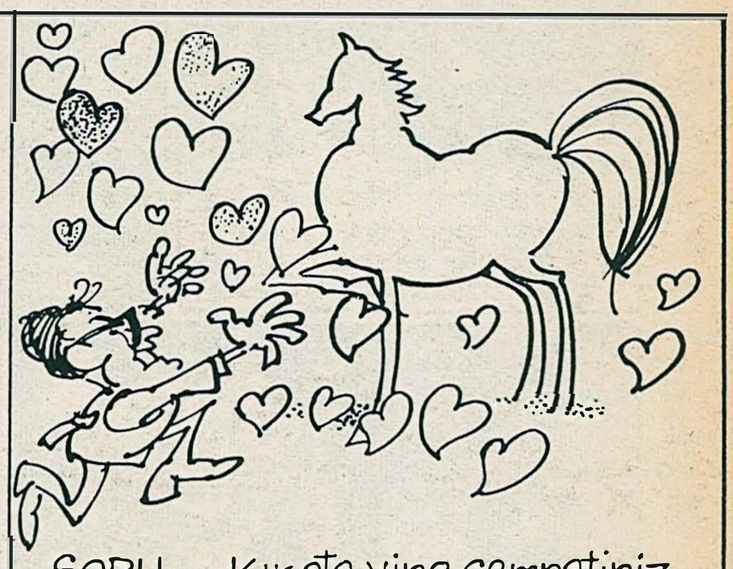
CEVAP_ Hoca bir gün eşeğini kaybetmiş. Dağ, bayır aramış bulamamış. Çok neşeli bir şekilde kahveye girince köylüler: "Aman Hoca;, demişler. "Hem eşeğini kaybettin, hem de neşenden geçilmiyor!" Hoca da: "Bütün umudum şu dağın ardında, orada da bulamazsam, seyreyleyin siz bendeki feryadı.," der.

SORU_ Partinizin amblemi bir el. Bunun yerine bir hayvanı seçecek olsaydınız, hangi hayvanı amblem olarak alırdınız?..

CEVAP_ Kuruluşumuz sırasında amblem seçeceğimiz sırada ortaya atılan fikirlerden biri de horozdu. Sonra bildiğiniz gibi el oldu. Başka da birşey düşünmedik.

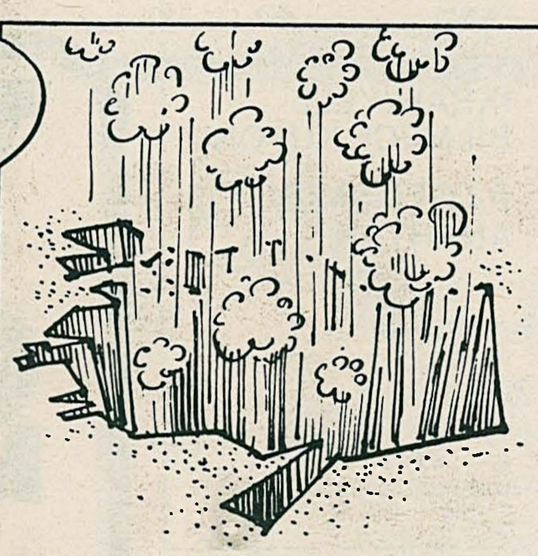

SORU_ Kırata yine sempatiniz varmı Sayın Bozbeyli?.

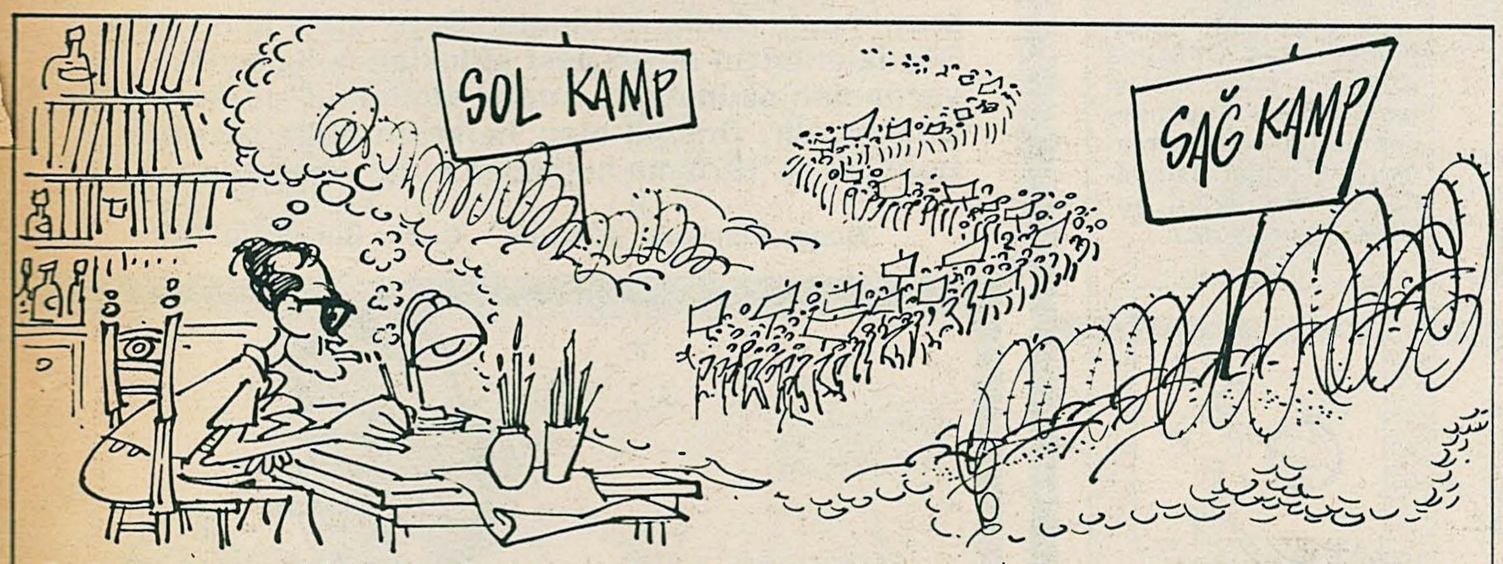
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

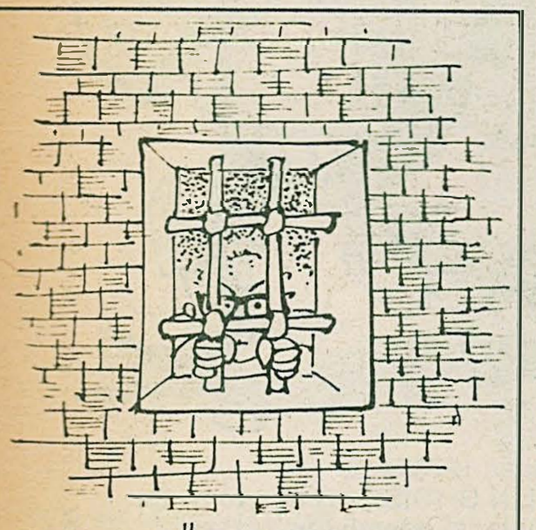
CEVAP_ Tabii, at olarak daima sempatim vardır ve evimde de bir kırat tablosu bulunur. Bunu ilk defa gençlik yıllarımda okuduğum bir şiirle duyup çok sevmiştim.

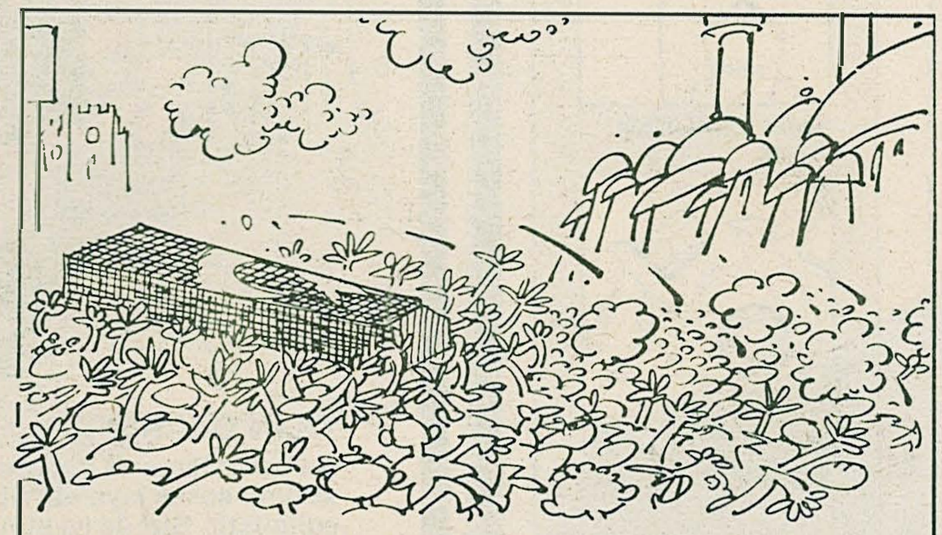
SORU_ Karikatürcü olsanız Türkiye'nin bugünkü durumunu nasıl çizerdiniz ?..

CEVAP_ Karşılıklı diyalog kurulamadığı için, çalkantı, anarşi zihinlerde başlıyor ve sokaklara kadar dökülüyor. Çok taraflı ve çeşitlilik arzeden bu durum ayrılıklarla son zamanlarda ikiye indirgeedildi. Elimden çizgi çizmek gelse, oturup bunun karikatürünü çizerdim.

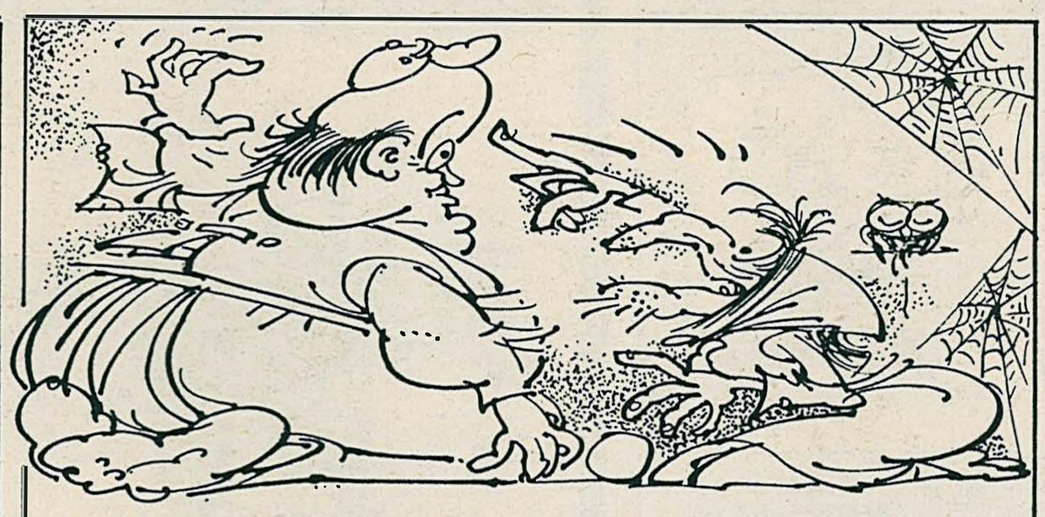
SORU_ Öğrencilik yıllarınızda gençlik olaylarına katıldınız mı ?..

CEVAP_ Evet, katıldım. 1950 yılının 17 nisanında rahmetli Çakmak'ın cenazesindeki olaylara iştirak ettim. O zamanki hükümet, bize göre, Çakmak'ın tarihi itibarına gölge düşüren bir tavır içindeydi.

SORU_ Bir fıkra anlatır mısınız lütfen.

CEVAP_ Vaktiyle çok büyük bir dev, yaşlı bir kadına giderek, büyüklüğünden şikâyet edip kendisini ufaltmasını söylemiş. Kadında büyük boyun çok işe yarayacağını söyledikten sonra: "Senin şikâyetin boyunla orantılı iş yapmaman. Küçük işlerle uğraşma.."

Çarşaf 1976 Uluslararası Büyük Karikatür Yarışması

DERGİNİZ "Çarşaf", yayın hayatına atıldığı ilk sayısından itibaren uluslararası nitelikte bir karikatür yarışması düzenledi. Bu yarışma, Türk ve yabancı uyruklu sanatçılara aynı şartlarla açıktır.

Türkiye'de isim yapmış yabancı sanatçılar, yarışmaya ayrıca mektupla ve davet suretiyle çağrılacaklardır.

Konu, serbesttir; her sanatçı en az üç, en çok beş eserle yarışmaya katılabilir. Ancak yakışıksız eserler, yarışmaya sokulmaz ve yayımlanmaz.

Karikatürlerin boyutları 35 Sm x 50 Sm'den büyük olamaz.

Bu karikatürlerin, daha önce hiç bir yerde yayımlanmamış olması şarttır. Ancak, her türlü teknik kullanılabilir.

Ödül kazanan eserler, yarışma sonunda düzenlenecek uluslararası nitelikteki "Çarşaf 1976" sergisinin açılış günü halka da sunulacaktır.

"Çarşaf 1976" sergisinin açılışı İstanbul'da yapılacak ve sergi daha sonra, Ankara, İzmir ve Adana'da tekrarlanacaktır.

Ödül kazanan sanatçılardan Türkiye ve İstanbul dışında oturanların taşıt biletleri sağlanacak, kendileri dergimiz tarafından İstanbul'da misafir edileceklerdir.

Ancak isteyen sanatçı, yarışma dışı olarak "Çarşaf 1976" sergisine eser gönderebilecektir.

Son eser kabul tarihi 1 nisan 1976'dır. Bu eserlerden derlenecek sergi 1 mayıs 1976 günü açılacak ve dereceler aynı gün açılış töreninden sonra ilân edilecektir.

ÖDÜLLER:

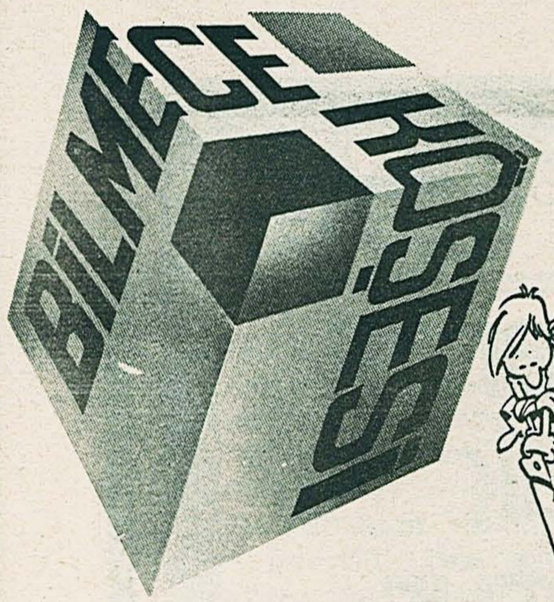
Birinciye: **15.000 LIRA** VE **"ALTIN ÇARŞAF"** HEYKELİ

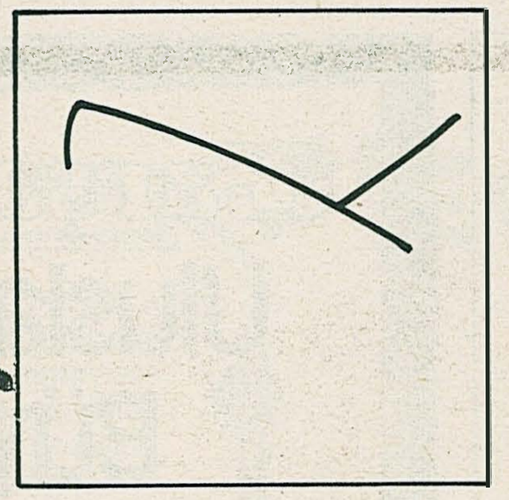
İkinciye: **10.000 LIRA** VE **"GÜMÜŞ ÇARŞAF"** HEYKELİ

Üçüncüye: **5.000 LIRA** VE **"BRONZ ÇARŞAF"** HEYKELİ

Ayrıca 15 sanatçıya 1.000'er liralık MANSİYON

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ ANAHTAR 3

Adı, Soyadı: .....
.....
Adresi: .....
.....
.....
.....

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

KARELİ bulmaca.. **"7 yanlışı bulma"** bilmecesi... Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık klasikleşmiş bilmece türleridir. **Çarşaf** ise üç sayıdır bu köşede okurlarına çok daha değişik bir örnek sunmaktadır.

Amacı, bir **"Az Gelişmiş Anahtar"** dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmek olan bir bilmece.

Şimdi siz de sayfanın üstündeki kupon üzerinde gördüğünüz **"Az Gelişmiş Anahtar"**ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra, isim soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup, kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaktır.

b) Her hafta bu köşede, okurlarımıza ikramiye kazandıracak bir "Az Gelişmiş Anahtar" yayınlanacaktır.

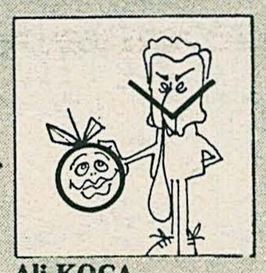
c) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra açıklanacaktır.

Adres:

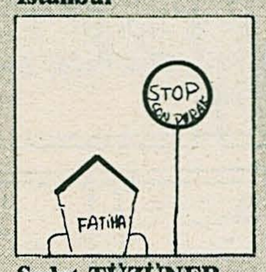
"Az Gelişmiş Anahtar 3" Çarşaf Dergisi Mollafenari Sok. No: 30-32 Cağaloğlu - Istanbul

100'er lira kazandılar

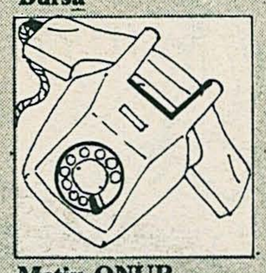
1. sayımızda verdiğimiz "Az Gelişmiş Anahtar" şekli en iyi tamamlayan 5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandılar. İsimlerini ve türettikleri şekilleri yayınlıyoruz.

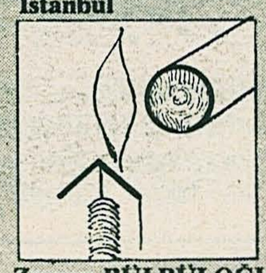
Ali KOCA
Istanbul

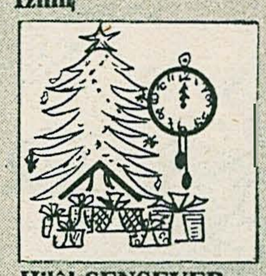
Sedat TÜZÜNER
Bursa

Metin ONUR
Istanbul

Zeynep BÜLBÜLOĞLU
İzmir

Hilâl ŞENSEVER
Istanbul

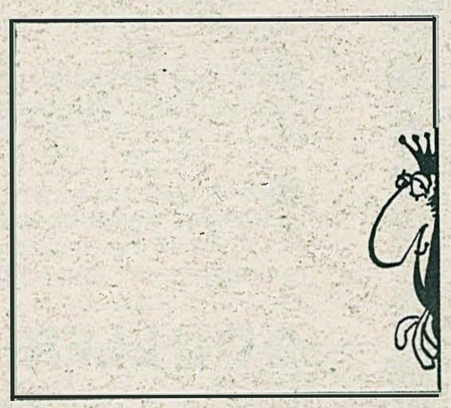

3 - Bu yılan neden üzgün?

1 - Bu şekli tanıdınız mı?

4 - Bu nasıl bir resim?

2 - Bu nedir?

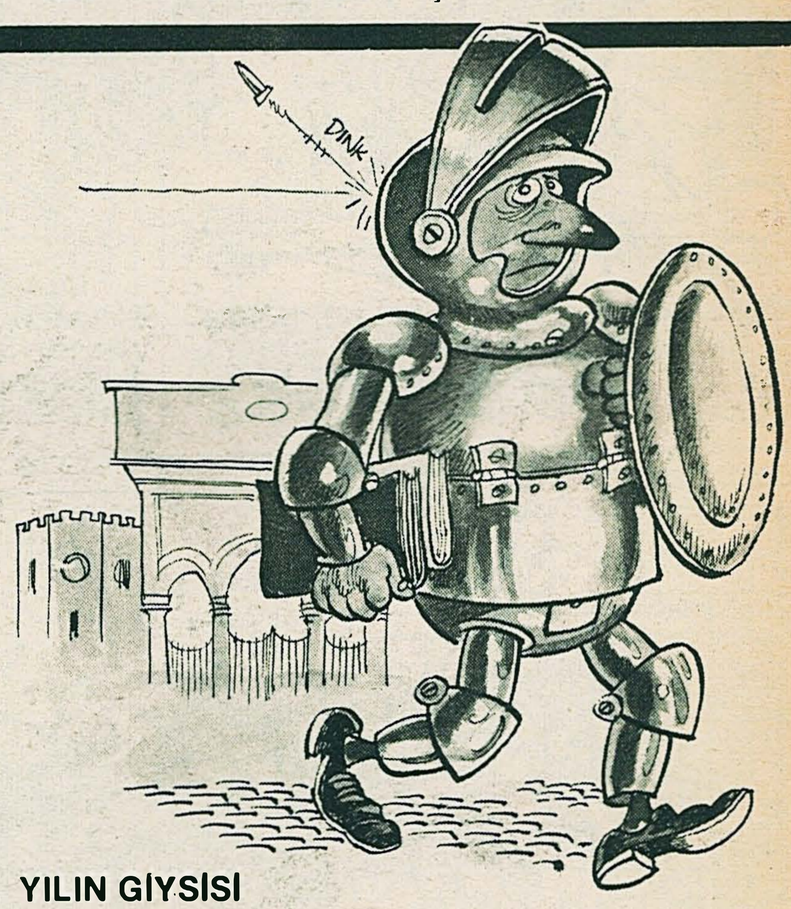
CEVAPLAR

1 - Hayret, biz de tanıyamadık...
2 - Milli İşaret Partisi'nin amblemi...
3 - Havva'ya elmayı verdikten sonra emniyet kuvvetleri tarafından yakalanıp hapse düştüğü için üzgün.
4 - Utanmaç kralın resmi...

YILIN ŞEYLERİ
(...NEYLERİ ?)

Her yıl sonunda canlı, cansız birçok şeyi seçmek 5-10 yıldır gelenek olmuştur. Biz de bu gelenek bozulmasın dedik ve bidolu "Şeyi" sizin için seçtik. Seçtiklerimizin neyin nesi oldukları, altlarındaki yazılardan okunabilir. Bunlar kimini güldürür, kimine dokunabilir. Önemli olan, herkesin biraz neşesini bulması ve 1976'nın hepimize kutlu olmasıdır...

Yazan: Kandemir KONDUK Çizen: Bülent DÜZGİT

YILIN GİYSİSİ

Nalbant Osman'a yaptırtılan 1975'in bu sevimli sokak kıyafeti YILIN GİYSİSİ seçilmiş ve iyi de edilmiştir. Sizi de iyi etmelerini istemiyorsanız ve "Canımdan bezdim" demiyorsanız, özellikle üniversiteler yöresinde bu "Yılın Giysisini" giymelisiniz. Taş, sopa, bomba, kokteyl, meşrubat, fitil, dinamit, mermi, kurşun, bakır, çinko, boru ve sıcak su işlemez... (İnşallah, 1976'da giymek gerekmez!..)

YILIN OLAYI

ÇARŞAF'ın çıkışı ve satış rekorlarını çatır çutur yıkışı "Yılın Olayı" olarak seçilmiştir. Kendi reklâmımızı yapmak gibi olmasın ama, ÇARŞAF ne yazık ki, iddia edildiği biçimde her gün kapış kapış satılan bir dergi olamamıştır!.. Gerçi olmasına gayret ediyoruz! Ama ÇARŞAF, iki sayıdır, piyasaya çıktığı gün tükenip yok oluvermiştir. Özür dileriz...

NOT: Basılan 165.000
Satılan 164.999
Elde kalan 000.001
(Bunu da biz okuyoruz)

Çarşaf
Haftalık
Mizah Dergisi
YIL: 1 SAYI: 3

Sahibi: **EROL SİMAVİ**
Genel Müdür: **Nezih DEMİRKENT**
Genel Yayın Müdürü: **Çetin EMEÇ**
Sorumlu Müdür: **Semih BALCIOĞLU**

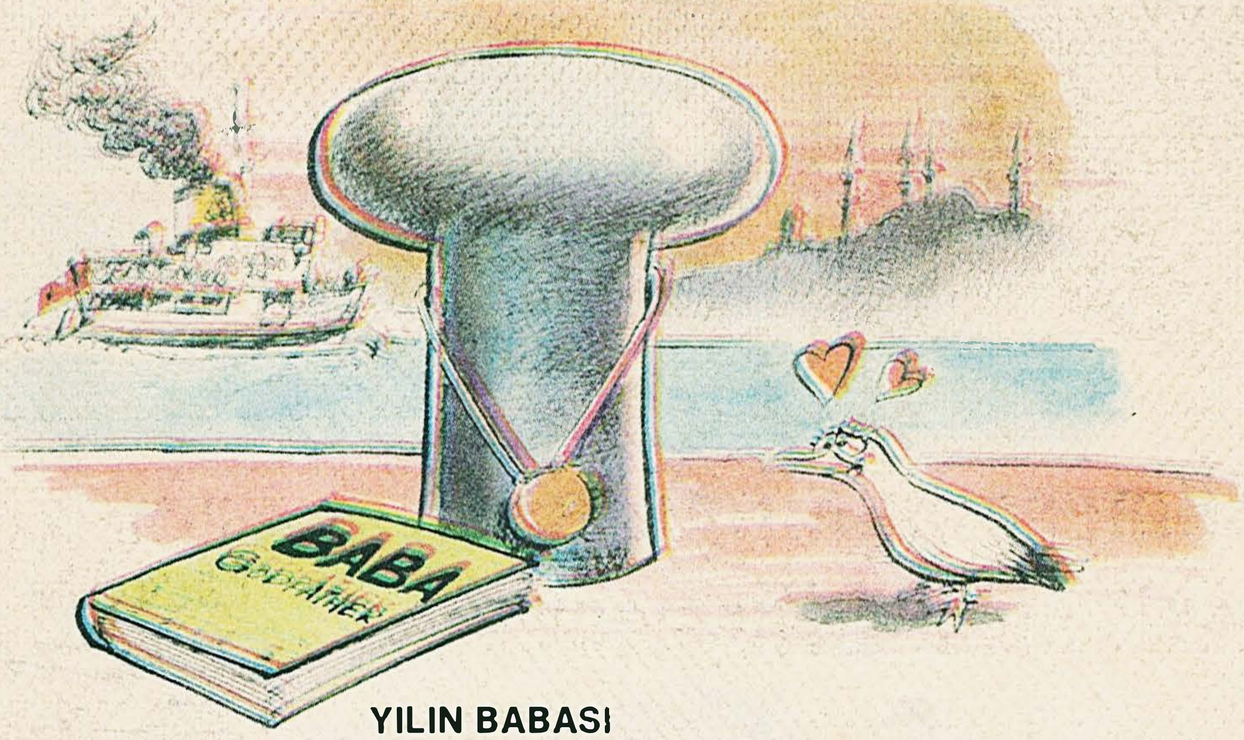
Basıldığı yer: **Hürriyet Ofset Matbaacılık ve Gazetecilik A.Ş.**
Adres: **Cağaloğlu, Mollafenari Sok. No: 30-32 ISTANBUL**
Telefon: **28 68 75**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

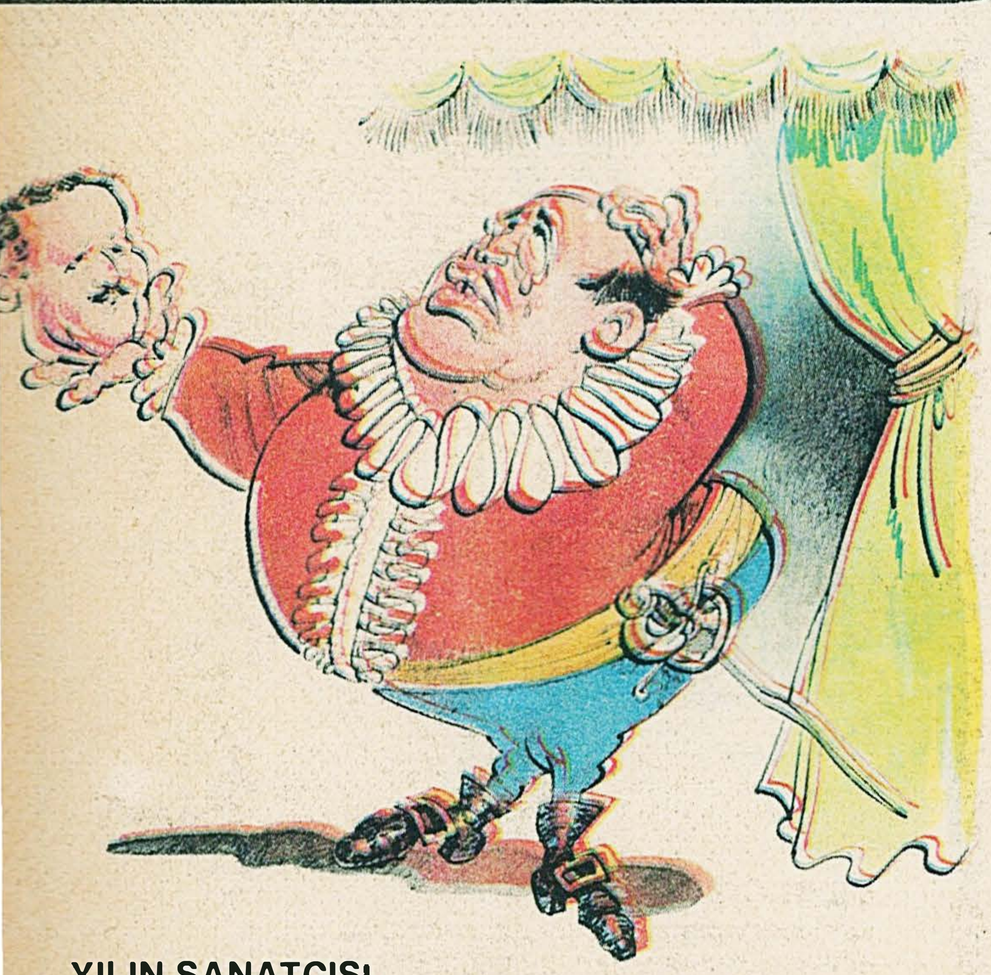
YILIN ANASI

Once, yavrusunu Sütlüce vapurunun uçkurundan kurtaran Deniz Anası düşünülmüşse de, sonunda Tatlı Cadı Sementa'nın Anası Haşin Cadı Endora, Yılın Anası seçilmiştir. Cadı karı, Yılın Anası seçilir seçilmez "Ananız ağlarken, dünya umurunuzda değil, bravvo!.. Benim mantık dışıfilimlerimi, nasıl da Hacı Bekir lokumu gibi yutuyorsunuz... Yaşayın vallahi!.. " demiş. Ve biz, ne demek istediğini düşünene kadar "Hokus-pokus ", yüz otuz dokuz" diyerek yok olmuştur.

YILIN BABASI

Babaeskili Baba Hakkı'dan iki kat fazla oy aldığı için Karaköy Rıhtımındaki Iskele babası "Yılın Babası" seçilmiştir. Babaların çoğu bir evin ihtiyacını karşılayamazken, 1975'in son günlerinde Avşa yolcu gemisini bir baba şefkati ile kucaklayarak karşılayan bu "Baba"yı, ayrıca, başarısından ötürü Denizcilik Bankası (Mario Puzzo)'nun "Baba" romanını törenle kendisine vererek ödüllendirmiştir.

YILIN SANATÇISI

"Siyaset sahnesi"nde kılıktan kılığa giren, halkı kimi kez ağlatıp, kimi kez de gülmekten ishâl eden bu ünlü aktör, 226 oy ile Yılın Sanatçısı seçilmiş. Ve kendisine, 1976'daki türlü-çeşitli rolleri için, başarılar dilenmiştir.

YILIN POLİTİKACISI

Hangi partiden olduğunu, cüzdanının nasıl dolduğunu, soyunu sopunu ve de koltuğunu öğrenemediğimiz; fakat, patlıcandan daha az faziletli olduğunu kuvvetle tahmin ettiğimiz ve de son derece patlıcana benzettiğimiz bu şahsı, oy birliği ile YILIN POLİTİKACISI seçtik....
Kim olduğunu ise ÇARŞAF'cılar bulsun istedik?...

YİLIN SPORCULARI

Her yılkinin aksine, bu yıl seçilecek nitelikte yüzlerce sporcu bulunmuş ve kamuoyuna iftiharla sunulmuştur. Resimde koşuculuk ve atıcılık sporumuza büyük katkısı bulunan "Yılın Sporcuları"nı Antrenör Sör Sülüman nezaretinde, günlük antrenmanlarını yaparken görüyorsunuz...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yeni yılınızı kutlar
neşeyle aydınlanan
nice yıllar dileriz

ALTIN SERİ Kivi BEREC

İLANCILIK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çarşaf

NOEL HOCA

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org